JANVIER 1976 — N° 152

Bimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945

58, rue du Château-d'Eau - PARIS-X° - Tél. : 607-49-26

A l'occasion de la nouvelle année 1976 nous adressons nos meilleurs vœux à tous nos membres et nos souhaits chaleureux de prospérité et de paix à l'Etat d'Israël.

Du 25 au 30 janvier 1976, à Jérusalem

Rencontre Mondiale des Anciens Combattants Juifs

Le 17 novembre 1974, les associations d'anciens combattants juifs rassemblées à Londres à la cérémonie annuelle du souvenir, décidèrent d'organiser une Assemblée Mondiale à Jérusalem, qui aura lieu du 25 au 30 janvier 1976.

Cette assemblée qui se déroulera à l'occasion de la célébration du 30° anniversaire de la victoire des alliés sur le nazisme, devra rappeler au monde les horreurs du passé et servir en même temps d'avertissement sur la détérioration de la situation politique internationale. Qui, sinon nous, anciens combattants juifs, devrait donner le signal d'alarme ?

Dans l'appel lancé par les organisateurs de la rencontre à Jérusalem, il est dit notamment :

« Les associations d'Anciens Combattants Juifs dont les membres ont combattu aux côtés des alliés et les partisans juifs qui ont participé à la lutte contre les nazis, devraient jouer un rôle principal dans cette manifestation pour l'unité, la liberté et la paix. »

En dehors des visites et des réceptions diverses, des débats auront lieu entre autres sur les problèmes suivants :

1 — Liberté de l'immigration.
2 — Discrimination et antisémitisme.
3 — Terrorisme en tant que menace mondiale.
4 — Prisonniers de guerre.

Une délégation de notre Union, dirigée par notre Président B. PONS participera aux travaux de cette Assemblée.

La délégation française sera conduite par le Président de la Fédération des Anciens Combattants Juifs Henri GLASBERG.

Nos camarades seront nombreux à cette importante rencontre.

Le symposium européen des A.C. sur le désarmement

Au cours des journées des 27, 28 et 29 novembre, au siège de l'U.N.E.S.C.O. à Paris, a eu lieu le « Symposium européen des anciens combattants sur le désarmement ».

Ont participé à cet important rassemblement les délégués de :

— La Fédération Mondiale des Anciens Combattants,

— La Confédération européenne des anciens combattants,

— La Confédération internationale des anciens prisonniers de guerre,

— La Fédération internationale des résistants.

M. Lucien Bégouin, président de l'U.F.A.C., a souligné dans son allocution d'ouverture l'importance de ce symposium. Ce symposium est la suite de la Rencontre de Rome et de la Conférence d'Helsinki. Il a dit, entre autres :

« Il faut vivre pour un objectif humain dans les meilleures conditions possibles. Or, que pourrions-nous attendre si nous demeurions sous la menace de conflits dangereux ?

« Il faut obtenir le désarmement dont on a déjà tant parlé sans résultat. Les anciens combattants doivent employer toute leur autorité pour y parvenir. Et ils doivent être étroitement unis pour accomplir cette tâche. »

M. Lucien Bord, secrétaire d'Etat aux A.C., est venu pour saluer cette émouvante rencontre et souhaiter tout le succès à ce symposium.

Le 28 novembre fut entièrement consacré aux travaux des commissions.

Le 29 novembre, se réunissait le comité de rédaction chargé, notamment, de mettre au point la déclaration finale.

Dans son discours de clôture, Lucien Bégouin exprima sa satisfaction de la haute tenue et des résultats de ce symposium.

« Le mot "désarmement", dit-il, symbolise la solution des problèmes qui divisent le monde. La situation dans laquelle il évolue exige que l'on prenne des précautions. C'est pourquoi nous souhaitons que l'on entende ceux qui ont été victimes des conflits, qu'on les comprenne et qu'on parvienne à réaliser le désarmement. »

**

Notre organisation a été représentée au symposium en tant qu'observateur par les camarades J. Fridman et M. Sister.

(Lire page 2 les extraits de la déclaration finale.)

Grand succès de notre banquet pour le 30e anniversaire de la Libération

Le dimanche, 16 novembre dernier, dans les splendides salons de l'Hôtel Méridien a eu lieu notre grand banquet célébrant le trentième anniversaire de la victoire des alliés sur les armées hitlériennes.

Près de cinq cents personnes, membres et amis de l'U.E.V.A.-C.J., ont assisté à ce banquet.

Dans la grande salle régnait du début jusqu'à la fin une chaude atmosphère de fraternité et de cordialité. Il était touchant de voir des centaines de mains se serrer, de multiples embrassades de vieux camarades de combat et de souffrances. On échangeait des nouvelles, on se rappelait les faits glorieux et douloureux du passé, on liait de nouvelles amitiés. En un mot, une belle fête d'une grande famille.

En ouvrant le banquet, notre président, B. Pons, a remercié les personnalités, les représentants des organisations d'anciens combattants et de la communauté juive, qui ont honoré de leur présence notre fête.

Puis il prononça une allocution, dont le texte est publié en deuxième page.

L'assistance écouta avec émotion le discours du grand invalide, aveugle de guerre Elie Bloncourt, qui salua nos camarades et amis au nom de l'U.F.A.C. et de l'A.N.A.C.R. Il exprima les sentiments de sympathie des organisations groupées au sein de l'U.F.A.C. envers l'organisation représentative des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs. Il lança un appel vibrant à l'unité de la grande famille combattante pour la paix, la liberté et la justice.

Ce grandiose banquet qui a duré de 13 heures à 19 heures a été animé par l'orchestre Grinberg et la charmante chanteuse Rosita. On dansait avec entrain jusqu'à la fin de cette fête réussie.

Ce banquet a laissé une impression inoubliable parmi tous les participants.

Les personnalités présentes au banquet

Elie Bloncourt, représentant l'A.N.A.C.R. et l'U.F.A.C. ; Glasberg, président de la Fédération des organisations d'A.C. juifs de deux guerres mondiales ; Maffini et le Dr Gorowit, présidents de l'U.G.E.V.R. ; Waldemar, secrétaire de l'Amicale des Déportés Juifs ; Waisberg, secrétaire de l'A.J.A.R. ; M. Stern, secrétaire général du K.K.L. ; Steinman, secrétaire de l'U.J.E.R. ; Sadenfis, président de l'Union des Sociétés Mutualistes Juives.

Notre Union proteste contre l'assimilation du sionisme au racisme

A la suite du vote de la Commission sociale de l'O.N.U., assimilant le sionisme au racisme, notre Union a envoyé, le 22 octobre 1975, à M. Kurt Waldheim, secrétaire général de l'O.N.U., le télégramme suivant :

L'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, 58, rue du Château-d'Eau, 75010 Paris, proteste avec vigueur, contre la résolution de la Commission sociale de l'O.N.U. assimilant le sionisme au racisme et à la discrimination raciale.

Cette résolution ne peut que favoriser la propagande et les actes d'antisémitisme qui se multiplient à travers de nombreux pays.

Nous vous demandons de bien vouloir user de toute votre influence, afin que cette résolution inadmissible soit annulée.

Le Président B. PONS

Le Secrétaire général Isi BLUM

Qu'apporte aux Anciens Combattants le budget de 1976

Le budget du secrétariat d'Etat aux Anciens Combattants pour l'année 1976 a été adopté par l'Assemblée nationale le 31 octobre dernier et ratifié par le Sénat le 8 décembre.

Le rapporteur spécial de la commission des finances de l'Assemblée nationale, M. Ginoux, a considéré que le projet du budget 1976 est « incontestablement assez décevant ». Après avoir enregistré l'aboutissement de plusieurs revendications, il a constaté qu'« un grand nombre de demandes restent insatisfaites ». Quant au rapport constant « la commission à la majorité a estimé que le problème n'est pas réglé... »

Plusieurs députés et sénateurs sont intervenus en soulevant le problème des pensions des veuves de guerre, de la retraite des combattants de la Deuxième Guerre mondiale en demandant son égalisation avec celle des anciens combattants de la Première Guerre mondiale. Ils ont fait remarquer les difficultés créées aux résistants par le décret portant la suppression des forclusions. Ils ont constaté que le budget des A.C. ne progresse que de 2,50 %, tandis que l'ensemble du budget s'accroît d'environ 13 %.

Concernant le 8 mai, le président et rapporteur pour avis de la commission des affaires sociales du Sénat, M. Souquet, a dit **« que le 8 mai 1945 doit être considéré comme le symbole d'une victoire de la liberté sur le nazisme et l'oppression... »** et a demandé que **« soit maintenue, chaque année, la commémoration officielle du retour de l'Europe et du monde à la liberté »**.

Le secrétaire d'Etat aux A.C., M. Bord, n'a pas retenu la majorité de suggestions. Concernant le rapport constant il a déclaré que « nous ne pouvons pas, pour le moment, espérer lui donner une juste place heureuse que celle qui lui a été réservée ». Il a annoncé l'ouverture d'un crédit de 45 millions de francs supplémentaires.

Qu'apporte donc ce budget de positif ?

— L'élévation de 9 à 15 points d'indice de la retraite du combattant pour les camarades de la guerre 1939-1945 ;

— une augmentation de 5 points d'indice pour les pensions des ascendants ;

— une augmentation du plafond des rentes mutualistes porté de 1 600 à 1 800 F.

L'Assemblée générale extraordinaire de l'U.F.A.C. du 12 décembre a exprimé « sa forte déception de ne voir apparaître dans ce budget aucune véritable mesure nouvelle qui pourrait, en particulier, apporter un début de solution aux problèmes les plus importants... »

Dimanche 18 janvier 1976
à 10 heures du matin
10, rue Lancry,
75010 PARIS

ASSEMBLÉE GÉNÉRALE EXTRAORDINAIRE

A l'ordre du jour :

1. Acquisition d'un local pour notre Union
2. Autorisation à contracter un emprunt
3. Divers

Vu l'importance de cette Assemblée générale, nous comptons sur la présence de tous nos adhérents.

Notre vice-président Majer Klajder à l'honneur

Notre camarade Majer Klajder, vice-président de l'U.E.V.A.C.J., vient d'être promu chevalier de l'Ordre national du Mérite (*J.O.* du 20 décembre 1975).

Le camarade Klajder, co-fondateur de notre Union, a toujours manifesté une fidélité exemplaire à l'organisation et a largement contribué à son développement.

Modeste, mais efficace, et dévoué à la cause des A.C. juifs, il jouit de la considération de tous nos camarades. Il a bien mérité de cette haute distinction.

Nous lui adressons à cette occasion, nos félicitations les plus chaleureuses.

Statistiques sur les bénéficiaires de retraite anticipée

M. Maujoüan du Gasset demande à M. le Ministre du Travail s'il peut lui indiquer : 1° combien, à l'heure actuelle, d'anciens combattants et d'anciens combattants prisonniers de guerre ont demandé à bénéficier de la retraite anticipée ; 2° quel pourcentage d'intéressés cela représente.

REPONSE. — Il est porté à la connaissance de l'honorable parlementaire que 58 338 anciens combattants et prisonniers de guerre, âgés de soixante à soixante-cinq ans, ont bénéficié, à la date du 30 juin 1975, d'une pension de vieillesse anticipée du régime général en application des dispositions de la loi du 21 novembre 1973. Le nombre de personnes concernées pendant cette même période avait été évalué à 89 000. On peut donc estimer que 65 p. 100 d'entre elles ont effectivement demandé une liquidation anticipée de leurs droits.

(« J.O. » Assemblée nationale du 20 novembre 1975.)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

L'allocution de notre président B. PONS au banquet du 16 novembre 1975

Nous voici donc réunis pour marquer à notre tour, la date historique du 8 mai 1945.

En effet, c'est ce jour-là, que l'Allemagne hitlérienne capitula sans condition. La guerre déclenchée par Hitler en 1939 qui devait se prolonger durant cinq longues années, prit fin.

Jamais dans l'histoire, même pendant ses périodes les plus sombres, l'humanité n'avait connue tant de souffrances, tant d'atrocités, tant de sauvagerie, tant de ruines, tant de massacres.

Hitler promit d'installer son régime sanglant pour mille ans. Des nations entières étaient menacées d'être asservies.

C'est grâce à l'énorme effort et les immenses sacrifices des armées alliées, à l'Est comme à l'Ouest, c'est grâce à la lutte héroïque menée par les partisans, les résistants, les patriotes de tous les pays occupés, que furent vaincues les armées du grand Reich, dont nombreux considéraient comme invincibles.

Le jour de la victoire a vu s'ouvrir les portes des camps d'extermination, libérant les survivants, les rescapés d'Auschwitz, de Tréblinka et d'autres encore. La défaite nazie rendit la liberté aux Prisonniers de Guerre qui ont souffert durant toute la guerre derrière les barbelés. Elle a mis un terme aux ghettos et aux camps d'internement, aux rafles et aux persécutions, à l'exécution d'otages et aux massacres d'hommes, de femmes et d'enfants innocents, la victoire des alliés mit fin aux chambres à gaz et aux fours crématoires.

La victoire sur le nazisme permit la réalisation du rêve bi-millénaire du peuple juif, le rêve d'une patrie. En effet, après avoir été persécutés, humiliés, traqués tout au long des siècles, sur tous les continents, après les pogroms et surtout après le massacre de six millions de nos frères et sœurs au cours de la dernière guerre, les Juifs accueillirent avec une joie indescriptible la proclamation de l'Etat d'Israël par l'O.N.U. en 1948. C'est ainsi que le peuple juif obtenait enfin le droit à l'existence en tant que nation indépendante et souveraine.

Aujourd'hui, hélas, 28 ans après, le même forum international vient de voter une résolution assimilant le sionisme à une forme de racisme et de discrimination raciale. Heureusement que beaucoup de nations, dont la France, ont voté contre. Cette résolution vise en fait les Juifs du monde entier.

C'est ainsi que les victimes du racisme, les six millions de gazés et de brûlés dans les fours crématoires, ainsi que les rescapés des camps de la mort sont accusés d'être racistes.

Si le fait d'avoir des sympathies pour Israël signifie être raciste, eh bien, nous sommes tous des racistes !

C'est pourquoi, les Anciens Combattants juifs, profondément attachés à Israël sont, à juste titre, très inquiets et expriment leur indignation et leur protestation après le dernier vote de l'O.N.U.

Le bilan de la Deuxième Guerre mondiale était terrifiant, catastrophique : 50 millions de morts, des territoires immenses ravagés, des villes et des villages complètement détruits.

On était en droit de penser après un tel désastre, que les responsables de ces abominables crimes, seraient recherchés, poursuivis et châtiés pour leurs sinistres forfaits, afin que de telles horreurs ne puissent plus jamais se reproduire. Nous étions en droit de penser que le nazisme vaincu, le racisme et l'antisémitisme seraient bannis à jamais.

En France même, Touvier, chef de la milice de Lyon, la loi de prescription lui a permis d'échapper à un nouveau procès.

Quoi d'étonnant que dans cette ambiance, le racisme refleurit, que l'antisémitisme se manifeste de plus en plus un peu partout et ceci, sous diverses formes.

En France, sur les murs de nos cités, des graffiti d'excitation à la haine contre les Juifs se multiplient ; de plus en plus fréquentes sont les profanations de cimetières juifs. Dernièrement des lettres de menaces de mort sont adressées à de nombreux rabbins. M. Jacob Kaplan, le grand rabbin de France, ne fut-il pas lui-même victime d'un attentat à son domicile parisien ?

La vigilance de tous les antiracistes, de tous les hommes épris de justice, de liberté et de paix, s'impose plus que jamais.

Les foyers de guerre dans le monde ne sont malheureusement pas éteint. Au Proche-Orient, la tension persiste, bien que légèrement atténuée par les accords israélo-égyptiens. La paix est loin d'être établie dans cette région si vulnérable.

Si l'objectif numéro un du monde combattant est la lutte pour les droits des anciens combattants et victimes de guerre, l'action pour la paix occupe une place prépondérante au sein des associations groupant ceux qui ont particulièrement souffert de la guerre.

Sans la paix, il ne peut y avoir de progrès ni de bien-être dans aucun pays du monde ; le racisme et l'antisémitisme ne sont pas viables dans un climat de paix ; l'ambiance de paix est nécessaire pour l'existence même de l'Etat d'Israël.

En célébrant le trentième anniversaire de la victoire, nous déclarons, avec tout le mouvement ancien combattant, être attachés à la date du 8 mai qui doit être célébrée au même titre que le 11 novembre.

Le 8 mai doit servir d'occasion pour rappeler chaque année aux générations qui montent, pour leur faire connaître les souffrances qu'ont endurées leurs parents.

Nous étions à Rome en 1971 à la Conférence Internationale pour le désarmement, et nous participerons au symposium sur le même sujet, organisé dans quelques jours à Paris par toutes les fédérations mondiales d'Anciens Combattants et Victimes de Guerre.

Travailler pour le désarmement, les anciens combattants en sont conscients, c'est œuvrer pour la paix.

La déclaration finale du symposium des A.C. sur le désarmement (extraits)

Nous donnons ici de larges extraits de la déclaration finale du Symposium des Anciens Combattants sur le désarmement.

Profondément alarmés par les dangers que fait courir au monde la course aux armements et par la terrifiante escalade des moyens de destruction qu'elle entraîne, les anciens combattants et victimes de guerre européens affirment leur volonté de contribuer à préserver l'avenir de l'humanité...

Ils considèrent que dans les conditions actuelles, le développement de l'armement et la dissémination des armes de destruction massive mettent en péril la sécurité de tous les peuples.

Conscients de la complexité des problèmes de caractère politique, militaire, économique, technologique, psychologique posés par le désarmement, et de leur interdépendance, notamment au regard de la sécurité, ils soulignent la nécessité d'une approche d'ensemble sur la base des principes définis à Rome dans l'Appel de la rencontre européenne des anciens combattants proclamant que la paix et la sécurité ne pourront être durables que si tous les Etats européens garantissent l'inviolabilité absolue des frontières entre Etats, s'engagent à respecter les souverainetés nationales sous tous leurs aspects, ce qui implique la non-ingérence dans les affaires intérieures des autres pays, reconnaissent l'égalité en droit de chaque Etat, grand ou petit, renoncent à toute menace et à tout recours à la force dans les rapports internationaux, mettent hors la loi toute forme de racisme et toute doctrine de haine religieuse ou nationale entre les hommes et entre les peuples, assurent le respect de la dignité et la liberté de la personne humaine conformément à la Déclaration universelle des droits de l'homme, accroissent leur coopération dans les domaines scientifique, technique, économique, social, culturel et autres, s'entendent pour le désarmement et la disparition progressive des blocs militaires.

Les participants se réjouissent que ces principes aient trouvé une première application dans la réalité diplomatique par l'acte final de la conférence d'Helsinki sur la sécurité et la coopération en Europe. Ils estiment qu'une de leurs tâches primordiales est d'œuvrer pour le plein respect par tous les pays signataires de toutes les dispositions d'Helsinki...

... Les participants au symposium européen des anciens combattants sur le désarmement déclarent vouloir œuvrer sans relâche pour lutter contre les préjugés, l'intolérance et l'esprit d'agressivité afin que la défense de la paix se développe dans l'esprit des hommes. Qu'à la détente par nécessité succède la détente du cœur, qu'à la détente politique s'adjoigne la détente militaire. Pour ne pas disparaître, l'humanité doit hardiment s'avancer sur des chemins nouveaux, en garantissant à chacun un plein épanouissement, dans le respect de son droit au bonheur, à la liberté et à la dignité, dans un climat de confiance internationale.

Trentième anniversaire

Pour célébrer le trentième anniversaire de l'U.F.A.C., une réception a eu lieu le vendredi 3 octobre à 19 heures au Cercle des armées en présence de nombreuses personnalités dont M. André Bord, secrétaire d'Etat aux anciens combattants et victimes de guerre qui a prononcé une allocution après le président Lucien Bégouin.

Lucien Bégouin, président de l'U.F.A.C., a rappelé que l'association avait pour objectif de « *grouper, en tous lieux, en dehors de toute ingérence politique ou confessionnelle, les associations de combattants et de victimes de guerre, en vue de coordonner leur participation à l'œuvre de libération et de reconstruction de la France, à l'organisation de la paix et de la sécurité internationale et de défendre leurs intérêts moraux et matériels (...). Telle fut la triple et importante mission qui était dévolue à l'U.F.A.C. par l'ordonnance du général de Gaulle de mai 1945* ».

Les Assises Nationales Extraordinaires de l'U.F.A.C.

L'U.F.A.C. a tenu les 12 et 13 décembre 1975, à Paris, d'importantes Assises nationales extraordinaires.

Des décisions ont été prises relatives au renforcement de l'action sur le plan national et international, aux tâches dévolues au secrétaire national ainsi qu'au renforcement du personnel d'exécution.

Dans son discours d'ouverture le président L. Bégouin a souligné :

« Dans l'immédiat, trois objectifs s'imposent en grande priorité : renforcer l'union, insuffler un dynamisme nouveau aux Unions départementales, entreprendre une active campagne de propagande.

Il a annoncé qu'en octobre 1976, les Assises nationales de l'U.F.A.C. permettront d'organiser une émouvante manifestation au cours de laquelle sera solennellement commémoré le cinquième anniversaire du mémorable « Appel de Rome ».

Vu les difficultés financières toujours croissantes l'Assemblée, par un vote acquis à l'unanimité moins trois voix et onze abstentions, a décidé d'élever à 0,15 F le taux de la cotisation pour 1976.

Concernant la défense des droits, dès début janvier 1976, l'U.F.A.C. entreprendra une action accrue à l'échelon départemental et local, notamment par l'organisation de « réunions d'informations » tenues en présence des élus.

On envisage également la création d'un « Conseil parlementaire pour la défense des droits ».

Des motions ont été adoptées concernant la défense des droits et le maintien du 8 mai comme fête de la victoire.

∴

Les camarades de notre Comité : Isy Blum, Maurice Sister, Dr Gorovit et M. Czarny ont participé à cette importante assemblée.

Nouveaux dons

Nous avons reçu dernièrement de nouveaux dons pour nos œuvres sociales. A tous les donateurs nous exprimons ici nos remerciements.

ANGENIEUX	**100**
BAROUH	**300**
BLUM	**100**
CHOUKROUNE	**50**
COHN	**100**
DE SANTIS	**50**
DRAJER	**100**
DONNAT	**100**
FLATER	**100**
KOHN	**30**
LAMET	**100**
LAMOUREUX	**500**
MACCARI	**100**
SIRI	**50**
SZNURMAN	**50**
ZAJDMAN	**300**
ZBAR	**100**

La valeur du point : 18 F 85 au 1er octobre 1975

Le Conseil des ministres a décidé d'augmenter le traitement des fonctionnaires de l'Etat à compter du 1er octobre 1975.

De ce fait, le point des pensions et retraites des A.C. passe à 18,85 au 1er octobre 1975.

Notre indice est fixé à 189, alors que celui des fonctionnaires des catégories C et D avec qui, selon la loi de 1948, nous devrions être en rapport constant, est fixé à 233.

Il résulte une différence à notre désavantage de 23,28 % représentant pour un invalide de 100 % une somme de 4 389 francs.

Félicitations

Notre camarade Léon Dawidowski s'est fait attribuer la médaille de vermeil de l'Institut Français des experts comptables.

Nous lui exprimons, à cette occasion, nos félicitations fraternelles et les souhaits de joie et de bonheur.

AFFAIRE TOUVIER

Résolution de la Fédération des Anciens Combattants Juifs

La Fédération des A.C. et Volontaires Juifs apprend avec stupéfaction l'arrêt de la Cour de Cassation déclarant irrecevable le pourvoi des Instances de la Résistance concernant le dénommé Touvier.

Les Anciens Combattants fraternellement liés à la Résistance se déclarent prêts à toute action pour aboutir au respect de l'imprescribilité pour les crimes de guerre.

Il est douloureux de constater que les morts victimes des crimes commis par Touvier ont été assassinés sans prescription aucune alors que leurs bourreaux profitent de la procédure qui leur accorde le pardon.

Le Directeur : I. CLEITMAN

Imprimerie IM.PO., 65, rue du Fg-St-Denis, Paris (10e).

Commission Paritaire n° 28 964

Nos Vœux

Nous présentons nos vœux les plus chaleureux à notre camarade Ch. Sztabowicz et Madame à l'occasion de la naissance de leur dixième petit-enfant Mathieu.

∴

Salutations fraternelles à notre camarade R. Maudret et Madame à l'occasion de la naissance de leur petite-fille Marion.

∴

Félicitations sincères au camarade Majer Sucher et Madame à l'occasion du mariage de leur fille Josianne avec M. Gérard Benharrauche.

Nous étions présents...

— Le 25 octobre 1975, à la session d'ouverture du Congrès de la L.I.C.A., notre président B. Pons a représenté l'Union.

— Le 26 octobre dernier, au Congrès annuel de l'A.R.A.C., notre membre du Comité M. Sosewicz a été présent à la session de clôture.

— Le 23 novembre dernier, le vice-président de l'Union, S. Appel, a assisté à la célébration du trentième anniversaire de la naissance de l'Amicale des Déportés Juifs.

— Le 29 et 30 novembre, au Congrès du M.R.A.P., le vice-président Szulc a représenté notre organisation.

— Le 4 décembre, C. Bory, membre du Comité, a assisté, avec le drapeau de l'Union, à la cérémonie religieuse à la Synagogue rue de la Victoire.

— Le 14 décembre, à l'appel de notre organisation, de nombreux membres de l'U.E.V.A.C.J. ont assisté aux trois cérémonies qui se sont déroulées à l'occasion de l'anniversaire du massacre de 100 otages, dont la majorité des Juifs

le matin, au Mont-Valérien, organisée par la Féd. des Soc. Juives,

l'après-midi, au cimetière du Père-Lachaise, cérémonie annuelle organisée par l'association des déportés juifs,

le soir, à l'Etoile, à la cérémonie de la Flamme de l'A.J.A.R.

NOS PEINES

Nous exprimons nos condoléances attristées aux familles de nos camarades décédés :

∴

HAIMOWICZ Léon,
WALLACH Albert.

Notre camarade SICARI n'est plus.

C'est avec beaucoup de peine que nous avons appris le décès, le 24 décembre dernier, d'un des fondateurs de notre organisation, Jankiel SICARI-SZWICZARCZYK, Membre du premier Comité de notre Union, il est toujours resté fidèle et attaché à l'U.E.V.A.C.J.

De nombreux camarades sont venus lui rendre hommage au cimetière de Bagneux, où notre camarade S. Appel, vice-président de l'Union, a pris la parole devant sa tombe pour exprimer nos condoléances les plus émues à la famille et à ses amis.

Notre camarade Henri WELLER, membre du Comité Directeur de l'U.E.V.A.C.J., ayant perdu son épouse Anny, née Landner, trouve ici l'expression de notre sympathie affectueuse.

∴

Nous exprimons nos condoléances attristées au camarade BUDNIK Aron, douloureusement frappé par le décès de son épouse Ruchla.

∴

Nous présentons nos condoléances affectueuses à notre camarade Henri BERGER, frappé par la perte de son épouse Hélène, née Nadel.

∴

Notre Section Nice-Côte d'Azur exprime ses sincères condoléances à son très dévoué porte-drapeau MADALINSKI Joseph, qui vient de perdre son épouse Clotilde.

Nous nous associons aux condoléances de notre Section.

∴

Nous exprimons nos condoléances émus à notre camarade et Madame JERUZALSKI Bernard cruellement frappés par la disparition de leur fils Félix JERUZALSKI.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

ארגאַן פון פאַרבאַנד פון די געטו. יידישע פראַנס-קעמפער

אונדזער טעטיקייט אין 1975 א קורצער סך־הכל

אין 1975 האָט דאָס פראַנצויזישע פאָלק, צוזאַמען מיט אַלע פריי־הייט־ליבנדע פעלקער, געפייערט דעם 30־טן יאָרטאָג פון היסטאָרישן זיג פון די אַלירטע אַרמייען איבער היטלער־דייטשלאַנד. אין אַלע שטעט און שטעטלעך זענען פאָרגעקומען — ווי אַלע יאָר — מאַניפעסטאַציעס פאַר די מאָנומענטן פון די געפאַלענע איןביידע וועלט־מלחמות.

דער זיג פון 1945 איז געווען אַ נצחון פון פרייהייט און רעכט איבער דער באַרבאַריי, פאַרשקלאַפונג און דערנידערונג פון מענטש. דעריבער האָט אַרויסגערופן אַזאַ אומצופרידנקייט, ספּעציעל אין די קאָמבאַטאַנטן־רייען, דער באַשלוס פון דער רעגירונג אָפּצושאַפן די אָפיציעלע פייערונגען פון 8־טן מאַי.

אָבער די געוועזענע פראָנט־קעמפער, ווידערשטענדלער, דעפּאָרטירטע, האָבן נישט פאַרגעסן וועגן די ליידן פון צווייטן וועלט־קריג און זיי פאָדערן צוריקצושטעלן די אָפיציעלע פייערונג פון 8־טן מאַי און פאַרוואַנדלען דעם טאָג אין אַ יום־טוב אָן אַרבעט, אַזוי ווי דאָס איז געווען אין די ערשטע נאָך מלחמה־יאָרן.

אונזער פאַרבאַנד האָט געפייערט דעם נצחון איבער היטלער־דייטשלאַנד אויפן גראַנדיעזן באַנקעט פון זונטיק, דעם 16־טן נאָוועמבער אין די פראַכטפולע סאַלאָנען פון האָטעל מערידיען. ביי 500 מיטגלידער און פריינט פון אונזער פאַרבאַנד האָבן פאַרבראַכט אַ נאָכמיטאָג אין אַ האַרציקער, ברידערלעכער, פריידיקער אַטמאָספער. זיי האָבן אויסגעהערט די רעדע פון אונזער פרעזידענט, ב. פאָנס, וועלכע מיר ברענגען אויף ז. 2 פון דער צייטונג, און פון פאַרשטייער פון „אופאַק", עלי בלאַנקור. זיי האָבן זיך געווילט, געטאַנצט ביי די קלאַנגען פון אַ גוטער מוזיק און פון יידישע און ישראלדיקע פאָלקס־לידער.

***

אַ צווייטע גרויסע געשעעניש אין אָפּגעפלאָסענעם יאָר איז געווען דער איירָאָפּעאישער סימפּאָזיום פאַר אַנטוואָפענונג, וואָס איז פאָרגעקומען פון 27־טן ביזן 29־טן נאָוועמבער 1975 אין דער געבידע פון „יונעסקאָ" אין פּאַריז.

דער קאַמף פאַר אַנטוואָפענונג איז שוין אַן אַלטער. וואָס עס איז געווען כאַראַקטעריסטיש איז דער פאַקט, וואָס אין צוזאַמענטרעף האָבן אַנטיילגענומען נישט בלויז די קאָמבאַטאַנטן פון די לענדער פון דער אַנטי־היטלעריסטישער קאָאַליציע, נאָר אויך פון דייטשלאַנד. מענטשן, וואָס האָבן געקעמפט בעת דער מלחמה קעגן זיך אויף די פראָנטן, האָבן דאָסמאָל צוזאַמען מאַניפעסטירט קעגן דער מלחמה און געפאָדערט אַן אַלגעמיינע אַנטוואָפענונג. אָדער מינדעסטנס אַ רעדוקציע פון די באַוואָפענונגען.

אַזוי אַרום האָט דער פּאַריזער סימפּאָזיום אָנגעבונדן צו דער קאָנפערענץ אין רוים פון 1971, ווו עס האָבן זיך צום ערשטן מאָל געטראָפן די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן פון ביידע מלחמה־פירנדע לאַגערן אין לעצטן וועלט־קריג. זיי האָבן לאַנסירט דעם „אַפּעל פון רוים", וועלכער פאָדערט אַנטוואָפענונג און פאַרוואַנדלען אייראָפּע אין אַן אינדזל פון שלום.

***

אין 1975 האָבן מיר ווייטער געפירט, צוזאַמען מיט אַלע אַנדערע קאָמבאַטאַנטן - אָרגאַניזאַציעס, דעם קאַמף פאַר אונזערע רעכט. מיר האָבן אָנטיילגענומען אין נאַציאָנאַלן אַקציע־טאָג פון די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן, דעם 14־טן יוני און אין דער פּעטיציע, נוגע אונזערע רעכט, לאַנסירט דורך דעם „אופאַק", וועלכער האָט שוין איבערגעגעבן דער רעגירונג הונדערטער טויזנטער אונטערשריפטן.

דאָס יאָר 1975 האָט אויף דעם געביט געברענגט דאָס אינדעקסירן אויף 9 פּונקטן פון דער קאָמבאַטאַנטן־רעטרעט פאַר די פון 2־טן וועלט־קריג, וואָס האָט זי פאַרגרעסערט פון די סימבאָלישע 50 פ. אויף 160. דער בודזשעט אויף 1976 זעט פאָר אַ העכערונג ביז 15 פּונקטן, וואָס וועט פּראָפּאָרציאָנעל זי פאַרגרעסערן.

דאָס יאָר 1975 האָט אויך געבראַכט דאָס אָפּשאַפן די „פאָרקלוזיעס", פון וואָס עס האָבן גענאָסן די אינטערנירטע. אָבער, דערווייל, גאָר ווייניק די געוועזענע ווידערשטענדלער.

ליידער האָט דער וויכטיקסטער פּונקט פון די קאָמבאַטאַנטן־פאָדערונגען — אָדורכפירן דעם „ראַפּאָר קאָנסטאַן" אויף אַ גערעכטן אופן — ביז איצט זיך נישט גערירט פון אָרט. די קאָמבאַטאַנטן־פענסיעס זענען אַזוי אַרום מיט 25 פראָצענט נידעריקערע ווי די לוינען פון די פונקציאָנאַרן אויף וועלכע זיי זענען אינדעקסירט.

***

מיר האָבן פילמאָל, אין 1975, אויסגעדריקט אונזער זאָרג נוגע דער לאַגע אויפן נאָענטן־מזרח, אונזער סאָלידאַריטעט מיט ישראל אין זיין קאַמף פאַר שלום און זיכערע און גערעכטע גרענעצן. מיר האָבן געשפּענדעט 3 מיליאָן פראַנק פאַר פלאַנצןביימער אין ישראל. מיר האָבן פּראָטעסטירט קעגן די אָפּשטימונגען אין דער „אָנו", וואָס אַסימילירן דעם ציוניזם מיט ראַסיזם, וואָס קאָן בלויז פאַרשטאַרקן דעם וווּקס פון אַנטי־סעמיטיזם. מיר האָבן פאַרצייכנט דעם וווּקס פון אַנטיסעמיטישע אינצידענטן אין פראַנקרייך גופא.

מיר האָבן פּראָטעסטירט קעגן ניטש־באַשטראָפן פון פיל קריגס־פאַרברעכער, קעגן דער באַגנעדיקונג פון טוויע און באַשלוס פון ליאָנער געריכט נישט אָנצונעמען נייע אָנקלאַגעס פון ווידערשטענדלער קעגן אים.

***

אין 1975 האָבן מיר געפייערט דעם 10־טן יאָרטאָג פון אָפּרו־הויז „לאַריע־ראָז" אין לעוווענס, וואָס איז אונזערס אַ גרויסע דערגרייכונג. מיר שטעלן פעסט די וויטערדיקע אַנטוויקלונג פון הויז, די כסדרדיקע אויסבעסערונגען אויף אַלע געביטן. אונזער הויז איז איצט באַקאַנט אין פראַנקרייך. הונדערטער דאָקטוירים און שפּיטאָלן שיקן אונז קאָנוואַלעסצענטן.

מיר האָבן מיט דערפאָלג דורכגעפירט אונזער טאָמבאָלאַ ווי אויך אונזער טראַדיציאָנעלע אָנדענק־צערעמאָניע אויף באַניע.

מיר קענען פעסטשטעלן די צוגעבונדנקייט צו אונזער אָרגאַניזאַציע פון אונזערע מיטגלידער, וואָס איז אַ גאַראַנטיע פאַרן דערפאָלג פון אונזער ווייטערדיקער פּרוכטבאַרער טעטיקייט אין 1976.

די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג פון „מיטעל" פון 30־סטן נאָוועמבער 1975

די פאַרזאַמלונגען פון „מוטיעל" טראָגן שטענדיק אַ פריינטשאַפט־לעכן כאַראַקטער און שטעלן צופרידן אַלע אָנוועזנדע.

די לעצטע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג האָט איבערגעשטיגן אַלע אונזערע אויסרעכענונגען.

דאָס איז נישט קיין ווונדער.

ביי שיין געדעקטע טישן, צוגעגרייטע דורכן אַקטיוו און ספּעציעל די פרויען, און ביי אַן איבערפולטן זאַל, עפנט דער פרעזידענט פערסטונסקי די פאַרזאַמלונג, באַגריסט אַלע געסט און גיט איבער דאָס וואָרט דעם ד"ר דאַנאָווסקי פאַרן אַקטועלן און באַלערנדיקן רעפעראַט אויף דער טעמע: — „3־טע עלטער — עלטערן זיך און בלייבן יונג".

דער ד"ר דאַנאָווסקי איז גוט באַקאַנט אונזער „מוטיעל"־משפחה. ס'איז איבעריק אים פאָרצושטעלן.

מיט איינפאַכע און איבערצייגנדיקע ביישפּילן שטעלט זיך דער רעפערענט אָפּ אויף די פאַרשידענע אַספּעקטן פון 3־טן עלטער און גיט פאַרשידענע אָנווייזונגען. כדי איינצוהאַלטן דעם ריטם פון לעבן און בלייבן יונג טראָגט דעם עלטערן זיך. במשך פון אַ שעה צייט האָט דער רעפערענט געהאַלטן אין שפּאַנונג דעם עולם. דער רעפעראַט איז אויסגעהערט געוואָרן מיט גרויס אויפמערקזאַמקייט און אויפגענומען געוואָרן מיט אַפּלאָדיסמענטן פון גאַנצן זאַל. די פאַרזאַמלטע האָבן געשטעלט דעם רעפערענט פיל פראַגן און ד"ר דאַנאָווסקי האָט אויף זיי זאַכלעך און פּאָפּולער געענטפערט.

בעתן איבעררייס האָבן די געשמאַקע געבעקסן און די גוטע געטראַנקען שטאַרק אויסגענומען ביי דער „מוטיעל"־משפחה.

זשאַן־מאַריס, דער זון פון אונזערע קאָמיטעט־מיטגלידער פּאַגעל און זיין באַגלייטער, דער אַקאָרדעאָניסט קריסטיזשו האָבן דאַן פריילעך געמאַכט די פאַרזאַמלטע מיט געזאַנג צוגעפּאַסט צום 3־טן עלטער.

אין זיין שלוס־וואָרט האָט דער פרעזידענט פערסטונסקי אויסגעדריקט אין נאָמען פון אַלע אָנוועזנדיקע אַ האַרציקן דאַנק דעם ד"ר דאַנאָווסקי און זיין פרוי פאַרן אָפּגעבן אַ זונטיק נאָכמיטאָג דעם „מוטיעל". ער האָט אויך געדאַנקט זשאַן־מאַריסן און זיין חבר, וואָס האָבן בייגעשטייערט צום גרויסן דערפאָלג פון דער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג.

זונטיק, דעם 18־טן יאַנואַר 1976

10 אַז. פרי אין זאַל לאַנקרי

10 ריו דע לאַנקרי, פּאַריז 10־טער אַר.

אויסערארדנטלעכע אלגעמיינע פארזאמלונג

אויפן טאָג־אָרדענונג:

1. אייגענער לאָקאַל פאַרן פאַרבאַנד
2. באַפולמעכטיקונג אויף אַ הלוואה
3. פאַרשידנס.

נעמענדיק אין באַטראַכט די וויכטיקייט פון דער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג רעכענען מיר אויף דער אָנוועזנהייט פון אַלע אונזערע מיטגלידער.

אונדזער דעלעגאציע אויפן וועלט-צוזאמענטרעף פון יידישע קאמבאטאנטן אין ירושלים

אין די טעג פון 25־טן ביזן 28־טן יאַנואַר 1976 קומט פאָר אין ירושלים אַ וועלט־צוזאַמענטרעף פון יידישע קאָמבאַטאַנטן־אָרגאַניזאַציעס מיטן ציל צו פייערן דעם 30־טן יאָרטאָג פון נצחון פון די אַלירטע איבער היטלער־דייטשלאַנד.

דער צוזאַמענטרעף וועט אַרומרעדן אַ ריי געמיינזאַמע פאַר אַלע יידישע קאָמבאַטאַנטן פּראָבלעמען.

די דעלעגאַטן וועלן אויפגענומען ווערן דורכן פרעזידענט פון ישראל, פּראָפ. אפרים קאַציר און דעם פאָרזיצער פון שטאָט־ראָט פון ירושלים, טעדדי קאָלעק.

אונזער פאַרבאַנד וועט זיין פאַרטרעטן אויפן וועלט־צוזאַמענטרעף דורך אַ דעלעגאַציע בראש מיטן פרעזידענט ב. פאָנס.

באגריסונג צו 30 יאר עקזיסטענץ פון פארבאנד פון יידישע דעפארטירטע

אונזער פאַרבאַנד האָט צוגעשיקט צום 30 יאָרטאָג פון אַנטשטיין פון פאַרבאַנד פון די יידישע דעפּאָרטירטע פאָלגנדיקע באַגריסונג:

מיר באַגריסן אייך האַרציק צום 30־טן געבורטסטאָג פון אייער פאַרבאַנד, וועלכער גרופּירט דאָס הייפל אָפּגעראַטעוועטע דעפּאָרטירטע מענער און פרויען, וואָס האָבן אַרורכגעמאַכט דעם נאַצישן גיהנום פון אוישוויץ, מאַידאַנעק, טרעבלינקע און אַנדערע טויט־לאַגערן.

אייער פאַרבאַנד האָט, טראָץ פאַרשידענע שוועריקייטן, אין משך פון דער צייט זינט זיין גרינדונג בשלימות אויסגעפירט די אויפגאַבן, וועלכע ער האָט זיך געשטעלט ביי זיין אַנטשטיין: כסדר דערמאָנען, כסדר זיין וואַכזאַם און קעמפן קעגן די געפאַרן, וואָס האָבן נישט אויפגעהערט צו לויערן און נעמלעך דער ווידערגעבורט פון ראַסיזם, די דערוואַכונג פון נאַציזם, דער וווּקס פון אַנטי־סעמיטיזם.

איר האָט ווירדיק געקעמפט קעגן די פרווון צו רעהאַביליטירן די קריגס־פאַרברעכער און יידן־מערדער, וואָס דרייען זיך נאָך אַרום פראַנק און פריי.

אייער קאַמף איז אויך אונזער קאַמף, דער קאַמף פון אַלע פראָנט־קעמפער און קריגס־קרבנות, וואָס טוען אַלץ, כדי אַזאַ גרויל־עפּאָכע זאָל זיך קיינמאָל מער נישט קאָנען איבערחזרן.

מיר ווינטשן אייך ווייטערדיקע דערפאָלגן אין אייער אַזוי נוצלעכער טעטיקייט.

פרעזידענט: ב. פאָנס

גענעראַל־סעקרעטאַר: איזי בלום

אויפן שוועל פון נייעם יאָר 1976 שיקן מיר איבער די בעסטע ווונטשן אַלע אונזערע מיטגלידער און דער מדינת ישראל אונזערע הייסטע ווונטשן פון וווילשטאַנד און שלום.

Nº 152 Janvier 1976 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

טוויע דאַרף געשטעלט ווערן פאַרן געריכט

דעם 31־טן אָקטאָבער 1975 האָט אונזער פאַרבאַנד פאַרעפנטלעכט פאָלגנדיקן קאָמוניקאַט:

דער יידישער קאַמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד, 58 רי שאַטאָ ד׳אָ, זייענדיק איבערצייגט אויסצודריקן דאָס געפיל פון אַלע מיטגלידער, איז אויפגעבראַכט צוליבן באַשלוס פון דער באַשולדיקונגס־קאַמער פון אַפּעלאַציע־געריכט פון פּאַריז, וואָס האָט דערקלערט אַלס נישט אויפנעמבאַר די אָנקלאַגע פון די געוועזענע רעזיסטאַנטן קעגן פּאָל טוויע, געוועזענער שעף פון דער מיליץ אין ליאָן.

דער דאָזיקער קריגס־פאַרברעכער, שולדיק אינעם מאָרד, טאָרטורן און רויב (צווישן זיינע קרבנות פיל יידן), צוויי מאָל פאַרמשפּט צום טויט, דאַרף ווערן באַשטראָפט אַזוי, ווי עס פאַרלאַנגען עס די אָרגאַניזאַציעס פון דער רעזיסטאַנס און פון די קרבנות פון נאַציזם.

צי קענט איר אייערע רעכט?

(המשך)

רעכט פון שווערע אינוואַלידן און אַלמנות

אויפן סמך פון געזעץ וועגן מיליטערישע אינוואַלידן־פּענסיעס קאָנען די פאַראינטערעסירטע וועלכע האָבן ווייניקסטנס 80 פּראָצענט פאַרלוירענעם געזונט און אויך אַלמנות, וואָס אונטערליגן דעם דאָזיקן געזעץ געניסן פון פאַמיליע־אונטערשטיצונג נישט זייענדיק געצוווּנגען צו באַווייזן, אַז זיי זענען באַשעפטיקט און פאַרדינען אָדער נישט.

אויב זיי זענען לוין־באַשעפטיקטע, קאָנען זיי געניסן פון אונטערשטיצונג לויטן געזעץ פון דער סאָציאַלער פאַרזיכערונג.

אויב די אונטערשטיצונג איז זיי צוגעטיילט לויטן געזעץ פון די מלחמה־פּענסיעס, ווערט דאָס זיי אויסגעצאָלט דורך דער זעלבער אַגענץ (אַזשאַן קאָנטאַבל די טרעזאָר), פון וועלכער זיי באַקומען די פּענסיע. אַ באַדינגונג דערצו איז, אַז מ׳זאָל האָבן ווייניקסטנס צוויי קינדער.

פאַמיליע־אונטערשטיצונג

פאַראַן נאָך פאָלגנדיקע פאַלן, וואָס באַרעכטיקן צו באַקומען פאַמיליע־אונטערשטיצונג:

1. קינדער פון נישט לוין־באַשעפטיקטע במשך פון די שול־יאָרן ביז 6 חדשים נאָכן אָבליגאַטאָרישן שול־וועזן, ביז 16 און אַ האַלבן יאָר.
2. קינדער ביז 18 יאָר, וואָס לערנען זיך אַ פאַך.
3. קינדער ביז 20 יאָר, וואָס זעצן פאָר זייער שטודירן.
4. קינדער ביז 20 יאָר, וואָס אָדער זיי האָבן אַן אומהיילבאַרע קראַנקייט, אָדער זיי קאָנען ביז דעם דאָזיקן עלטער נישט זיין באַשעפטיקט ביי אַן אַרבעט.
5. קינדער ביז 20 יאָר, פיזיש בעזולטע, וואָס מוזן דערוואַרבן זיך אַ ספּעציאַליזירטע אויסשולונג.

פאַמיליע־צוגאָב פאַר אַלמנות און יתומים

אַזאַ צוגאָב קאָנען באַקומען אַלמנות, וואָס האָבן אויף זייער אויסהאַלט קינדער.

אַן ענלעכער מאָסמיטל איז אַריין אין קראַפט לטובת יתומים.

כדי דאָס צו קאָנען באַקומען דאַרף מען האָבן דאָס רעכט:

1. אויף אַ יתומים־פּענסיע.
2. זיין אויפן אויפהאַלט אין זין פון געזעץ וועגן פאַמיליע־אונטערשטיצונג. ווען די באַדינגונגען קאָנען דערפילט ווערן, גייט צו דער צוגאָב צו דער פאַמיליע אונטערשטיצונג.

אויב דער פאָטער און מוטער לעבן נישט, באַקומען די מלחמה־יתומים די אונטערשטיצונג ביזן עלטער פון פּוליאַריקייט.

אויף די צוויי ערשטע קינדער פאַלט אויס צי 120 פונקטן פאַר אַ קינד. אָנהייבנדיק פון דריטן קינד באַטרעפט די צאָל פונקטן 160 פאַר יעדן קינד.

העכערונג פאַר קינדער פון אינוואַלידן

מלחמה־אינוואַלידן, וואָס האָבן מיליטערישע פּענסיעס, ווי אויך קרבנות פון דער מלחמה, האָבן דאָס רעכט אויף העכערונג פאַר די קינדער, סיי פון לעגאַלע חתונות, סיי אָנערקענטע און סיי פאַר אַדאָפּטירטע. די העכערונגען קאָן מען באַקומען פאַר זיי ביזן עלטער פון 18 יאָר. די העכערונגען גייען אָבער נישט צוזאַמען מיט דער פאַמיליע־אונטערשטיצונג, און ווען די לעצטע ווערט אומגילטיק פאַר 18 יאָר, פאַרבלייבט די העכערונג צו דער פּענסיע ביזן דאָזיקן עלטער פונעם קינד.

אויב אַ קינד פון אַן אינוואַליד אָדער פון אַ מלחמה־קרבן איז אַ קאַליקע און קאָן נישט פאַרדינען זיין לעבן געניסט מען פון דער העכערונג אויך נאָכן עלטער פון 18 יאָר. אויסערן פאַל, ווען דאָס קינד איז איינגעאָרדנט אין אַן אַנשטאַלט אויפן חשבון פון דער מלוכה. וואָס שייך די אומאויסהאַלבאַרע קראַנקייט דאַרף זי פעסטגעשטעלט ווערן פאַרן עלטער פון 18 יאָר.

פאַר פּענסיאָנירטע צווישן 10 און 80 פּראָצענט, באַטרעפט די העכערונג אַ דריטל פון דער פּענסיע לויט דעם גראַד פון אַ סאָלדאַט.

וואָס עס איז נוגע פּענסיאָנירטע פון 85, 90 אָדער 100 פּראָצענט, דערגרייכט די העכערונג, אומאָפּהענגיק פונעם גראַד פון אינוואַליד און פון דעם צי ער געניסט אָדער נישט פון אַן אונטערשטיצונג אַלס פולער אינוואַליד — פון 65 ביז 92 פונקטן.

מ. שוסטער

ניי דערשינענע ביכער

„דאָס גאַנצע לעבן פאַר זיך" 1)

דאָס צוטיילן דעם „גאָנקור"־פּרייז 1975 עמיל אַזשאַרן פאַר זיין צווייט בוך „דאָס גאַנצע לעבן פאַר זיך", איז געווען די ליטעראַרישע סענסאַציע צום סוף פון יאָר. ווי באַוווּסט האָט דער מחבר זיך אָפּגעזאָגט פון דער פּרעמיע, „כדי צו קענען בלייבן אַ פרייער מענטש". ער איז אָבער דערמיט נישט פּטור, ווייל לויט דעם גאָנקור־זשורי בלייבט ער זיין לאַורעאַט און דאָס הייבט נאָר בלויז זיין חשיבות — אַ גוט געשעפט אויך פאַרן פאַרלאַג, ווי פאַר אים גופא.

זיין בוך איז די געשיכטע פון אַן אַראַביש קינד „מאָמאָ" (מוכאַמעד), אויפגעכאָוועט דורך אַן אַלטער יידישער פרוי ראָזאַ, אַ געוועזענע פּראָסטיטוטקע און אַ געוועזענע דעפּאָרטירטע מיט אַ גרויס און ברייט האַרץ פאַר אַלע פאַרלאָזטע קינדער.

די געשיכטע שפּילט זיך אָפּ ערגעץ ווו אויפן בעלוויל, דאָס רוב פּערסאָנאַזשן זעען אויס צו וווינען אין קוואַרטאַל פון „לאַ גוט ד׳אָר", אין 18־טן. דאָס זיינען אַפריקאַנער, אַלזשיריאַנער און אַנדערע אימיגרירטע פון פאַרשידענע לענדער, אַרויסגעשטויסענע פון דער געזעלשאַפט, די וואָס מען באַצייכנט אַלס „די מיזעראַבעלע פון אונדזער צייט".

עמיל אַזשאַר איז דער פּסעוודאָנים פון מחבר. זיין אמתער נאָמען זאָל זיין פּאָל פּאַוולאָוויטש און זיין מוטער און באָבע זיינען אָפּשטאַמיקע יידן פון ווילנע. ער זאָל אויך האָבן געהאַט אַ זייער שווערע קינדהייט אין ניס, ווו ער האָט געלעבט און דערפון מעגלעך אַזאַ ברייטהאַרציקייט און אַזוי פיל וואַרעמקייט פאַרן קליינעם „מאָמאָ".

געשריבן אין דער ערשטער פּערזאָן, לייענט זיך דאָס בוך פליסיק, אַ מחיה. דער העלד דערציילט אין אַ עכט אַרינעלער פאָלקס ־ שפּראַך (גלייך ווי ער וואָלט געלעבט אין אָט דער מיליע). זיינע טאָג־טעגלעכע יסורים,ליידן און פריידן וועגן זיך, וועגן די מענטשן וואָס רינגלען אים אַרום און וועגן זיין אומגעהויערער ליבע פאַר זיין אַדאָפּטירטער יידישער מאַמע ראָזאַ, וועלכע שטאַרבט צום סוף אין איר איינגעאָרדנטן „אוישוויץ"־קעלער. ער ליבט זי אויך נאָך איר טויט ביז מען רייסט אים קוים אָפּ פון איר.

דאָס איז איינצייטיק אַ טיף־אויפטרייסלענדיק בוך, פול מיט פּאָעטישן רעאַליזם, רייך אין געדאַנקען און מיט הומאָר, וואָס פאַרכאַפּט ביים האַרצן. אָבער אַנשטאָט זיך צו שטיקן פון גערירטקייט, באַווייזט גאָר דער מחבר אַרויסצורופן געלעכטער מיט טרערן. ווייל פאַר „מאָמאָן" זיינען אָט די פּערזאָנען, נישט קיין אַראַבער, יידן, און שוואַרצע. פאַר אים זיינען זיי: מאַדאַם ראָזאַ, מסיע האַמיל, דער דאָקטער קאַץ, די ברידער זאָון א. א. וו.

דער מעסאַזש פון אָט דעם ווערטפולן בוך איז העלפן זיך צו פאַרטראַכטן וועגן די פּראָבלעמען פון ראַסיזם און אַז די מענטשן זיינען גאָר נישט אַזוי שלעכט ווען זיי קענען זיך בעסער, באַזונדערס ווען זיי ליידן פון זעלבן בייז אַלס באַאומטע און באַליידיקטע.

„די משפּחה מאַשבער" אין פראַנצויזיש 2)

אין פאַרלאַג „לאַטעס" איז נישט לאַנג דערשינען דער 2־טער באַנד פון הויך־קינסטלערישן און מאָנומענטאַלן ווערק „די משפּחה מאַשבער" פון דעם נסתר, איבערגעזעצט אין פראַנצויזיש דורך אסתר פרידמאַן.

מיט אַ יאָר צוריק איז שוין דערשינען דער 1־טער באַנד, דאַן איבערגעזעצט דורך אונדזער חבר יוסף און זיין פרוי אסתר פרידמאַן.

„די משפּחה מאַשבער" פון דעם נסתר (געשטאָרבן אין תפיסה אין 1950), ווערט באַטראַכט אַלס איינע פון די העכסטע שאַפונגען פון דער יידישער סאָוויעטישער ליטעראַטור אין אירע אויפבלי־יאָרן נאָך דער רעוואָלוציע ביז 1937. שעפנדיק פון די אַלטע חסידישע טראַדיציעס, באַשרייבט ער דאָס יידישע לעבן פון דער שטאָט נ. (בערדיטשעוו) מיט אירע „דריי רינגען": „די היציקע", „די קאַלטע" און די „בראַצלאַווער".

דער ראָמאַן איז לויט דעם מחבר געשריבן לויטן רעאַליסטישן מעטאָד און נעמט אַרום די 70־80־קער יאָרן פון פאַריקן יאָרהונדערט.

דאָס בוך, טריי איבערזעצט דורך אסתר פרידמאַן, איז געקנאָטן מיט אומשטערבלעכן קינסטלערישן פייער פון דעם נסתרס נשמה, כדי צו פאַראייביקן, פאַר די קומענדיקע דורות דאָס יידישע לעבן און דעם געוואַלטיקן מהלך, וואָס מיר יידן האָבן דורכגעמאַכט".

נישט געקוקט אויפן מאַנגל אין פּלאַץ ווילן מיר פאַרצייכענען דאָס בוך פון עלי וויזעל „סעלעבראַסיאָן ביבליק" 3) — אַ בוך מיט ביבלישע פּערסאָנאַזשן און לעגענדעס, וואָס דער מחבר דערציילט פון מדרש אויף אַ פּאָעטישן און קריטישן אופן.

ס׳איז אויך כדאי צו פאַרצייכענען דאָס בוך „לע סאָלעי ני לאַ מאָר" 4) (די זון נישט דער טויט) פון פראַנצויזיש־יידישן אויטאָר סערזש קאָסטער, וועלכער באַשרייבט אויף אַן איינגאַרטיקן, פּאָעטישן און פילאָזאָפישן אופן דעם טויט פון זיין פאָטער וועלכן ער באַוויינט.

(1) « La vie devant soi » d'Emile Ajar. Ed. Mercure de France.

(2) « La Famille Machber » de Der Nistor traduit du yiddich par Esther Fridman. Ed. J.C. Lattes.

(3) « Célébration biblique », Portraits et légendes d'Elie Wiesel. Ed. du Seuil.

(4) « Le Soleil ni la Mort » de Serge Koster. Ed Denoël.

עצות פון דאָקטער

שטערונגען אין דער לעבער־פונקציאָנירונג

דאָס מאָל, ליבע חברים, וואָלט איך געוואָלט מיט אייך רעדן וועגן די שטערונגען אין דער לעבער־פונקציאָנירונג בעת די קאַלטע ווינטער־חדשים, פון וועלכע מיר ליידן איינגנטלעך אַלע.

די לעבער איז זייער אַ וויכטיקער אָרגאַן, וואָס שפּילט פאַרשידענע וויכטיקע ראָלן אין דער אַלגעמיינער פונקציאָנירונג פון אונזער אָרגאַניזם. אין די לאַגערן און אין געפאַנגענשאַפט האָט אונזער לעבער אַ סך געליטן. קיין וווּנדער נישט וואָס זינט מיר האָבן זיך צוריקגעקערט צו אַ פרייַ לעבן, ליידן מיר אָפט פון איר שלעכטער פונקציאָנירונג.

צי האָט איר נישט פון צייט צו צייט קאָפּ־ווייטיקן? אַ געפיל ווי דער קאָפּ וואָלט אייך שווער געדריקט? טיילמאָל לאָקאַלע ווייטיקן, ווי למשל, „הינטער די אויגן" מיט אַ שטערונג צו זען? דאָס אַלץ צוזאַמען מיט אַן אַלגעמיינער מידקייט? (אַ געפיל פון שווערקייט, אַ שמוציקע, באַלייגטע צונג, אַ טעם אין מויל ווי פון אַ זויערן עפּל, די פיס ווי זיי וואָלטן איינגעוויקלט געווען אין וואַטע).

ס׳איז נויטיק אָנצווענדן אַ געוויסע דיעטע (בוליאָן פון געמיזן, וואַרעמע, געצוקערטע טיזאַנען) צוזאַמען מיט אַן אַלגעמיינעם אָפּרו. צום בעסטן איז זיך צו ליגן אין בעט אין אַ טונקעלן צימער, ווייל די ליכט פאַרמאַטערט די אויגן. אויב מען היט אָפּ די־אָ אָנווייזונגען, הייבט זיך אָן ביסלעכווייז אַלץ צו באַרויִקן און מען קערט זיך אום געגוג שנעל צו אַ נאָרמאַלן צושטאַנד.

פונדעסטוועגן דאַרף מען נישט פאַרגעסן, אַז קאָפּ־ווייטיק אָדער אַ קליינער קריזיס פון דער לעבער (מיט קליינע שטעכענישן אין די ריפּן, אין ברוסט־קאַסטן פון דער רעכטער זייט, אָדער קליינע ווייטיקן אין די פּלייצעס, אויבן פון דער רעכטער זייט) זענען סימנים פון אַן אַלאַרם. דעמאָלט פאָרזיכטיק! היט צו אייער לעבער, אויב נישט קאָן דאָס ווערן ערנסט!

די קריזיסן פון דער לעבער קאָנען אָנהייבן זיך מערן אויב איר האָט אָפט בויך־ווייטיקן, אויב איר ברעכט אין טאָג נאָכן אַנדערן און אייער אורין איז געדיכט באַפאַרבט, אייער שטולגאַנג פון אַן אַנדערן קאָליר. אַ שלעכטער סימן איז אויך אויב דאָס „ווייסע" פון אייערע אויגן ווערט געל, אָדער איר האָט בייסעניש, וואָס מען קאָן מיט גאָרנישט איינשטילן. דאָס זענען אַלץ סימנים וואָס זאָגן אונטער, אַז איר דאַרפט זיך באַראָטן מיט אייער דאָקטער, וועלכער וועט אַדורכפירן פאַרשידענע אַנאַליזן און ראַדיאָגראַפיעס, כדי אייך צו קאָנען געבן די נויטיקע היילונג.

אין פאַלן פון אַ לייכטן, געוויינלעכן לעבער־קריזיס, קאָנען פּשוטע מיטלען העלפן. מען דאַרף גוט צעקייען די שפּייז — נישט אַראָפּשלינגען „גאַנצע שטיקער" — מ׳דאַרף אויסמיידן סאָסן, געקאָכטע און איבערגעקאָכטע פעטס, שמאַנד, באַגרענעצן דעם גלאָבאַלן סכום שפּייז ביי די מאָלצייטן, כדי נישט צו באַשווערן צופיל דעם מאָגן און די קישקעס. מ׳דאַרף אויך אויסמיידן צו עסן די ענד־טיילן פון עופות, פליש פון וואַלד־חיות, נישט טרינקען קיין געמישטע וויינען און בכלל באַגרענעצן אַלקאָהאָל־געטראַנקען.

מ׳דאַרף וויסן ווי אַזוי זיך צו דיסציפּלינירן, כדי די קישקעס זאָלן זיך יעדן טאָג אויסליידיקן (דאָס פּשוטסטע איז צו גיין אין קאַבינע יעדן טאָג אין דער זעלבער שעה). מען מוז אויסמיידן צו זיין פאַרשטאָפּט. מען קאָן דאָס דערגרייכן. עטלעכע געטרוקנטע פלוימען, איינגעווייקטע אין קאַלט וואַסער, וואָס מען עסט אויף יעדן טאָג, גיבן גוטע רעזולטאַטן. כדי די גאַל זאָל גוט פונקציאָנירן איז אויך נויטיק אויפצועסן טעגלעך עטלעכע פרישע ניס. מ׳דאַרף זיי אָבער גוט און לאַנגזאַם צעקייען.

צו דעם אַלעמען דאַרף מען צוגעבן עטלעכע היגיענישע מיטלען: מאַכן יעדן טאָג עטלעכע איבונגען, זיך וואַרעם אָנטאָן, כדי זיך נישט צו פאַרקילן, טראָגן וואָלענע סקאַרפּעטן... קלייניקייטן וואָס ברענגען נוצן.

ווי שטענדיק, וועלן אויך אין דעם ווינטערדיקן פּעריאָד, דער צוגעפּאַסטער רעזשים און היגיענישע מיטלען, אייך העלפן צו לעבן בשלום מיט אייער לעבער. האַלט אָבער איין די מאָס! פאַלט נישט אַריין אין איבערטרייבונגען צו ווערן אַ שקלאַף פון אַ שטרענגען רעזשים, ווי עס פּאַסירט ביי געוויסע מענטשן, וואָס דערפירן זיך לסוף דערצו, אַז זיי קאָנען קיין שום שפּייז נישט פאַרדייען!...

ד"ר זשירו

(„לע פּאַטריאָט רעזיסטאַן")

No 152 Janvier 1976 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

MARS 1976 — N° 153

Bimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945

58, rue du Château-d'Eau - PARIS-X° - Tél. : 607-49-26

LE 8 MAI 1976

Directives de l'U.F.A.C.

L'Union Française des Associations de Combattants et de Victimes de Guerre (U.F.A.C.) rappelle la résolution unanime de l'Assemblée générale extraordinaire du 12 décembre 1975 sur la commémoration du 8 mai 1945.

Après avoir souligné l'attachement de tous les anciens combattants résistants et victimes de guerre au souvenir du 8 mai 1945, la résolution indiquait en conclusion :

« L'U.F.A.C. prend en compte la célébration du 8 mai et organise une cérémonie solennelle à l'Arc de Triomphe à Paris, le samedi 8 mai. Elle invite les Unions départementales et locales de l'U.F.A.C. à prendre des initiatives analogues. Pour assurer à ces cérémonies l'éclat indispensable, l'U.F.A.C. appelle tous les anciens combattants résistants et victimes de guerre, tous les élus locaux, tous les Français à s'associer à ces manifestations de l'honneur et de la fidélité. »

L'U.F.A.C. réaffirme que la signification profonde du 8 mai 1945 n'est pas dans l'exaltation de la victoire militaire de certains peuples sur d'autres, mais dans la célébration :
— de la victoire de la liberté sur la tyrannie,
— du retour à la Paix en Europe et dans le monde,
— du rétablissement des libertés,
— de la libération de tous les peuples opprimés par le nazisme.

Tel est le sens que nous entendons donner aux cérémonies du 8 mai 1976.

Le 8 mai qui devrait être, chaque année, jour férié pour être commémoré dignement, en premier lieu par les anciens combattants et victimes de guerre, tombe cette année un samedi, jour généralement chômé, ce qui doit permettre de donner à la journée du 8 mai 1976 un éclat tout particulier.

C'est pourquoi, dès maintenant, nous engageons les Associations nationales d'anciens combattants, les Unions départementales et locales de l'U.F.A.C. à prendre les initiatives suivantes :

CEREMONIES DANS LES VILLES ET COMMUNES

Après avoir donné des consignes aux villes et communes de France et appeler à faire des cérémonies sur le plan départemental, le communiqué parle de la région parisienne :

Pour la région parisienne, le 8 mai 1976 sera célébré solennellement par un défilé, avenue des Champs-Elysées, derrière les seuls drapeaux des Anciens Combattants, sans banderole, ni pancarte, suivi d'un dépôt de gerbe au Tombeau du Soldat Inconnu.

A ce défilé à l'Etoile seront invités tous les anciens combattant et victimes de guerre, déportés, résistants, tous les élus, tous les Français et Françaises qui entendent s'associer à cette cérémonie du Souvenir.

Les Associations départementales de l'U.F.A.C. de la région parisienne sont spécialement conviées à inviter tous leurs adhérents et participer à cette Cérémonie de l'Etoile qui doit être imposante, recueillie et solennelle.

Les anciens combattants de toutes les autres régions de France qui en auront la possibilité sont invités à s'associer à cette cérémonie parisienne.

Le rendez-vous est fixé à 16 heures au métro George V.

Telles sont les premières directives que nous communiquons aujourd'hui aux Associations nationales et aux Unions départementale de l'U.F.A.C.

Extraits de la résolution de l'Assemblée mondiale des Anciens Combattants Juifs tenue à Jérusalem du 25 au 29 janvier 1976

Comme nous l'avions annoncé dans notre dernier journal, des délégations importantes d'A.C.J. de divers coins du monde se sont rendues à Jérusalem du 25 au 29 janvier dernier pour célébrer le Trentième anniversaire de la victoire sur le nazisme.

A la suite de cette rencontre mondiale une résolution a été adoptée dont nous publions quelques extraits :

NOUS FAISONS APPEL à tous les Anciens Combattants juifs qui de par le monde ont lutté pour la liberté, de poursuivre vigoureusement cette lutte auprès de leurs communautés et de

Contribuer au renforcement de ce patrimoine et de le transmettre aux jeunes générations.

2. Nous, Anciens Combattants juifs, constatons que l'ordre mondial fondé sur les principes de la justice et de la liberté pour lesquels nous avons combattu dans les forces alliées, se désagrègent et que le terrorisme, le kidnapping, et le massacre des innocents sont devenus les moyens reconnus pour arriver à des fins politiques,

Faisons appel à nos frères d'armes et au monde civilisé et aux gouvernements de tous les pays de lutter fermement contre le terrorisme sous toutes ses formes.

3. Nous, Anciens Combattants juifs, témoins de l'holocauste qui a entraîné la mort de 6 millions de Juifs

Constatons avec angoisse la recrudescence de l'antisémitisme se manifestant à toute échelle,

Nous faisons appel aux gouvernements de tous les pays pour qu'ils appliquent la Déclaration des Droits de l'Homme aux minorités.

4. Nous notons avec inquiétude l'interdiction faite aux Juifs de l'U.R.S.S. et des pays arabes de jouir du droit fondamental de la liberté d'émigrer, inséré dans la Déclaration des Droits de l'Homme,

Nous faisons appel aux gouvernements de tous les pays afin qu'ils obtiennent ce droit fondamental.

5. Nous rejetons l'adoption par les Nations Unies de la Résolution assimilant le sionisme au racisme, laquelle Résolution est en elle-même une manifestation de racisme et d'antisémitisme et transforme en une farce grotesque la Charte des Nations Unies.

NOUS CONDAMNONS cette Résolution et

faisons appel à tous les gouvernements du monde, leur demandons de dénoncer cette Résolution et d'agir en accord avec l'esprit de la Charte des Nations Unies.

(...)

6. Nous présentons notre hommage fraternel à l'Etat d'Israël dans sa lutte contre tous ses ennemis pour sa survie.

NOUS FAISONS APPEL à tous les peuples du monde épris de paix afin qu'ils œuvrent en faveur d'une paix durable et juste entre tous les pays du Moyen-Orient qui assurera des frontières sûres et défendables.

7. Nous rappelons au gouvernement de l'U.R.S.S. les sacrifices des citoyens patriotes de confession juive au cours de la Seconde Guerre mondiale et l'apport des Juifs d'U.R.S.S. dans les domaines des sciences et des arts,

Nous faisons appel au gouvernement de l'U.R.S.S. afin que ces restrictions soient supprimées et leur demandons de permettre à tous les Juifs de Russie de jouir pleinement des libertés religieuses, nationales, culturelles et sociales.

(...)

9. N'oubliant pas le martyre de 3 millions de Juifs polonais victimes des agresseurs nazis, DEPLORONS la profanation des cimetières juifs en Pologne, CONDAMNONS le gouvernement polonais d'avoir ordonné la destruction du mur du ghetto de Varsovie, témoin de la résistance et de l'héroïsme juifs.

NOUS FAISONS APPEL au gouvernement pour qu'il tienne sa promesse de reconstituer un camp à Auschwitz à la mémoire des victimes juives qui ont péri dans les camps de concentration.

(...)

Rappelons que notre Union a été représentée par une délégation de 6 membres de notre association conduite par J. Fridman et L. Salamon ainsi que M. Sosewicz, Bory, Artensten et Rosier.

Le dimanche 30 mai 1976

au Cimetière de Bagneux

Cérémonie du Souvenir

en hommage à la mémoire des Combattants juifs morts pour la France au cours de la dernière guerre.

Réservez cette date afin que nous soyons nombreux pour honorer nos héros et nos martyrs.

Crimes de guerre (Affaire Paul Touvier)

13 décembre 1975. — M. Villon attire l'attention de M. le Ministre d'Etat, ministre de l'Intérieur, sur le fait que Paul Touvier a été condamné à mort à Chambéry en 1946 et, une seconde fois, à Lyon en 1947, toujours par contumace, pour les crimes commis sous l'Occupation notamment pour des motifs raciaux définis par le tribunal de Nuremberg et l'O.N.U. comme « crimes contre l'humanité ». Il s'étonne que cet individu eût pu sortir de l'ombre après 1967, sous prétexte de prescription de ses peines, alors que la loi du 26 décembre 1964 déclarant les crimes contre l'humanité « imprescriptibles par leur nature » exiegait que la puissance publique se saisisse de sa personne et le livré à la justice.

Il lui signale que Touvier a non seulement pu faire des démarches pour demander et obtenir la grâce présidentielle pour les peines accessoires et agir pour que les nouvelles plaintes déposées contre lui soient déclarées irrecevables mais il a pu tout récemment apparaître librement sur un écran de télévision nationale. Il lui demande quelles mesures il compte prendre pour mettre fin à la violation de la loi que constitue l'inaction des services de la police à l'encontre de ce criminel et traître.

REPONSE. — Trois plaintes avec constitution de partie civile visant à inculper Paul Touvier de crime contre l'humanité sont actuellement soumises à l'examen de la Cour de cassation. Celle-ci ne s'étant pas encore prononcée, aucune action ne saurait être entreprise par les services de police contre Paul Touvier.

(« J. O. » Assemblée nationale du 15 janvier 1976.)

Le décès du président RENÉ CASSIN

René Cassin, prix Nobel de la Paix, qui vient de décéder à 88 ans, était Grand Croix de la Légion d'honneur, compagnon de la Libération, médaille militaire, croix de guerre 14-18. Il était encore président d'honneur de l'U.F.A.C. Il fut le premier rapporteur de la Déclaration universelle des Droits de l'Homme aux Nations Unies, président de la Cour européenne des Droits de l'Homme, fondateur français de l'U.N.E.S.C.O., membre de l'Institut, il fut président de l'Académie des sciences morales et politiques, prix Nobel de la Paix en 1968.

Dès que nous apprîmes la disparition de René Cassin, nous avons exprimé les condoléances à son épouse et à l'Alliance Israélite Universelle.

Il était un grand ami de notre Union et répondait toujours à notre appel quand on avait besoin de ses services. Il assistait souvent à nos cérémonies et à nos manifestations.

Pour célébrer notre vingt-cinquième anniversaire, René Cassin avait accepté la présidence du grand banquet à la Mutualité. Présent à la table d'honneur mais ne pouvant, pour des raisons de santé, prendre la parole, il nous adressa au lendemain la lettre suivante :

LE MESSAGE DE M. RENE CASSIN, prix Nobel de la Paix ....

Cher Président,

Cher Secrétaire général,

N'ayant pu prendre la parole au magnifique banquet anniversaire du dimanche 23 novembre, je tiens par ces lignes à vous manifester la satisfaction que j'ai éprouvée en me retrouvant parmi les survivants des engagés volontaires et anciens combattants juifs de la Deuxième Guerre mondiale.

Souvent j'ai fraternisé avec les survivants de la guerre 14-18, groupés par mon ami regretté Vanikoff. Et en toutes circonstances, c'est vers ceux qui ont donné leur vie à la France maternelle que nous avons élevé notre pensée fidèle.

Puissent nos camarades continuer à avoir foi en leur patrie pour laquelle ils se sont à juste titre battus. Grâce à elle et en dépit de tous les vents contraires, il y aura toujours un pays au monde où la flamme de la justice ne s'éteindra jamais.

Avec mes félicitations, partagez avec tous les camarades ma fidèle amitié.

René CASSIN.

BONS DE SOUTIEN

pour nos œuvres sociales et pour Israël

Nos camarades et amis de notre Union recevront bientôt les carnets de Bons de Soutien qu'ils ont l'habitude de recevoir chaque année depuis plus d'un quart de siècle. Le produit de ces bons, comme vous le savez, est destiné à nos œuvres sociales et pour la plantation des arbres dans les forêts d'Israël.

Les Bons de Soutien donnent droit de participer au tirage d'une tombola comprenant de nombreux lots de valeur dont trois voyages en Israël.

Nous comptons sur votre compréhension et sur votre fidélité pour que notre campagne de cette année soit encore couronnée de succès.

Le tirage de la tombola aura lieu le 30 juin 1976.

AU 1er JANVIER 1976
LA VALEUR DU POINT D'INDICE DES PENSIONS A ETE PORTE A 19,11 FRANCS

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Le Bureau National de l'U.F.A.C. reçu par le secrétaire d'Etat aux A.C.

Le 10 février dernier, M. André Bord, secrétaire d'Etat aux Anciens Combattants et Victimes de Guerre, recevait en audience le Bureau national de l'U.F.A.C.

Cet échange de vues s'est déroulé sous le signe de la recherche de solutions positives.

Le président Begouin fit le point concernant l'évolution des principaux problèmes.

A la suite de cet entretien, l'U.F.A.C. a publié le communiqué suivant :

Mardi 10 février, M. André Bord, secrétaire d'Etat aux Anciens Combattants et Victimes de Guerre, recevait en audience le Bureau national de l'U.F.A.C.

Cet échange de vues s'est déroulé dans un excellent climat et sous le signe de la recherche de solutions positives.

Le président Bégouin fit le point concernant l'évolution des principaux problèmes constituant notre « contentieux ».

Dans sa réponse aux questions soulevées par le président et d'autres camarades, M. André Bord a notamment déclaré :

1° « Personne n'ayant jamais désiré que les sacrifices des combattants soient oubliés, je prends acte de l'attachement de l'U.F.A.C. à la commémoration de la victoire du 8 mai 1945, attachement qui n'est nullement en contradiction avec la pensée du Président de la République. »

« Partout où l'U.F.A.C. prendra des initiatives, je souhaite qu'elles soient largement consenties et ressenties dans l'opinion publique. »

2° Il serait prématuré de dsicuter du prochain budget dont le gouvernement n'a, à ce jour, pas encore « fixé l'enveloppe ».

3° Les « objectifs de législature » fixés par le secrétaire d'Etat en faveur des victimes de guerre seront réalisés comme prévu.

Le maximum sera fait en vue de l'amélioration de la situation des diverses catégories « d'ayants droit ».

4° Une réunion d'information tripartite sera tenue avec la participation de représentants de l'administration (Anciens Combattants et Finances), des Associations d'Anciens Combattants et Victimes de Guerre et du Parlement (présidents et rapporteurs des Commissions concernées de l'Assemblée nationale et du Sénat).

Les deux questions suivantes seront inscrites à l'ordre du jour :

— rapport constant,

— proportionnalité des pensions.

5° Au sujet de la « levée des forclusions », un maximum de libéralisme sera introduit dans la « circulaire d'application », du décret du 6 août 1975 « obtenu à force de volonté, d'obstination, cette réforme étant juste, libérale et humaine ».

6° La loi, votée à l'unanimité, donnant aux « Anciens d'A.F.N. » vocation à la carte du combattant sera mise en application le plus rapidement possible.

⁂

Sans donner pleinement satisfaction à l'U.F.A.C., cette déclaration apporte, cependant, des éléments nouveaux importants.

L'U.F.A.C. qui, de son côté, va « actualiser » son projet de « plan quadriennal », a rapporté de cet entretien des espoirs dont elle veut être persuadée qu'ils ne sauraient être déçus.

LE COMMUNIQUE DU SECRETAIRE D'ETAT

Le secrétariat d'Etat aux A.C. communique :

« M. André Bord, secrétaire d'Etat aux Anciens Combattants, vient de recevoir une délégation de l'UFAC (Union française des anciens combattants) conduite par son président, M. Lucien Bégouin, ancien ministre.

« A cette occasion, le ministre M. Bord a réaffirmé sa volonté de poursuivre par la réalisation des objectifs de législature fixés en 1973, le règlement du contentieux du monde combattant. Il a fait part de son intention de reprendre à cet effet la concertation engagée en juillet 1974 sur la situation des pensions et sur l'actualisation du code des pensions.

« Il a également annoncé qu'il compte organiser sur les problèmes les plus délicats du contentieux, une réunion tripartite d'information, avec la participation de représentants des associations et les présidents et rapporteurs des commissions concernés à l'Assemblée nationale et au Sénat. »

Pour l'interdiction des activités nazies

La publication par la revue « Elsa » d'un article justifiant le massacre d'Oradour-sur-Glane et les pendaisons de Tulle a provoqué émotion et indignation, notamment en Haute-Vienne où le Conseil général, unanime, s'est élevé contre cette apologie de crimes nazis. Le ministre de la Justice a été saisi de cette affaire par M. Rigout, député.

De son côté, M. Pranchère s'est adressé au ministre des Affaires étrangères, rapprochant la publication de cet article avec le redoublement d'activité d'organisations S.S. en R.F.A., notamment de l'amicale regroupant les anciens de la Division Das Reich. Il souligne qu'au cours de l'année 1975 « les anciens de la division Das Reich ont multiplié leurs activités revanchardes. Otto Weidinger, ancien Kommandeur de la deuxième division, vient de terminer le quatrième tome de son ouvrage « Division Das Reich », ouvrage qui constitue une véritable réhabilitation de cette division. Les trois tomes sont déjà parus : tome 1, 1934-1939 ; tome 2, 1940-1941 ; tome 3, 1941-1943. Le tome 4 traite de 1944 et donc des tragédies de Tulle et d'Oradour-sur-Glane. N'est-il pas pensable que là se trouve la source de l'article infâme de la revue « Elsa » ? Les activités des « amicales » des anciens S.S. sont coordonnées et couvrent les pays d'Europe occidentale [...]

Du fait de la recrudescence de l'activité des anciens de la Das Reich et autres S.S. dont l'insolence dépasse les bornes comme en témoigne la publication d'« Elsa », il lui demande s'il n'entend pas exiger de la manière la plus énergique du gouvernement fédéral allemand la dissolution de l'organisation des anciens S.S. de la Das Reich et l'interdiction des actvités nazies. »

LE 6 MAI A 18 HEURES CEREMONIE DE LA FLAMME DE LA FEDERATION

Rendez-vous à 18 heures place de l'Etoile

KLAJDER

Chevalier du Mérite National

Le 2 mars dernier, au siège de notre Union, une cérémonie sobre, sympathique et en même temps très émouvante se déroula à l'occasion de la remise de la Croix du Chevalier du Mérite national à notre camarade, le vice-président, M. KLAJDER.

C'est notre président, B. Pons, parrain du récipendiaire, qui a procédé à la remise de cette haute décoration.

Avant d'accomplir ce geste solennel, le président prononça une courte allocution relevant les mérites de notre camarade Klajder en tant qui militant.

Le Dr Danowski, président d'honneur et Isi Blum, secrétaire général saluèrent à leur tour le camarade Klajder.

Après le verre de champagne, Klajder, visiblement ému, remercia l'association de l'honneur qui lui est fait.

A LEVENS

Les convalescents ont célébré le 11e anniversaire des "Lauriers Roses"

Pour marquer la date du onzième anniversaire de la création des « Lauriers Roses », un repas de fête a été servi aux convalescents le 17 janvier au soir. Au cours de ce repas, le directeur de la maison, N. Sapir, a fait sommairement l'historique de l'établissement.

G. Szulc, vice-président de l'Union et responsable de la Commission sociale se trouvant en convalescence a prononcé une brève allocution au cours de laquelle il a souligné qu'il était normal de parler de l'organisation, c'est-à-dire l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs qui a réalisé cètte belle œuvre sociale.

« Durant les années 1939-1940, dit-il, des dizaines de milliers de juifs d'origine étrangère résidant en France, se sont engagés comme volontaires pour combattre les ennemis de la France, les hitlériens et pour la liberté.

« Beaucoup d'entre eux sont tombés sur les champs de bataille, aussi bien sur le front que dans la Résistance, d'autres encore ont vécu misérablement dans les stalags.

« Dès la fin de la guerre, les rescapés fondèrent notre Union avec pour but de défendre leurs intérêts, et venir en aide aux camarades nécessiteux.

« Grâce à l'effort de nos camarades, nous pûmes accomplir certaines tâches d'ordre social et de solidarité. »

Après avoir rappelé que notre Union consacre une place importante à la commémoration des camarades morts pour la France, il termina en soulignant une fois encore l'importance de notre réalisation « Les Lauriers Roses ».

Le directeur chanta quelques chansons dans différentes langues et la soirée s'est terminée dans la gaieté.

J'ai écrit ces quelques mots afin d'exprimer ma satisfaction éprouvée lors de mon premier séjour aux « Lauriers Roses ».

La nourriture est excellente en qualité et en quantité.

La tenue de la maison est irréprochable. Le personnel est aimable et compétent.

De plus, l'animation prévoit des excursions ainsi que des soirées cinéma ou jeux. Cette organisation très réussie fait que nous nous sentons « chez nous » aux « Lauriers Roses ».

En terminant, j'espère et souhaite revenir à Levens.

ROMAN-JUTTES.

M. Paul Manet en visite à Levens

Se trouvant sur la Côte-d'Azur, M. Paul Manet s'est rendu à Levens pour visiter notre maison de convalescence les « Lauriers Roses », qu'il inaugura en janvier 1965 en sa qualité de président national de l'U.F.A.C.

Le sénateur-maire a accueilli à l'Hôtel de Ville avec le président d'honneur de l'U.F.A.C., M. Biscare, conseiller municipal de Paris, président de la Commission Anciens Combattants de Paris.

Nos hôtes étaient accompagnés de N. Sapir, directeur de l'établissement et de M. Schuster, secrétaire de notre Union.

Notre ami, Paul Manet, a bien voulu inscrire ces quelques mots dans le Livre d'Or :

— « Dix ans après que de modifications agréables dans ce site charmant. Belle leçon de patriotisme pour les jeunes. Solidarité qui a été celle qui ont connu les anciens combattants des deux guerres mondiales et les résistants.

Merci à mes amis de l'U.E.V. A.C.J. »

Et M. Biscare :

« Honnêtement, je n'ai rien vu de mieux que la maison « les Lauriers Roses » à Levens. »

60e Anniversaire de la Bataille de Verdun

A l'occasion du Soixantième anniversaire du commencement de la bataille de Verdun, le Comité National du Souvenir a organisé à Paris plusieurs cérémonies et notamment :

— le 20 février à la Mosquée, rue Quatrephage, et à la Synagogue, 28, rue Buffault ;

— le 21 février : Cérémonie de la Flamme ;

— le 22 février : messe en l'Eglise Saint-Louis des Invalides.

Toutes ces cérémonies, placées sous la présidence de M. André Bord, secrétaire d'Etat aux A.C.V.G., ont été honorées de la présence des autorités civiles, militaires et religieuses et de celle des anciens combattants et victimes de guerre.

En effet, Verdun fut le théâtre de la plus sanglante bataille sur le sol français. Du 21 février au 15 décembre 1916, elle fit près d'un demi-million de morts et un million et demi de blessés.

PIERRE PARAF Médaille de Vermeil de la Ville de Paris

Au cours d'une très sympathique cérémonie qui s'est déroulée dans le Salon de la Présidence de l'hôtel de ville de Paris, le 23 février dernier, Pierre Paraf a reçu la Médaille de Vermeil de la Ville de Paris des mains de M. Lstamber, vice-président du Conseil, et Mme Myers, membre du bureau, qui rappelèrent les mérites de Pierre Paraf et lui attribuèrent cette distinction qui l'honore.

Nous adressons à notre ami Paraf nos plus sincères félicitations.

Communiqué du M.R.A.P. à propos d'un article du « Parisien Libéré »

Dans son numéro du 7 janvier 1976, « Le Parisien Libéré » distille sournoisement l'antisémitisme à travers la présentation tendancieuse d'un fait divers.

Selon un procédé connu — qui fut employé dans le passé par les nazis et leurs complices — ce journal insiste par différentes allusions sur l'origine juive (ou prétendue telle) de personnes mises en vedette par l'actualité, et n'hésite pas à sélectionner les Juifs dans leur entourage pour accréditer l'idée que les comportements les plus normaux seraient déterminés dans leur cas par leur « appartenance » ou leur « solidarité ».

A d'autres occasions déjà, « Le Parisien Libéré » avait recouru à de telles perfidies. Tout comme il s'emploie, par des moyens comparables, à entretenir la méfiance et l'hostilité de ses lecteurs envers les travailleurs immigrés.

Le M.R.A.P. souligne devant l'opinion publique la gravité de cette propagande raciste dont les auteurs pensent pouvoir, en se camouflant, échapper aux rigueurs de la loi.

Paris, le 8 janvier 1976.

UN MONUMENT A LA MEMOIRE DES INTERNES ET DEPORTES DU CAMP DE DRANCY

Le sculpteur Selinger a présenté dernièrement à un certain nombre de personnalités le monument de granit qui sera inauguré en mai prochain sur l'emplacement du camp de Drancy, d'où furent déportés par les nazis 120 000 juifs de France.

NOS VŒUX

Nos félicitations à notre camarade et Mme Szraga à l'occasion de la naissance de leur deuxième petit-fils Lionel-Jamy.

LES DONS

Une nouvelle liste de dons versés par nos camarades et amis au profit de nos œuvres sociales :

ROTH	150 F
WEINTRAUB	100 F
GOLDNADEL	50 F
AMSALEM	50 F
KATZ	100 F
MAGLIONE	20 F
BEGUIGUI	50 F
DISERIO	50 F
SOLINAS	200 F
CLOIX	300 F

Le F.N.D.I.R.P. ranime la Flamme

Dans le cadre du 31e anniversaire de la libération des camps de la mort, la FNDIRP ravivera la Flamme sous l'Arc de Triomphe le dimanche 11 avril prochain.

Le rassemblement aura lieu à 17 h 45 sur le Musoir Friedland, à l'angle des Champs-Elysées et de l'avenue Friedland.

Nos peines

Nous exprimons nos plus sincères condoléances aux familles de nos camarades disparus récemment :

ABRAM Maurice,
FISCHMAN Henry,
GOLDMAN Simon,
GRUNBAUM Léon,
SIODLOWICZ Abraham,
URVIEZ Tonia,
WAKS Lejb,
WOLKOWICZ Wolf.

⁂

Nos condoléances au camarade le Dr CUZIN cruellement frappé par la perte de son épouse Jacqueline CUZIN.

⁂

Que notre camarade Mandelbaum trouve ici nos expressions de sympathie à l'occasion du décès de son épouse née Chandla BIRENBAUM.

⁂

Nous exprimons nos condoléances les plus affectueuses à notre camarade Jacques Samis cruellement frappé par la disparition de son épouse.

⁂

Nous adressons, à Mme Sarovier et à ses enfants, notre profonde sympathie à la suite du décès de leur époux et père Ossia Sarovier, grand ami de notre Union.

Le Directeur : I. CLEITMAN

Imprimerie IM.PO., 65, rue du Fg-St-Denis, Paris (10e).

Commission Paritaire n° 28 964

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

ארגאן פון פארבאנד פון די געוו. יידישע פראנט=קעמפער

דעם 18 - טן יאנואר אויף 10 רי לאנקרי

אויסערארדנטלעכע פארזאמלונג באשטעטיקט דעם פארשלאג צו פארשאפן זיך אן אייגענעם לאקאל

זונטיק דעם 18־טן יאנואר 1975, איז אין לאנקרי זאל פארגעקומען די אויסערארדנטלעכע פארזאמלונג פון אונדזער פארבאנד, כדי צו אינפאר־מירן זיינע מיטגלידער וועגן פראיעקט זיך איינצושאפן אן אייגענעם לאקאל.

שוין פאר דער באשטימטער שעה, זיינען די געוועזענע יידישע קאמבא־טאנטן געקומען צאלרייך און זיי האבן דיסקוטירט אין א הייטערער שטימונג, וועגן זין פון דער פארזאמלונג.

ארומגערינגלט פון די חברים פון דער אנפירונג, דערונטער פון גענע־ראל־סעקרעטאר א. בלום, האט דער פרעזידענט ב. פאנס. געעפנט די פארזאמלונג.

די חברים, וועלכע האבן געענט־פערט אויפן רוף פון פארבאנד, האבן זיך צוגעהערט מיט גרויס אינטערעס און אויפמערקזאמקייט צו דער רעדע פון ב. פאנס, וועלכער האט אויף א געלונגענעם אופן געגעבן אלע נוי־טיקע אויפקלערונגען, פארוואס עס איז נויטיק צו האבן אן אייגענעם גרעסערן לאקאל פאר די מיטגלי־דער, וואס ווערן נישט יונגער, און וועלן זיך איצט אלץ מער נויטיקן אין אזא ווארעם און חברישן ווינקל.

ב. פאנס האט פארבייגייענדיק אויך געגעבן א קלאר בילד וועגן דער פארצווייגטער אפגעטאענער ארבעט פון פארבאנד און זיינע דערגרייכונ־גען אויף אלע געביטן.

אילעקס בעלער, אקטיווער מיט־גליד פון דער אנפירונג, האט דאן אין דעם זין, אבער מיט נאך מער פרטים אויפגעוויזן דעם גרויסן אויפטו פון שאפן א הויז, וואס דארף זיין א ווייַ־טערדיקער עטאפ צום וווּיל פון אונ־דזערע מיטגלידער.

נאך די אינטערווענצן פון די צוויי רעדנער האבן פאלגנדיקע חברים גע־נומען אווארט אין דער דיסקוסיע:

מענדל לעווענבוים, ג. קרעמ־סקי, אלבערט סוסטאווסקי, מארעק וואקס און קארטשמער.

נאכן האבן געענטפערט אויף מע־רערע פראגן און נאכן האבן פארגע־שטעלט די צוויי רעזאלוציעס וועגן די פולמאכטן צו שאפן דעם לאקאל האט דער פרעזידענט זיי געשטעלט צו אן אפשטימונג.

די אנוועזנדיקע חברים האבן גאכן אויסהערן די קלארע און רעאליסטישע פארשלאגן פון דער פארוואלטונג פון דעם קאמבאטאנטן פארבאנד דאן איינשטימיק באשלאסן צו פאר־שאפן זיך א גרעסערן לאקאל אין צענ־טער פון פאריז.

דאס איז אייגנטלעך געוועזן דער ציל פון דער אויסערארדנטלעכער פארזאמלונג, וואס האט געהאט איין פונקט אויף דער טאג־ארדענונג: זיך צו פארשאפן א לאקאל, וואס דארף לויט די סטאטוטן פונעם פארבאנד באַ־שטעטיקט ווערן דורך זיינע מיטגלי־דער.

די געלונגענע אויסערארדנטלעכע פארזאמלונג איז נאכדעם געשלאסן גע־ווארן אין א הייטערער חברישער שטימונג.

אויף דעם וועלט-צוזאמענפאר פון יידישע קאמבאטאנטן אין ירושלים

פון 25־טן ביז דעם 29־טן יאנואר 1976 איז פארגעקומען, אין האטעל הילטאן אין ירושלים דער וועלט־צו־זאמענפאר פון די יידישע געוועזענע פראנט־קעמפער.

עס זיינען געקומען פון כמעט אלע לענדער ביי א טויזנט דעלעגאטן, וועלכע זיינען באגריסט געווארן פון א גאנצע ריי אפיציעלע פערזענלעכ־קייטן, ווי דער מלוכה־פרעזידענט אפרים קציר, דער פרעמיער יצחק רבין, דער מיניסטער שמעון פרס א. א.

דער דאזיקער צוזאמענפאר האט געהאט א גרויסן אפקלאנג אין דער גאנצער ישראל־פרעסע, וועלכע האט אפגעשפיגלט, אין די באריכטן פון די זיצונגען, זייער געניטעס פארלויף. במשך פון די פינף טעג זיינען פאר־געקומען יעדן טאג צוויי סעאנסן בעת וועלכע עס זיינען פארגעקומען דיס־קוסיעס און אינטערווענצן פון די דע־לעגאטן פון פארשידענע לענדער.

די דערעפענונג און שלוס־פאר־זאמלונגען זיינען געווען זייער פייער־לעך מיט א רייכן ארטיסטישן פרא־גראם. זיי זיינען פארגעקומען אין גרויסן זאל פון טעאטער בניני־האומה אין דער אנוועזנהייט פון א זייער גרויסן עולם.

אין פארלויף פון די ארבעטן זיי־נען געווארן ארגאניזירט א גאנצע ריי רירנדיקע צערעמאניעס, ווי אין יד־ושם, ביים מאנומענט פון הר־הרצל און דערנאך ביים כותל־המערבי צום אנדענק פון די יידישע אומגעקומענע און געפאלענע העלדן אין קאמף קעגן נאציזם און אין די קאמפן און די מלחמות אין ישראל.

אויסער דעם, זיינען פארגעקומען פייערלעכע אויפנאמעס פאר די דעלע־גאטן ווי אין מוזעאום פון ירושלים, פון ראש־העיר טעדי קאלעק.

אין נאמען פון אלע אויסלענדישע דעלעגאטן האט גערעדט דער פרעזי־דענט פון דער פעדעראציע פון די יידישע קאמבאטאנטן־ארגאניזאציעס, האנרי גלאזבערג. א צווייטע אויפנא־מע איז פארגעקומען אין בית החיל פון ירושלים.

עס זיינען אויך פארגעקומען בא־זוכן אין פארשידענע באזעס פון דער ישראל־ארמיי. אין אלע דעבאטן איז געקומען צום אויסדרוק די נויט־ווענדיקייט, אין איצטיקן מאמענט, די סאלידאריטעט פון יידישן פאלק מיט ישראל, דער קאמף קעגן אנטיסעמי־טיזם אין אלע לענדער. אין דער ליכט זיינען אנגענומען געווארן די אנט־שפרעכנדיקע רעזאלוציעס.

דער צוזאמענפאר האט זיך פאר־ענדיקט מיטן שאפן פון א קאארדא־ניר־קאמיטעט פון די אלע באטיי־ליקטע לענדער מיטן זיץ־ארט אין ישראל.

ל. סאלאמאן

דער „רעטרעט דע-קאמבאטאן”

טראץ דעם, וואס מיר האבן שוין פיל מאל געשריבן אין אונדזער צײַ־טונג וועגן די רעכטן פון די געוועזענע קאמבאטאנטן אויף „רעטרעט־דע־קאמבאטאן” זיינען נאך פאראן פיל חברים, וואס ווייסן נישט וועגן דעם.

מיר חזרן דעריבער איבער כדי די וואס האבן נאך נישט אנגעגעבן אויפן קאמבאטאנטן־רעטרעט זאלן עס טאן ווי אמשנעלסטן.

רעכט אויף דעם דאזיקן רעטרעט האבן בלויז די יעניקע געוו. פראנט־קעמפער, וואס האבן די קאמבאטאנטן־קארטע און זיינען, אלט נישט ווייני־קער ווי 65 יאר.

די ביטע קען אנגעגעבן ווערן אין ביורא פון אונדזער פארבאנד. מען דארף מאכן א פאטא־קאפיע פון דער קאמבאטאנטן־קארטע און ארויסנעמען אין דער מערי א Fiche d'état civil

די נארמאלע פענסיע איז געווען ביז מיט א יאר צוריק 50 פראנק א יאר. איצט איז די הויך פון דער יער־לעכער פענסיע — 150 פראנק.

די אקציע פון די ארגאניזאציעס פארלאנגט פאר די געוו. קאמבאטאנטן פון דער לעצטער מלחמה די זעלבע פענסיע, וואס ווערט געגעבן די קעמ־פער פון 1914־18 ד. ה. די סומע פון 620 נייע פראנק.

די פענסיאנירטע אינוואלידן, פון מינדענסטנס 50 פראצענט, געניסן פון דער קאמפלעטער פענסיע (620).

יערלעכע טאמבאלא - קאמפאניע פון אונדזער פארבאנד זיך שוין אנגעהויבן

די טאמבאלא־קארטן זיינען שוין אין דרוק און אין קורצן וועלן אונדזע־רע מיטגלידער זיי באקומען דורך דער פאסט.

ווי באקאנט ארגאניזירט אונדזער פארבאנד, יעדעס יאר א טאמבאלא־קאמפאניע אין די חדשים אפריל, מאי, יוני. די הכנסה פון דער אקציע איז באשטימט פאר פלאנצןביימער אין די וועלדער פון ישראל און פאר דער סאציאלער טעטיקייט פון פארבאנד.

די טאמבאלא גיט א מעגלעכקייט צו געווינען ווערטפולע געווינסן (ווי 3 רייזעס קיין ישראל, עלעקטראפא־נען, מאגנעטאפאנען אא״וו). די צי־אונג וועט פארקומען, ווי שטענדיק, עפנטלעך, דינסטיק דעם 29־סטן יוני.

מיר זיינען איבערצייגט, אז פונקט ווי אין דער פארגאנגענהייט, וועלן אונדזערע מיטגלידער און פריינט ענט־פערן פאזיטיוו אויף אונדזער רוף העלפנדיק אזוי ארום צום דערפאלג פון אונדזער קאמפאניע.

רעזערווירט אייך די דאטע

פון זונטיק
דעם 30-טן מאי

אויף דער

אנדענק צערעמאניע

לכבוד אונדזערע געפאלענע

און אומגעקומענע

יידישע קעמפער

10 פרי, בייס מאנומענט

פון בית - עולס באניע

רירנדיקע צערעמאניע אין איוורי לכבוד די "23" פון דער מאנוכיאן-גרופע

זונטיק, דעם 22־סטן סעברואר איז פארגעקומען אויפן בית־עולם איוורי א רירנדיקע אנדענק - צערעמאניע לכבוד די 23 העלדן פון דער גרופע מאנוכיאן־ריימאן, וועלכע זיינען דער־שאסן געווארן דורך די נאציס דעם 21־סטן פעברואר אויפן מאן־וואלע־ריען. די צערעמאניע איז פאר־געקומען אין דער אנוועזנהייט פון פארשטייער פון דער אמעריקאנער, פוילישער, איטאליענישער און סא־וויעטישע אמבאסאדעס און פון פארשידענע רעזיסטאנס־און קאמבא־טאנטן־ארגאניזאציעס דערונטער, דער יידישער קאמבאטאנטן־פארבאנד.

די צערעמאניע האט פרעזידירט שארל שטיינמאן, סעקרעטאר פון „אוניאן” און עס האבן גערעדט: מאפיני פון „איזשעווער” און וואל פון „אנאקר”. ד״ר גאראוויט, קא־פרעזידענט פון „איזשעווער” האט אויפגענומען די פערזענלעכקייטן.

דער קאמבאטאנטן־פארבאנד איז געווען פארטרעטן דורך א גרעסערע דעלעגאציע פון צענטראל־קאמיטעט אין באשטאנד פון וויצע־פארזיצער, ג. שולק, פון סעקרעטאר, מ. שוסטער, ר. קאהן, ש. בלום, ד. שווארץ, ל. גוטענשטיין, פון פאן־טרעגער בארי און אנדערע.

ווערדען - שלאכטן

אין די ראמען פון 60־סטן יאר־טאג פון די שלאכטן אין ווערדען, זיי־נען שבת פארגעקומען מערערע צע־רעמאניעס צום אנדענק פון די קרבנות פון די סאמע בלוטיקסטע קאמפן, וואס זיינען ווען ס'איז פארגעקומען אויף דער פראנצויזישער ערד.

פון 21־סטן פעברואר ביזן 15־טן דעצעמבער 1916, זיינען אין אט די שלאכטן געפאלן א האלבער מיליאן סאלדאטן: אנדערטהאלבן מיליאן זיי־נען געווארן פארוווּנדעט.

אין פאריז האבן די געוו. קאמבא־טאנטן אנגעצונדן שבת דעם 21־סטן פעברואר, אין אוונט דעם פלאם אויפן קבר פון אומבאקאנטן סאלדאט, אויף וועלכן א יונגער שילער האט אויך געלייגט א בוקעט בלומען.

דעם 6-טן מאי פלאם. צערעמאניע

פון דער פעדעראציע פון די יידישע קאמבאטאנטן

טרעף־פונקט:

6 אוונט ביים עטואל

№ 153 MARS 1976 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אויף דער אינפארמאציע פארזאמלונג פון פאריזער אופא״ק

שבת, דעם 13־טן מערץ, איז אין האטעל מאדערן, פארגעקומען א גרויסע אינפארמאציע־פארזאמלונג, ביי דער אנוועזנהייט פון נאציאנאלן פרעזידענט, לוסיען בעגוען, ווי עס זיינען באהאנדלט געווארן דריי וויכטיקע פראגן:

— די פייערונגען פון 8־טן מאי.

— די קאמבאטאנטן־פאדערונגען.

— דער קאמף פאר שלום און אנטוואפענונג.

אין אלע אינטערווענצן פון די טוער פון פאריזער אופאק, ווי אויך פון פרעזידענט בעגוען, וועלכע האבן מיט פיל ערנסט און קאמפעטענץ, באריהרט די דריי פראבלעמען, האט מען געפילט, וואס פארא וויכטיקע ראל עס שפילט די גרויסע קאמבאטאנטן באוועגונג אין פראנקרייך.

וועגן ערשטן פונקט — די פראגע פון 8־טן מאי, האבן זיך אלע רעדנער ארויסגעזאגט מיט פיל ענערגיע פארן אויפהאלטן די דאטע, ווי א טאג פון נאציאנאלן יום־טוב! ס׳איז אומדערלאזבאר אז דער טאג, וואס האט געזען די מפלה פון היטלעריזם, פון פאשיזם זאל אויסגעמעקט ווערן פון אונדזער זכרון.

דער אופאק וועט דעריבער דאס יאר זיך שטעלן אין דער שפיץ פון די צערעמאניעס, און רופט אלע אין איר אנגעשלאסענע ארגאניזאציעס, צו א ריזיקער מאביליזאציע!

וואס שייך די פאדערונגען פון די פארשידענע שיכטן אינוואלידן און מלחמה קרבנות, פון 14־18 פון 39־45, פון אינדאכינע און נארד־אפריקע, זיינען, טראץ קליינע אויסבעסערונגען, די גרעסטע צאל פאדערונגען געבליבן נישט געלעזט.

צוליבן נישט אנווענדן ווי געהעריק דעם „ראפארט־קאנסטאנ״ ווערן אלע קריגס קרבנות וואס אמאל מער בעוולט.

אן אינוואליד, פענסיאנירט אויף 100 פראצענט באקומט פאקטיש מיט 25 פראצענט ווייניקער, ווי ער וואלט נארמאלערהייט געדארפט באקומען.

און צוליב דער נישט פראפארציאנעלקייט פון די פענסיעס באקומט א פענסיאנירטער פון 40 פראצענט פאקטיש נישט מער ווי 25 פראצענט.

דאס זעלבע קומט פאר מיטן „רעטרעט דע קאמבאטאנ״ און נאך פיל אנדערע פאדערונגען.

דער אופאק וועט דעריבער, ווידער אויפהויבן די קאמפאניע פון איר „4־יאר פלאן״ וואס צילט, אז אין משך פון 4 יאר, זאלן אלע אונדזערע פאדערונגען באפרידיקט ווערן. דער אופאק שטעלט פעסט, אז נאך די לעצטע וואלן, זיינען געוויסע פארלאמענטארער אביסל אומרואיק... דער אופאק וועט דעריבער אויסאיבן א דרוק און רופט אלע סעקציעס, שטעט און שטעטלעך דאס זעלבע צו טאן ווייל אין 1977 און אין 1978 וועלן ווייטער פארקומען וואלן.

א גרויס ארט האט אויך פארנומען דער דריטער פונקט, די פראגע פון שלום און אנטוואפענונג. די פאראנטווארטלעכע פירער האבן ארויסגעברענגט דעם אנגסט וואס די קאמבאטאנטן וועלט פילט צוליבן באוואפענונגס־געיעג, די ריזיקע סומעס וואס אלע לענדער פארברויכן אויף באוואפענונג און די געפאר וואס דאס קען מיט זיך ברענגען.

איז טאקע דער אופאק דעצידירט, אויך אויף דעם געביט צו פירן אן ענערגישע טעטיקייט. דאס איז א מאראלישער חוב, האבן די רעדנער אונטערגעשטראכן, די ראל פון יעדן קאמבאטאנט.

דער אופאק וועט ווייטער פארזעצן זיינע אנשטרענגונגען — בכדי די קאנפערענץ און דער אפעל פון רוים פון 1970 ווי דער סימפאזיום פון 1975 — אויפן געביט פון אנטוואפענונג און שלום זאלן רעאליזירט ווערן. ער רופט אלע קאמבאטאנטן, זיך נישט לאזן באהערשן דורך אפאטיע און פארזעצן דעם דאזיקן וויכטיקן קאמף.

די יידישע קאמבאטאנטן וועלן נישט שטיין אין א זייט און וועלן אנטיילנעמען, צוזאמען מיט זייערע פראנצויזישע חברים, אין די אלע אזוי וויכטיקע אקציעס.

אונדזער ח׳ ח. גאלגעוויט האט פארטרעטן אונדזער פארבאנד אויף דער דאזיקער וויכטיקער אינפארמאציע־פארזאמלונג.

„די פראצעסן פון געוו. נאציס אין דייטשלאנד — אן אמתע קאמעדיע״

— דערקלערט טביה פרידמאן דירעקטאר פון דאקומענטאציע־צענטער אין ישראל

פונקט ווי דער פעברואר נומער פון „רעזיסטאנס אוני״ און דער „פארווערטס״ פון די דייטשע סאציאלדעמאקראטן, וואס שטעמפלען זייער שארף דעם העסלעכן סקאנדאל, וואס שפילט זיך אפ זינט איניקע חדשים אויפן מאידאנעק־פראצעס אין דיסעלדארף — אזוי באשולדיקט אויך טביה פרידמאן, אז „די פראצעסן פון די געוועזענע נאציס, וואס קומען פאר אין פעדעראלן דייטשלאנד זיינען נישט מער ווי איינפאכע קאמעדיעס״.

טביה פרידמאן, דירעקטאר פון דאקומענטאציע־צענטער אין ישראל, האט זיך באקאנט געמאכט מיט זיינע זוכענישן ביים אויסגעפינען יידן־מערדער און קריגס־פארברעכער. ער האט פריער דערקלערט פאר דער איט״א, אז „אויב שמעון וויזענטאל האט זיך אפגעזאגט פון זיינע זוכענישן קעגן די נאציס, וועל איך פארזעצן אליין די ארבעט, אויב נויטיק אין ווין״.

טביה פרידמאן פרעציזירט:

„10.000 געוועזענע נאציס זיינען געווארן ארעסטירט. 2.000 פון זיי זיינען פארמשפט געווארן אויף שטראפן פון 1 יאר ביז אייביקע תפיסה, אבער בלויז 20 פון אט די מערדער געפינען זיך היינט צו טאג אין תפיסה. די אנדערע זיינען באפרייט געווארן ווייל זיי זיינען עלטער מער ווי 70 יאר, אדער צוליב געזונט־סיבות... 2.000 אנדערע נאציס ווערן איצט געמשפט״.

נאכפאלגנדיק די דאזיקע פראצעסן, האט פרידמאן זיך אויך אפגעשטעלט אויפן מאידאנעק־פראצעס, וואס ווערט באצייכנט אלס „שענדלעכע און מאקאברישע שפיל״.

דער פראצעס, וואס האט זיך אנגעהויבן דעם 26־טן נאוועמבער 1975, משפט 15 עס־עס מערדער, וועלכע האבן זיך באטייליקט אין די מאסן־פארברעכנס אין „קאנצענטראציע־לאגער פון די וואפען ס.ס. לובלין־מאידאנעק״. זיי ווערן באשולדיקט אין דער אויסמארדונג פון מינדעסטנס א פערטל מיליאן מענטשן, מערסטנס יידן.

דער פראצעס רירט זיך נישט פון ארט, ווייל אלע יורידישע און אנטיסעמיטישע אלוזיעס זיינען כשר פאר די 30 אדוואקאטן פון די מאסן־מערדער, כדי צו סאבאטירן דעם נארמאלן גאנג פון פראצעס.

זיי האבן גענומען אויפן צימבל דעם פרעזידענט פון טריבונאל און דאן דעם עקספערט ד״ר וואלפגאנג שעפלער, א היסטאריקער פון מערב־בערלין, ווען זיי האבן באשולדיקט אז „זיין אמאליקער פראפעסאר איז געווען א ייד״...

די גיפטיקע אטאקעס, אן אויפהער האבן איין ציל, צו פארשלעפן דעם פראצעס, כדי צו געווינען צייט און דערגרייכן צו טוישן דעם פרעזידענט, וואס קען אין אזא פאל אפלייגן אויף יארן דעם פראצעס.

„דייטשלאנד וויל אונדז אויסמאטערן. די דאזיקע פראצעסן זיינען קאמעדיעס. מיר וועלן אבער זיך נישט אונטערגעבן דעם דאזיקן קריג פון נערוון״, האט פארענדיקט ט. פרידמאן.

מ. ש.

33 יאר זינט דעם הערשן געטא־אויפשטאנד אין ווארשע

די יידן אין דער וועלט גרייטן זיך צו פייערן ווי אלע יאר דעם הערשן אויפשטאנד אין ווארשעווער געטא. אין מאמענט ווען די צייטונג ווערט געדרוקט איז נאך נישט באקאנט אויף וואס פאר אן אופן די דאזיקע היסטארישע דאטע וועט אפגעמערקט ווערן אין פאריז.

דער ווונטש פון די יידישע קאמבאטאנטן איז ווי שטענדיק, אז די געטא־פייערונג זאל טראגן א ברייטן איינהייטלעכן כאראקטער.

מאנומענט אין דראנסי

צוריק מיט א שטיקל צייט, האט דער סקולפטאר זעלינגער פארגעשטעלט פאר א גאנצע ריי יידישע ווי נישט יידישע פערזענלעכקייטן, דעם מאנומענט פון גראניט, וועלכער וועט אין קורצן אויפגעשטעלט ווערן אויפן פלאץ פון טרויעריק־בארימטן לאגער אין דראנסי לכבוד דעם אנדענק פון די 120 טויזנט דעפארטירטע יידן פון פראנקרייך.

אנדענק־צערעמאניע — באניע

די יערלעכע טראדיציאנעלע אנדענק־צערעמאניע לכבוד די יידישע פראנט־קעמפער, וואס זיינען געפאלן בעת דער 2־טער וועלט־מלחמה אינעם קאמף קעגן היטלער־דייטשלאנד, וועט האיאר פארקומען זונטיק דעם 30־סטן מאי, 10.30 פרי.

די יידישע ארגאניזאציעס, וועלכע וועלן אלע איינגעלאדן ווערן זיך צו באטייליקן אין דער דאזיקער מאניפעסטאציע, ווערן געבעטן זיך צו רעזערווירן די דאטע פון 30־סטן מאי און נישט איינצוארדענען אין זעלבן טאג קיין אנדערע אונטערנעמונגען.

ניי דערשינענע ביכער

מ. שוסטער

„די יידן פון לאנגדאק״

מיט אויסערגעוויינלעכן אינטערעס לייענט זיך דאס בוך „די יידן פון לאנגדאק״ פון ארמאן לונעל 1). לאנגדאק, דאס מיינט: די פראוואנס, אוויניאן, און קאנטא ווענעסען, דריי פראנצויזישע ארטשאפטן, וואס האבן געהערט אמאל צום פויפסט. דאן צו פראנצויזישע פירשטן ביז 1.500, ווען די פראווינצן זיינען אריין אין פראנצויזישן קעניגרייך.

ארמאן לונעל, דער ערודיט גיט צו גרויס חשיבות דער לעגענדע, אז יידן פון דוד המלך׳ס דינאסטיע, פון שבט יהודה, האבן שוין דארט געוווינט זינט דעם חורבן ירושלים. אין יאר 70 פון דער קריסטלעכער ערע.

דער מחבר שטיצט זיך אויף משפחה־דאקומענטן און פון מוזיי פון קארפאנטראס, ווען ער באשרייבט דאס לעבן פון די דעמאלטיקע געטאס אין וועלכע די יידן האבן אדאנק זייער מסחר און גרויס אנזען געקענט פיזיש און גייסטיש זיך אויסלעבן במשך פון לאנגע יארהונדערטן. דאס בוך איז אן שום ספק א וויכטיקער ביישטייער צו דער געשיכטע פון יידן אין פראנקרייך.

„לעבן לאנג און בלייבן יונג״

אזוי הייסט דאס בוך פון ד״ר פאל הירשמאן. געשטיצט אויף וויסנשאפטלעכע, מעדיצינישע און פסיכאלאגישע פארשונגען, שטעלט זיך דאס בוך אפ אויפן פראצעס פון עלטערן זיך — א פראבלעם וואס גייט אן יעדן פון אונדז, אויך די מיטלען ווי אזוי אויסצומיידן א פריצייטיקע עלטער, ווי אזוי צו פארלענגערן דאס מענטשלעכע לעבן. מיט איין ווארט בלייבן אקטיוו „לעבן לאנג און בלייבן יונג״.

ד״ר פאל הירשמאן קלערט אויף אין א פאלקס־שפראך, וועלכע עס זיינען די מיטלען, און וואס פאר א דערנערונג דער מענטשלעכער ארגאניזם נויטיקט זיך אין יעדן עלטער, וועגן דער ראל פון דער פיזישער קולטור, איבונגען, שפאצירן, הייל־מעטאדן און אזוי ווייטער.

דאס איז א טאלאנטפולע טעמע און געשריבן מיט טאלאנט, איז דאס א נוצלעך בוך, וואס לייענט זיך מיט אינטערעס. דאס בוך איז שוין ארויסגעגעבן דורכן פארלאג „אויפסניי״, אין דער דרוקעריי פון י. שעבטער און איז פארזען מיט פיינע צייכענונגען פון מאלער משקע באהעלפער.

דערפאר האט אויך דאס בוך, איינציק פון דעם מין אין יידיש שוין געפונען א גוטן אפקלאנג און אינטערעס.

„א ציפרוס־בוים אין ירושלים״

א זייער רירנדיק בוך איז „ען ציפרוס א זשערוזאלעם״ 2), דער ערשטער ראמאן פון דאניעל פינאל, וועלכע איז נישט קיין יידישע. זי האט באוויזן אויף א גלענצנדיקן אופן צו שילדערן דעם אוניווערס פון עליע, א יידיש יינגעלע פון 6 יאר אין די צייטן פון דער נאצישער אקופאציע אין מזרח־איראפע.

זיינע עלטערן יצחק און מרים, פרומע יידן, וואס שטאמען פון חסידישע משפחות, זיינען אנטלאפן מיטן קינד פון געטא און באהאלטן זיך אויס פון די נאציס און מוסרים. זיי לעבן אין נויט און הונגער, אבער טוען אלץ כדי צו שאפן פאר עליען אן אוניווערס פון האפענונג, אז ער וועט איינגיכן זיין אין ציון „לשנה הבאה בירושלים״.

עליע וועט קיינמאל נישט אנקומען קיין ירושלים, אבער די האפענונג, וואס דער פאטער האט אריינגעהויכט אין אים איז אזוי גרויס, אז ער גיט זיך אפילו נישט אפ קיין רעכענונג, אז ער גייט פארגאזט ווערן אין לאגער, נאכדעם ווי די נאציס האבן אים ארעסטירט צוזאמען מיט זיינע עלטערן פון וועלכע ער איז צעשיידט געווארן. ער וועט קיינמאל נישט זען דאס קליינע הייזל און דעם ציפרוס־בוים, וועגן וועלכן זיין פאטער האט מיט אים גערעדט מיט אזוי פיל ליבע. אבער די געשיכטע פון צערונענעם חלום האט אים געהאלפן ער זאל זיך נישט אפגעבן קיין רעכענונג, אז מען פירט אים צום טויט.

„די יידן פון פראנקרייך פון 1789 ביז 1860״ 3)

די גרויסע פראנצויזישע רעוואלוציע פון 1789, האט ווי באוווסט עמאנציפירט און געמאכט די 40 טויזנט יידן, וועלכע האבן דאן געלעבט אין פראנקרייך אלס גלייכבארעכטיקטע בירגער צום ערשטן מאל אין לאנד. דאס איז אבער געווען טעארעטיש. יורידיש, האט די רעאקציע נישט אבדיקירט און געהאמעוועט די גלייכבארעכטיקונג. אזוי, אז די דאזיקע עמאנציפאציע איז פארגעקומען אין דריי עטאפן.

„די יידן פון פראנקרייך פון 1789 ביז 1860״, איז די טעמע פונעם בוך, וואס דער יונגער היסטאריקער פאטריק זשיראר, באמיט זיך צו אנאליזירן אין אלע פרטים און אויפקלערן די סיבות, וואס האבן געשטערט דער גלייכבארעכטיקונג, וואס איז ערשט לעגאליזירט געווארן אין 1860.

פאטריק זשעראר, 25 יאר האט שטודירט און געלערנט די יידישע שפראך, וואס איז אים ליב. ער באטייליקט זיך איצט אין די פארשונגען, אין ס.נ.ר.ס. (נאציאנאלער צענטער פון וויסנשאפטלעכע פארשונגען) וועגן דעם אורשפרונג פון ראסיזם אין די מאדערנע מערב־לענדער.

זיין בוך איז איצט פרעמירט געווארן מיטן „פרייז ארשאמבא״, אויפן נאמען פון גאבי ארשאמבא, א זון פון אונדזער חשובן מיטגליד אברהם ארשאמבא. זיין איינציקער זון, וועלכער איז טראגיש אומגעקומען בעת א פארפאל אין די בערג. ער האט געשאפן די פרעמיע כדי צו דערמוטיקן די יונגע פארשער און שרייבער.

---

1) *Armand Lunel « Juifs du Languedoc de la Provence et des Etats français du Pape », éd. Albin Michel, Présence du judaïsme.*

2) *Danielle Pinault « Un Cyprès à Jérusalem », éd. Denoël.*

3) *Patrick Girard « Les Juifs de France de 1789 à 1860 », éd. Calman-Levy.*

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

JUIN 1976 — N° 154 p 1 Bimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945

58, rue du Château-d'Eau - PARIS-X° - Tél. : 607-49-26

LE TIRAGE DE NOTRE TOMBOLA

AURA LIEU PUBLIQUEMENT

le mardi 29 juin

A 20 H 30

à la SALLE LANCRY

10, rue de Lancry, 75010 PARIS

(métro République)

Au cours de la soirée sera projeté UN DOCUMENTAIRE ISRAELIEN

Entrée gratuite.

Nos camarades qui n'ont pas encore réglé le montant des cartes de soutien qu'ils ont reçues, sont priés de le faire avant la date du tirage.

Les possesseurs de numéros gagnants dont les cartes n'auront pas été réglées avant le 29 juin 1976 ne pourront pas réclamer leurs lots.

Les Combattants Juifs morts pour la France honorés au cours d'une émouvante cérémonie le 30 mai dernier, au cimetière de Bagneux

Le ciel était bleu, le soleil présent ce dimanche 30 mai au matin, au cimetière de Bagneux où se sont rassemblés les anciens combattants juifs pour rendre hommage à leurs camarades morts sur le champ d'honneur au cours de la dernière guerre.

Avec eux se trouvaient de nombreuses personnalités civiles et militaires, juives et non juives. Les représentants du ministre des A.C., de la 1re région militaire, du Conseil de Paris, de l'UFAC, des organisations juives et des amicales régimentaires.

La cérémonie débuta par une allocution de notre président B. Pons qui, après avoir salué les personnalités présentes, exalta, en des termes émouvants, le souvenir de ceux qui moururent pour que vive la France et pour l'honneur du peuple juif.

Après l'office religieux, c'est M. Paul Manet, président honoraire de l'UFAC qui vint associer le monde combattant tout entier à l'hommage rendu à nos morts. Il souligna l'intense activité productive de notre Union surtout dans le domaine social.

Notre camarade Sister, secrétaire, qui parla au nom de notre Union, parla avec émotion en évoquant le comportement des engagés volontaires juifs sur tous les fronts et dans la Résistance. (Lire de larges extraits de ces allocutions en 2e page.)

La cérémonie se déroula dans un parfait ordre et digne des anciens combattants. La musique du 8e R.I. rehaussa l'éclat de notre émouvante manifestation du souvenir.

Le Mémorial de Drancy

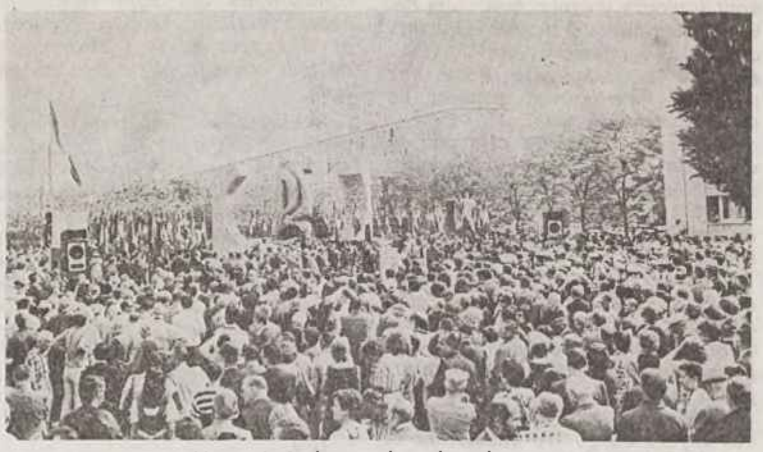

Vue générale pendant les discours

Il aura fallu attendre 31 ans (depuis la fin de la guerre) pour que soit inauguré enfin le Mémorial de Drancy.

L'historien s'intéressera peut-être aux causes de ce retard. L'observateur se contentera de relever que, malgré le caractère unitaire et l'émotion des présents, la grande foule n'avait pas répondu à l'attente des organisateurs.

Combien étions-nous ? 2.000 ou 3.000 ! Au lendemain de la guerre, c'est par milliers que nous nous retrouvions en ce lieu qui marqua un des jalons du calvaire du judaïsme européen. La génération des survivants a fondu ; pour les autres, Drancy n'a pas grande signification.

Et les mass-média ont été presque unanimes à taire l'événement ! Que voulez-vous, il s'agissait de 100 000 juifs de France déportés dans les camps de la mort. Chose banale s'il en est !

Et pourtant, nous étions là : les officiels, bien sûr ! et les porte-drapeaux stoïques comme toujours ! Et les déposeurs de couronnes qui recouvrirent le piedestal du monument ! Et les pères et mères qui pleuraient quand on évoquait les disparus ou quand retentit le « El Male Rahamim » !

On entendit le député-maire de Drancy M. Niles (qui se dévoua à la réalisation de cette tâche), Me Yves Jouffa, un ancien du camp, le grand Rabbin Kaplan (aussi ferme que d'habitude) et le secrétaire d'Etat aux Anciens Combattants, André Bord, qui ne manqua pas d'évoquer, et à juste titre, le pèlerinage que fit à Auschwitz le Président de la République.

On entendit aussi les poèmes de Robert Manuel et un autre en yiddish du poète Moiche Schulstein, dit par Milke Peczenik — et les prières de M. Attias.

Puis l'on s'en alla revoir une fois encore les bâtiments, achevés après la libération, où nous rencontrames pour la première fois les exécutants nazis de la « solution finale ». La plupart de ceux qui connurent Drancy ne sont plus. Des familles se sont installées là, des enfants jouent entre les arbres.

Dans le ciel et le soleil brille pour ceux qui sont venus se recueillir. Il donne un étrange éclairage au monument de Schelomo Selinger, lui-même ancien déporté, qui exprime admirablement la détresse de ceux qui allèrent à la mort sans renier leur dignité d'hommes.

Le Mémorial de Drancy ne veut pas être seulement une évocation du passé mais aussi un appel à la vigilance. Espérons que le message dont il est porteur parviendra à ceux qui bâtissent l'avenir de l'humanité. Qu'ils n'oublient pas le temps du génocide afin que l'horreur des guerres, du racisme et de l'antisémitisme, soit à jamais bannis.

Henry BULAWKO.

Le 6 mai à la Flamme

A l'appel de la Fédération groupant toutes les organisations d'Engagés volontaires et anciens Combattant juifs des deux guerres, de nombreux anciens combattants se sont réunis, le 6 mai dernier, à 18 heures, à l'Etoile, pour prendre part à la traditionnelle cérémonie patriotique de la Flamme.

On notait la présence de nombreuses personnalités du monde combattant — juives et non-juives — notamment le président de l'UFAC, Lucien Bégouin.

Les organisations affiliées étaient toutes là, avec leurs drapeaux. A leur tête le président **Henri Glasberg**, le président de nôtre Union **Bernard Pons** et les personnalités militaires et civiles.

C'est le nouvel Ambassadeur d'Israël M. Gazit qui a ravivé la Flamme. Dans un silence émouvant, l'orchestre militaire a exécuté l'hymne d'Israël et la Marseillaise.

Après l'incendie criminel de Struthoff

Les déportés, résistants et anciens Combattants, toutes les victimes de nazisme ont vigoureusement protesté contre l'incendie criminel dans le camps d'extermination, Struthoff.

Divers communiqués des associations d'anciens déportés et de la protection des Droits de l'Homme se sont inquiétés de ce qu'ils considèrent comme une recrudescence du néo-nazisme et de l'antisémitisme en Alsace. Ainsi, la Ligue des Droits de l'Homme s'élève-t-elle contre la recrudescence d'un néonazisme sur la terre d'Alsace.

Notre union a pour sa part protesté contre cet inqualifiable acte barbare.

A l'occasion du 28e anniversaire de la création de l'Etat d'Israël notre Union a adressé un télégramme au gouvernement israélien exprimant au jeune Etat nos vœux les plus ardents de paix et de prospérité.

Apologie de Pétain à la Télévision

Depuis des années, nous dénonçons la sympathie dont on fait trop souvent preuve à la télévision à l'égard de Pétain. Cela va de l'émission larmoyante sur le plus vieux prisonnier du monde, au documentaire faussement objectif sur le vainqueur de Verdun. Mais le lundi 26 avril, un nouveau pas a été franchi. Maître Isorni est venu seul à la tribune de FR 3 et a bénéficié de 20 minutes pour justifier l'action du traître Pétain pendant la guerre 1939-1945.

En apprenant la programmation de cette scandaleuse émission, la F.N.D.I.R.P. a immédiatement protesté en ces termes :

« La F.N.D.I.R.P. proteste vigoureusement contre l'émission prévue ce jour à FR 3 : "Tribune libre" avec maître Isorni au nom de "l'association pour défendre la mémoire de Philippe Pétain". Présentée au lendemain de la Journée Nationale de la Déportation, cette émission est une insulte à la mémoire des disparus cruellement ressentie par les familles et les rescapés des camps et prisons.

» La F.N.D.I.R.P. ne peut admettre cette violation de la loi du 5 janvier 1951 contre l'apologie des crimes de guerre ou des crimes et délits de collaboration avec l'ennemi. Elle est intervenue auprès du Garde des Sceaux et du Directeur de FR 3 pour que cette émission soit supprimée. »

« Le Patriote-Résistant ».

Inutile de souligner que notre Union partage le sentiment d'indignation de tous les résistants et des déportés dans cette affaire.

Nouvelle valeur du point d'indice des pensions au 1er janvier et au 1er avril 76

Le « Journal officiel » du 7 avril a publié le décret portant majoration de la rémunération des fonctionnaires au 1er janvier et au 1er avril 1976.

Il en ressort que, pour les pensions de guerre, la valeur du point d'indice sera de 19,34 F à dater du 1er janvier et 19,76 F à dater du 1er avril.

Les rappels seront payés au mois d'août.

LE 8 MAI 1976

a été célébré avec ferveur dans tout le pays

La commémoration du 8 mai 1976 aura montré, estiment toutes les organisations des Anciens Combattants, que les Françaises et les Français n'acceptent pas, n'accepteront jamais, que tombe en désuétude l'anniversaire du retour à la Paix et à la Liberté.

Partout en province, et jusque dans les plus petites communes, on a constaté une plus grande affluence que les années précédentes.

A Paris, une grandiose manifestation patriotique a rassemblé, sur les Champs-Elysées, 1 500 drapeaux et plus de vingt mille personnes.

Les membres de notre association étaient nombreux à cette manifestation.

A Paris, la manifestation sur les Champs-Elysées

Notez dès à présent notre nouvelle adresse : 26, rue du Renard, 75003 Paris (Métro Rambuteau)

L'OUVERTURE DU NOUVEAU SIEGE AURA LIEU APRES LES GRANDES VACANCES

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Juin 1976 p. 2

LA CÉRÉMONIE DU SOUVENIR
EXTRAITS DES ALLOCUTIONS

B. PONS
Président de notre Union

Cette manifestation du souvenir, nous l'organisons tous les ans pour exalter le courage et l'héroïsme des engagés volontaires juifs de la Deuxième Guerre mondiale.

Ils ont versé leur sang au cours des combats de 1939-1940 dans divers secteurs du front.

Beaucoup parmi les survivants reprirent les armes pour continuer la lutte dans les rangs de la résistance, d'autres encore poursuivirent, sous d'autres formes, la résistance dans les stalags.

Nous n'oublions pas que le nazisme et l'antisémitisme, 31 ans après la fin de la terrible guerre, sont toujours vivants, que nous devons continuer à rester vigilants devant ces menaces, que l'antisémitisme se manifeste dans des pays où l'on pouvait espérer ce fléau banni à jamais.

Le dernier incendie criminel du camp de Struthoff est une preuve supplémentaire que les revanchards sont là et prêts à recomencer, si on les laissait faire, leur triste besogne.

Il est inquiétant de voir l'antisémitisme, sous les formes les plus diverses — comme sous l'étiquette d'antisionisme — se manifester dangereusement dans de nombreux pays.

Nous constatons aujourd'hui que des foyers de guerre subsistent et que la paix est toujours menacée. Au Proche-Orient, la guerre pour l'indépendance d'Israël, qui dure depuis 28 ans, n'est hélas pas encore terminée.

La paix pour Israël est une nécessité vitale pour sa survie même. Elle est vitale pour tous les peuples épris de liberté.

En rendant hommage à nos morts, en exaltant leur héroïsme et leur esprit de sacrifice, en nous engageant à poursuivre le combat pour les idéaux de fraternité et de paix, nous resterons fidèles à leur mémoire.

Gloire éternelle à tous ceux qui donnèrent leur vie pour la France et pour la liberté.

Ma pensée fervente et fidèle communiera avec la vôtre ce prochain dimanche autour du Monument aux Morts du Cimetière de Bagneux dans le souvenir de nos camarades qui ont donné leur vie pour la Libération de la France, pour l'idéal commun du Judaïsme et de notre patrie.

Les années passent. Mais notre fidélité demeure, vigilante contre tous les périls, tournée vers notre grand passé, mais aussi vers l'avenir de paix qu'ils voulaient faire éclore pour toute l'humanité.

Pierre PARAF.

Paul MANET
Président Honoraire de l'U.F.A.C.

Comme chaque année, les Anciens Combattants Français s'associent à l'hommage rendu aux Volontaire Combattants Juifs morts pour la France.

Les combattants qui reposent au pied de ce monument symbolisent le sacrifice de milliers d'autres volontaires juifs qui avaient rejoint l'armée constituée par la Résistance à l'occupation.

Dès septembre 1939, ils accoururent nombreux pour prendre volontairement les armes contre les nazis. La France reste particulièrement reconnaissante à tous ces combattants qui sont venus, aux heures difficiles, apporter à notre pays, l'appui de leur dévouement, de leur courage et de leur abnégation.

A tous ces Combattants Juifs, à ceux tombés dans les combats de 1939-1940, aux soldats des Forces Françaises libres et des armées de la libération, aux Résistants, hommes et femmes tombés dans les combats, aux morts sous la torture, aux déportés exterminés dans les camps de la mort nazis, à tous ceux qui ont donné généreusement leur sang pour que la France vive et que le mot « Liberté » ne soit pas un vain mot, va notre reconnaissance.

(...)

Nous devons être fidèles au testament de ceux qui sont morts au cours des deux guerres mondiales en travaillant en faveur de la paix, afin que les jeunes générations ne subissent plus les malheurs de leurs aînés.

Notre inquiétude est grande face aux événements du Moyen-Orient où les incidents se multiplient entre les pays arabes et l'Etat d'Israël. Il est indispensable que la paix soit rétablie dans cette partie du monde et que la Charte de l'ONU précitée dans la déclaration universelle des Droits de l'Homme soit enfin une réalité.

Les combattants unis au sein de l'Union Française des Anciens Combattants se sont toujours prononcés pour un désarmement général, complet et contrôlé, qui assurera la sécurité collective des peuples, la coexistence pacifique entre les nations et la sauvegarde de la paix dans le monde.

C'est avec ce mot de paix que j'apporte à l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, à tous ses adhérents et aux familles des morts, ma sympathie fraternelle.

Votre œuvre sociale est un réel exemple de la fraternité entre tous les Anciens Combattants et le plus bel hommage que nous devons rendre ensemble à tous ceux des vôtres que nous honorons aujourd'hui.

M. SISTER
Secrétaire de notre Union

Aujourd'hui, nous sommes réunis comme chaque année, en ce lieu autour de cette tombe symbolique pour honorer la mémoire de ceux qui prirent les armes volontairement et tombèrent sur les champs de bataille.

Il est de notre devoir à nous les survivants, à nous les anciens engagés volontaires de rappeler sans cesse ce que fut le comportement des immigrés — dont un grand nombre de juifs — durant la période dramatique de la dernière guerre.

Il y a 3 semaines, le 8 mai dernier, les peuples qui ont souffert du joug nazi, célébraient avec ferveur, le 31e anniversaire de la défaite hitlérienne.

En France, ces manifestations organisées par l'U.F.A.C, ont connu un succès éclatant aussi bien à Paris que dans tout le pays. C'est la meilleure réponse à tous ceux qui veulent déjà oublier les atrocités du nazisme et c'est tout à l'honneur de l'U.F.A.C. d'avoir pris cette initiative, car le 8 mai doit rester une grande date de l'histoire de l'humanité.

Parmi les dizaines de millions de morts, nous comptons six millions de nos frères et sœurs, de nos parents, plus d'un million et demi d'enfants innocents, gazés, brûlés dans les fours crématoires, exterminés dans les camps d'Auschwitz, de Tréblinka et de Maïdanek.

Aujourd'hui, 31 ans après la fin du cauchemar, il est plus que jamais nécessaire de ce souvenir.

« Nous souvenir, a souligné le président Lucien Bégouin dans le manifeste de l'U.F.A.C. pour le 8 mai, c'est rappeler chaque année qu'il y a eu des ruines innombrables, des deuils, des souffrances physiques et morales, d'immenses sacrifices.

« Nous souvenir, a dit le président de l'U.F.A.C., ce n'est pas perpétuer la haine, c'est au contraire, réaffirmer notre ardent désir d'établir une fructueuse coopération entre les nations, y compris entre la France et l'Allemagne dans une commune répudiation du nazisme. C'est contribuer à l'organisation de l'avenir pacifique de l'Europe et du monde ».

Avec les années qui passent, les nouvelles générations qui montent, il est de notre devoir de rappeler à ceux qui ont tendance à l'oublier et à faire savoir à nos enfants, que c'est au cours des mois de mai-juin 1940 que le gros des unités composées d'engagés volontaires fut jeté dans la bataille en France, contre l'assaillant allemand. Les régiments formés à Barcarès, les 21e, 22e et 23e ; ceux formés à la Valbonne les 11e et 12e R.E.I. ; la 13e demi-brigade, le 1er bataillon de Septfonds ; les armées polonaises et tchécoslovaques formées en France. Toutes ces unités se sont distingué au combat par leur courage et leur bravoure.

En leur rendant hommage, nos pensées vont aux glorieux insurgés du ghetto de Varsovie et d'autres ghettos, aux martyrs du Vel d'Hiv et aux combattants de la Brigade Juive de Palestine ; aux millions et millions d'êtres innocents, dont 6 millions de juifs.

Nos pensées vont aux victimes d'Oradour sur Glane et à tous les héros et martyrs de tous les pays occupés.

Les responsables de ces crimes monstrueux, les criminels de guerre n'ont pas encore pour autant été tous châtiés. Et non seulement qu'ils peuvent se promener librement, mais ils deviennent encore plus arrogants. Ils exaltent le sinistre passé nazi et à Paris nous avons assisté il y a 8 jours à une offensive pour réhabiliter la politique honteuse de Vichy.

Nous assistons d'ailleurs à une amplification du racisme. L'antisémitisme se manifeste d'une façon inquiétante, aussi bien en France que dans le monde et sous les formes les plus diverses.

Rassemblés devant ce Monument, nous pensons aux hommes et aux femmes innocents qui tombent encore aujourd'hui, victimes des foyers de guerre qui persistent à travers le monde. Les yeux de tous les hommes épris de paix, sont aujourd'hui tournés vers le Proche-Orient où le massacre fratricide continue au Liban. La paix hélas, n'est pas encore rétablie. Le vote de l'O.N.U. de la résolution assimilant le sionisme au racisme, qui est en elle-même une manifestation de racisme et d'antisémitisme, n'a fait qu'aggraver la situation déjà assez tendue et d'éloigner les perspectives de paix qui se dessinaient à l'horizon.

Au moment, où le jeune Etat d'Israël célèbre son 28e anniversaire ; nous exprimons nos vœux les plus ardents de voir enfin un règlement pacifique, afin qu'Israël puisse vivre dans l'indépendance, la souveraineté, à l'intérieur de frontières sûres et reconnues. Ceci dans l'intérêt d'Israël et de ses voisins arabes.

En évoquant le souvenir de nos camarades morts pour la France, nos pensées vont aussi aux millions d'autres soldats avec ou sans uniforme, qui sur d'autres champs de bataille, sont tombés pour la même cause, celle de la liberté.

En proclamant notre détermination de rester unis afin d'empêcher le retour d'un passé aussi sinistre, en renouvelant notre engagement d'entourer les familles de nos chers disparus de notre plus affectueuse sympathie et de la solidarité combattante pour la défense de leurs droits, nous restons fidèles à la mémoire de nos héros et au testament qu'ils nous ont légués.

Honneur et gloire aux juifs morts pour la France !

Honneur et gloire à tous les héros et à tous les martyrs morts pour la liberté !.

LES PERSONNALITES PRESENTES A LA CEREMONIE

MM. Alex Prat, représentant le secrétaire d'Etat aux Anciens combattants et victimes de guerre ; le colonel Charbonnier, représentant le général commandant de la première région militaire ; M. Joffé, conseiller et le commandant J. David, attaché militaire adjoint, représentant M. l'Ambassadeur d'Israël à Paris ; M. Dohet, vice-président du Conseil de Paris ; M. Paul Manet, président honoraire de l'UFAC ; M. Cauffman, directeur du CRIF ; E. Soffer, représentant l'Association des Volontaires Juifs ; Me Glasberg, représentant la Fédération des Anciens Combattants Juifs des deux guerres ; Docteur Gorovit, président de l'UGEVRE ; Steeg, représentant la LICA ; Cretz, représentant le MRAP ; C. Steinman, secrétaire de l'UJRE ; H. Bulavko, président de l'Amicale des déportés juifs ; le sculpteur S. Zelinger ; E. Solnici, représentant de l'USJF ; H. Bialer, président des Artisants juifs ; Osman et Gurfinkel, représentants de l'UEVACJ de St-Quentin ; Dr Danowski, président de l'Amicale des Anciens du 23e RMVE ; des représentants des Amicales des 21e et 22e RMVE ; M. P. Gestner, représentant le 12e R.E.I., etc.

A SAINT-QUENTIN

Le 20 avril avait lieu au cimetière Saint-Jean, la cérémonie, commémorative du Ghetto de Varsovie à laquelle participèrent toutes les personnalités civiles, militaires et du monde combattant. Après le traditionnel dépôt de gerbe au pied du monument, le rabbin Nazeri, aumônier de la 2e région militaire, prononça la prière des morts.

Les personnalités

Participèrent aux diverses cérémonies : MM. Braconnier, sous-préfet ; Lemeur, député ; Marien, sous-préfet ; les conseillers généraux ; le président du tribunal de grande instance, le procureur de la République ; le commissaire central ; l'adjudant Legal, commandant la compagnie de gendarmerie ; Le Cdt Mopin, commandant la C.R.S. 21 ; MM. Pottart, président de l'U.F.A.C. ; Dromars, président des C.U.R. ; Glowiczover, président de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs ; Godet, de la F.N.D.I.R.P. ; Menon des Combattants Volontaires ; Rousseau, des C.V.R. ; le pasteur Allin ; et de très nombreuses personnalités.

Nos peines

Le Comité central très peiné par la perte cruelle de notre camarade Szulim Korngold, membre du C.C. depuis sa création, exprime ses condoléances attristées à son épouse et à ses enfants.

S. Korngold, soldat au 22e RMVE, gravement blessé le 5 juin 1940 à son poste de pourvoyeur, a été titulaire de la Croix de guerre et de la haute distinction : la Médaille militaire.

⁂

Nos sincères condoléances à notre camarade du Comité, Henri Apeloig, qui vient de perdre son cher frère Moiche Aron, mort en Israël.

⁂

Nous exprimons nos condoléances attristées aux familles de nos camarades disparus récemment :

MUSCAT Léon,
LEBEAU André,
OKON Maurice,
BLAT Szymon,
BINDER Aron,
ROCHAIN Marcel,
BIMBLICH Abram,
OURMAN Maurice,

⁂

Nous adressons nos sincères condoléances à notre fidèle adhérant Laufer Kiwi qui vient de perdre sa mère.

Imprimerie IM.PO., 65, rue du Fg-St-Denis, Paris (10e).

Le Directeur : I. CLEITMAN

L'AMICALE DU 23e R.M.V.E.

Le dimanche 20 juin 1976 aura lieu à Missy-aux-Bois le pèlerinage annuel du souvenir, sous le haut patronage de M. André Bord, secrétaire d'Etat aux anciens Combattants.

Nous serons tous présents.

ACQUITTEMENT SCANDALEUX DE 6 ANCIENS S.S.

Sous le prétexte de « faute de preuves suffisantes », un tribunal de Hambourg vient d'acquitter 6 anciens S.S., accusés d'avoir assassiné plus d'un million de Juifs dans les ghettos de Varsovie et Lublin.

On ne peut qu'être révoltés devant un verdict si scandaleux.

HENRI GLASBERG
Docteur honoris causa de l'Université de Tel-Aviv

Un diplôme de docteur honoris causa de philosophie de l'université de Tel Aviv a été remis à M. Henri Glasberg, président de la Fédération des organisations d'Anciens Combattants Juifs des 2 guerres, au cours d'une cérémonie à l'auditorium Bar-Shira à laquelle assistait le premier ministre, M. Itzhak Rabin.

Cette distinction a été attribuée à M. Glasberg en reconnaissance de sa brillante conduite militaire contre les nazis, de l'aide morale et matérielle apportée à l'éducation et à la culture, de son dévouement à la cause juive. M. Henri Glasberg a contribué au développement de la Faculté de médecine de l'université de Tel Aviv en créant la Tour de recherches médicales, dédiée à la mémoire de son père, David Glasberg.

Nous lui adressons nos plus vives félicitations.

La pose de la première pierre de la Maison Internationale des Anciens Combattants

Nous étions présents le 28 avril à la pose de la première pierre de la Maison internationale des Anciens Combattants 63, rue de la Grange-aux-Belles (10e arrondissement).

La première pierre de cette maison a été posée par André Bord, secrétaire d'Etat aux Anciens combattants, en présence de Bernard Lafay, président du Conseil de Paris, du préfet de Paris et de nombreuses personnalités du monde combattant, dont notre camarade Maurice Sister.

C'est grâce aux efforts, de patience et de démarches de bien des années du dirigeant des organisations d'anciens combattants Alex Biscarre et vice-président du Conseil de Paris, que cette maison allait être édifiée à Paris. Elle sera élevée entre le quai de Jemmapes, la rue de la Grange-aux-Belles, la rue des Ecluses Saint-Martin et de la rue Louis-Blanc.

M. Alex Biscarre a eu la gentillesse de visiter dernièrement notre maison de repos à Levens qui a fait sur lui une très forte impression et a vivement félicité notre organisation pour l'avoir construit, ainsi que pour la tenue de cette belle maison.

Nouvelle liste des dons

AMSALLEM	50 F
BENGUIGUI	50
CHANEZ	20
CLOIX	300
DISERERIO	50
DJIAN	200
ECHKENAZI	150
GOLDNADEL	50
GOLDENBERG	100
Mme GROSS	50
HORYN	100
KATZ	100
Mme JABLONKA	50
LEVY Salomon	500
MAGLIONE	20
MEYER	250
MYDLARZ	100
PRIGENT	100
ROTH	150
SOLINAS	200
STAROSTA	100
SZPIZAJZEN	200
WAINTRAUB	100

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פראָנט־קעמפער

אין דער אַנוועזנהייט פון פּערזענלעכקייטן און אַ גרויסן עולם

דער אָנדענק פון די יידישע העלדן און מאַרטירער ווירדיק באַערט אויף דער צערעמאָניע פון באַניע

וואָס איז פאָרגעקומען זונטיק, דעם 30־טן מאַי 1976

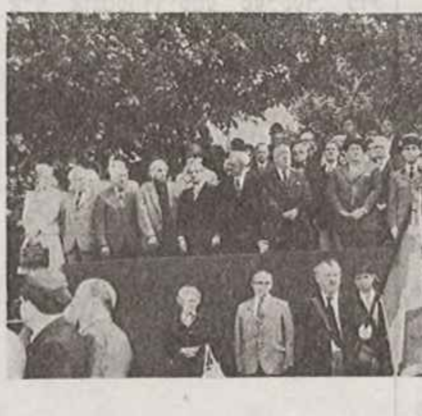

טריי דער טראַדיציע, זיינען די יידישע געוועזענע פראָנט־קעמפער, די משפחות פון די געפאַלענע העלדן און מיט זיי די יידן פון פּאַריז, צאַלרייך געקומען זונטיק, דעם 30־טן מאַי, אויף באַניע, כדי אויפן רוף פון אונדזער פאַרבאַנד אָפּגעבן כבוד אונדזערע געפאַלענע חברים, די וואָס האָבן באַצאָלט מיט זייער לעבן אין קאַמף קעגן נאַציזם, פאַר פראַנקרייך און פאַר דער פרייהייט.

10 אַזייגער הויבן אָן אָנקומען די אָפיציעלע פּערזענלעכקייטן: אַלעקס פּראַ, פאָרשטייער פון שטאַטס־סעקרעטאַר פאַר קאָמבאַטאַנטן־ענינים, קאָלאָנעל שאַרבאָניע, דער פאָרשטייער פון דער ערשטער מיליטערישער־רעזשיאָן, י. יפה, און בן־דוד, סעקרעטאַר און מיליטערישער אַטאַשע, פאָרשטייער פון דער ישראל־אַמבאַסאַדע, ריימאָן דאַע, וויצע־פּרעזידענט פון פּאַריזער שטאָט־ראַט, פּאָל מאַנע, ערן־פּאַרזיצער פון אופּאַ״ק סויפער, פון דער אָרגאַניזאַציע פון יידישע וואָלאָנטערן, גלאַזבערג פון דער פעדעראַציע פון די געוו. קאָמבאַטאַנטן פון ביידע מלחמות, קאָופמאַן, דירעקטאָר פון קרי״ף, ד״ר גאָראַוויץ, פּרעזידענט פון אוזשעוו״ר סטעג פון דער ליק״אַ, קרענץ פון מראַ״פּ, ד״ר וועלערס פּרעז. פון אוגאַדי״פ, ש. שטיינמאַן סעקרעטאַר פון „אוניאָן״, בולאַוקאַ, פּרעזידענט פון פאַרבאַנד פון די יידישע דעפּאָרטירטע, דער סקולפּטאָר שלמה זעלינגער, דער פאָרשטייער פון פאַרבאַנד פון די יידישע געזעלשאַפטן עלי סאַלניצקי, ה. ביאַלער, פּרעזידענט פון די יידישע האַנטווערקער, די פאָרשטייער פון די רעגימענטן פון די פרייוויליקע: דער 21־טער, 22־טער, 23־טער, 12־טער און פון פאָרשטייער פון די יידישע סאָסיעטעס, פיל פון זיי מיט קרענץ, האַסמאַן און זש. גורפינקעל פון אונדזער סעקציע אין סען קאַנטען, אַנדערע פאָרשטייער פון פראַנצויזישע קאָמבאַטאַנטן און יידישע אָרגאַניזאַציעס.

באַלד פאָרמירט זיך דער צוג וואָס מאַרשירט אָפּ צום מאָנומענט, אין שפּיץ גייט דער מיליטערישער אָרקעסטער, נאָך אים די וואָס טראָגן די בלומען־קרענץ, די פאָנען־טרעגער. אויף דער טריבונע רעזערווירט פאַר די פּערזענלעכקייטן פאַרנעמען פּלאַץ די פאָרשטייער פון די אָרגאַניזאַציעס און אַלמנות פון די געפאַלענע העלדן.

נאָכדעם ווי דער אָרקעסטער שפּילט אויף די „מאַרסעליעזע״ עפנט דער פּרעזידענט ב. פּאַנס די צערעמאָניע. באַגריסט צוערשט די פּערזענלעכקייטן און דעם גרויסן עולם, אין זיין איינדרוקספולער רעדע זאָגט ער צווישן אַנדערן:

— ווען דאָס היטלעריסטישע דייטשלאַנד האָט אין 1939 אָנגעהויבן דעם וועלט־קריג האָבן זיך די יידישע איינגעוואַנדערטע ספּאָנטאַן פרייוויליק אַנגאַזשירט אין דער פראַנצויזישער אַרמיי.

זיי האָבן זיך געשלאָגן מיט קוראַזש און טויזנטער פון זיי האָבן באַצאָלט מיט זייער לעבן אויף די שלאַכט־פעלדער.

צום באַדויערן שטעלט פעסט דער רעדנער, אַז 31 יאָר נאָכן גענאָסיד, וואָס האָט געקאָסט 50 מיליאָן טויטע, דערונטער 6 מיליאָן יידן ווערן די יידן־מערדער און אַנטיסעמיטן אַלץ חוצפּהדיקער און דאָס אונטערציגדן לעצטנס דעם מוזיי אין געוועזענעם טויטן־לאַגער פון שטרוטהאָף, איז אַן איבעריקער באַווייז, אַז די רעוואַנשיסטן זיינען גרייט אָנצוהויבן פונדאָסניי אויב מען זאָל זיי לאָזן.

נאָכדעם ווי ב. פּאַנס דריקט אויס די באַאומרואיקונג צוליבן וווקס פון אַנטיסעמיטיזם אונטער פאַרשידענע פאָרמען אין פיל לענדער און אַז דער קריג אין נאָענטן־מזרח פאַר דער אומאָפּהענגיקייט און זיכערקייט פון ישראל, וואָס דויערט שוין 28 יאָר איז נאָך לײדער נישט פאַרענדיקט, רופט ער אויס:

„אָפּגעבנדיק כבוד אונדזערע טויטע, עקזאַלטירנדיק זייער העראָיזם און אַנגאַזשירנדיק זיך פאַרצוזעצן דעם קאַמף פאַר די אידעאַלן פון ברידערלעכקייט און שלום, וועלן מיר בלייבן טריי זייער צוואה״.

די מוזיק פירט אויס די „סאָנערי אָ מאָר״, דער מיליטערישער ראַבינער גורשוויטש און דער קאַנטאָר בערלינסקי ריכטן אָפּ די רעליגיעזע צערעמאָניע. די פאָרשטייער פון די אָרגאַניזאַציעס לייגן בלומען־קרענץ אויפן סימבאָלישן קבר פון יידישער גבורה, ווו עס רוען די ביינער פון 70 העלדן, געפאַלענע אויף פאַרשידענע שלאַכט־פעלדער.

דער ערן־פאַרזיצער פון אופּאַ״ק פּאָל מאַנע, דריקט אויס אין זיין איינדרוקספולע רעדע אין נאָמען פון דריי מיליאָן פראַנצויזישע קאָמבאַטאַנטן און ווידערשטענדלער זיין באַוווּנדערונג פאַר די יידישע פרייוויליקע קעמפער, פאַרן יידישן מאַרטירער־פאָלק. וואָס אָנבאַלאַנגט דעם מיטעלן מזרח, זאָגט ער „שטרעבן מיר אַלע צוזאַמען מיט אייך, צו דערגרייכן אַ זיכערן און דויערהאַפטן שלום״. ער דריקט אויס די טיפסטע סימפּאַטיעס פאַר די אויפטוען פון אונדזער פאַרבאַנד.

דאָס וואָרט באַקומט דאַן דער סעקרעטאַר פון אונדזער פאַרבאַנד מ. שוסטער, וועלכער דערמאָנט דעם העראָיזם פון אונדזערע חברים פראָנט־קעמפער און ווידערשטענדלער און די לײדן פון אונדזער פאָלק בעת דער צווייטער וועלט־מלחמה.

ער שטעלט זיך אָפּ אויפן פאַרנעם פון די גרויסע מאַניפעסטאַציעס פון 8־טן מאַי, אָרגאַניזירט דורכן אופּאַ״ק און וואָס דאַרף פאַרבלייבן אַ גרויסע דאַטע אין דער מענטשלעכער געשיכטע, ווי אויף דער אַנטהילונג פון מאָנומענט אין לאַגער פון דראַנסי אויפן זעלבן אָרט פונוואַנען עס זיינען דעפּאָרטירט געוואָרן איבער הונדערט טויזנט יידן פון פראַנקרייך.

„די פאַראַנטוואָרטלעכע פאַר די קריגס־פאַרברעכנס, דערקלערט ער, זיינען נאָך נישט אַלע באַשטראָפט געוואָרן און נישט בלויז זיי גייען אַרום פראַנק און פריי, נאָר זיי טרעטן אויף אין די טעלעוויזיעס, געבן אינטערוויוען און לויבן אָפן מיט אַלץ גרעסערן אַראָגאַנץ דעם נאַציזם. זיי ווילן, אַז דער אָנדענק פון דער טראַגישער פאַרגאַנגענהייט זאָל ווערן אָפּגעווישט.

„מיר וועלן אָבער קיינמאָל נישט מסכים זיין צו פאַרגעסן, ווייל פאַרגעסן הייסט צוגעבן מוט די וואָס ווילן באַנייען זייערע שווידערלעכע פאַרברעכנס״. דערמאָנענדיק די לאַגע אין נאָענטן מזרח, דערקלערט ער:

„אין מאָמענט ווען די יונגע ישראל־מדינה פייערט איר 28־טן יום־העצמאות; דריקן מיר איר אויס אונדזערע וואַרעמסטע ווונטשן צו זען ענדלעך אַ פרידלעכע שלום־ליזונג, כדי ישראל זאָל קענען לעבן אין אומאָפּהענגיקייט, אין סוווערעניטעט, אינערהאַלב אָנערקענטע און זיכערע גרענעצן״.

די רירנדיקע און ווירדיקע צערעמאָניע האָט ווי יעדעס מאָל איבערגעלאָזט אַ טיפן איינדרוק אויף די אָנוועזנדיקע.

דאַנק - אויסדרוק

אונדזער פאַרבאַנד דריקט אויס אַלע חברים פון קאָמיטעט און אַלע מיטגלידער פאַר האָבן מיטגעווירקט צום מוסטערהאַפטן פאַרלויף פון דער אָנדענק־צערעמאָניע.

עס האָבן געלייגט בלומען - קרענץ

אונדזער קאָמבאַטאַנטן - פאַרבאַנד, דער „מיטועל״ ביים פאַרבאַנד, די סעקציע פון סען־קאַנטען, „אוניאָן״, „פאַרבאַנד פון יידישע געזעלשאַפטן״, די סאָסיעטעס: „וואַרשע און אומגעגנט״, פריינט פון פּאַריז, שעדלעץ, קאָנסק, מינסק־מאַזאָוויעצק, ראַדאָם, נאָווע־ראַדאָמסק.

די עפנטלעכע ציאונג פון אונדזער טאמבאלא

וועט פאָרקומען

דינסטיק, דעם 29־טן יוני, 8.30 אַ זייגער אין אָוונט אין זאַל לאַנקרי, 10 רי לאַנקרי

(מעטראָ רעפּובליק און באָנסערזשאַנט)

נאָך דער ציאונג וועט געוויזן ווערן אַ ישראלדיקער דאָקומענטאַלער פילם

די מיטגלידער פון פאַרבאַנד ווערן איינגעלאַדן ביייצוווינען דעם דאָזיקן אָוונט.

מיר בעטן אַלע, וואָס האָבן נאָך נישט רעגולירט פאַר די קאַרטן, וועלכע זיי האָבן באַקומען דורך דער פּאָסט, זיי זאָלן דערליידיקן די באַטרעפנדיקע סומע פאַרן 29־טן יוני, דעם טאָג פון דער ציאונג.

אַלע טאָמבאָלאַ־קאַרטן, פאַר וועלכע עס וועט נישט ווערן באַצאָלט ביז דער אויבנדערמאָנטער דאַטע, וועלן נישט ווערן גענומען אין באַטראַכט אויב זייער נומער וועט אַרויסגעצויגן ווערן.

דעם 12־טן יולי ביים געוו. וועל ד׳היוו,

די יידישע קאָמבאַטאַנטן וועלן קומען צאַלרייך מאָנטיק דעם 12־טן יולי 1976, 6 אַזייגער פאַרנאַכט, צום אַמאָליקן וועלאָדראָם ד׳היווער, אויף דער אָנדענק־צערעמאָניע, אָרגאַניזירט דורכן פאַרבאַנד פון די יידישע דעפּאָרטירטע, כדי אָפּצוגעבן כבוד דעם אָנדענק פון די 13.000 יידן, מענער, פרויען, קינדער,אַלטע לייט, וואָס זענען נאָך דער גרויסער אָבלאַווע פון „שוואַרצן דאָנערשטיק״ אין פאַרלויף פון אַ גאַנצער וואָך אין אוממענטשלעכע באַדינגונגען אינטערנירט געווען אין דעם אַמאָליקן וועל־ד׳היוו. און פון דאָרט אָפּגעפירט געוואָרן קיין דראַנסי און דעפּאָרטירט אין די טויט־לאַגערן פון דייטשלאַנד.

זייער גינסטיקע טאמבאלא-אקציע

אין חודש אַפּריל האָט אונדזער פאַרבאַנד, פּונקט ווי אַלע יאָר אין דער זעלבער צייט, פּראָקלאַמירט די טאָמבאָלאַ־קאַמפּאַניע און טראָץ אַלע אָביעקטיווע שוועריקייטן (קראַנקייט, אַרבעטסלאָזיקייט א. א. וו.), זיינען די ביז־איצטיקע דערגרייכונגען זייער גינסטיקע.

מיר האָבן ביזן 8־טן יוני איבערגערגעשטיגן די סומע פון 4 מיט אַ האַלבן מיליאָן אַלטע פראַנקן. די לעצטע טעג, וואָס בלייבן אונדז צו דער עפנטלעכער ציאונג דאַרפן דעריבער אויסגענוצט ווערן כדי דערפאָלגרייך צו פאַרענדיקן די קאַמפּאַניע.

מיר ווילן באַזונדערס דערמאָנען די אַקטיוויטעט פון אונדזער איבערגעגעבענעם מיטגליד זשאַק לובלין, וועלכער האָט ווי פאַראַיאָרן פאַרשפּרייט מער ווי 200 קאַרטן, אַריינדרינגענדיק אַלץ מער אין ברייטערע קרייזן, זאַמלענדיק איבער אַ מיליאָן 100 טויזנט אַלטע פראַנקן.

דעם אַנדערן רעקאָרד האָט געשלאָגן דער חבר ח. סאַדאָווסקי, מיטגליד פון צענטראַל־קאָמיטעט, וועלכער האָט אַליין געזאַמלט אַ האַלבן מיליאָן אַלטע פראַנק.

די עפנטלעכע ציאונג וועט פאָרקומען דינסטיק, דעם 29־טן יוני אין זאַל לאַנקרי, 10, רי לאַנקרי.

פּ. ס. כדי אויסצומיידן יעדע מיספאַרשטענדעניש אינפאָרמירן מיר אַלע אונדזער מיטגלידער, וואָס האָבן באַקומען קאַרנעטן מיט בילעטן פון דער טאָמבאָלאַ, אַז בעת דער ציאונג וועלן ווערן גענומען אין באַטראַכט בלויז די בילעטן, וועלכע וועלן באַצאָלט ווערן ביזן טאָג פון דער ציאונג ד. ה. ביזן 29־טן יוני.

פאַרצייכנט אייך דעם נייעם אדרעס פון אונדזער אייגענעם לאקאל

די דערעפענונג וועט פאָרקומען נאָך די וואַקאַנסן

26, rue du Renard, 75003 PARIS

N° 154 Juin 1976 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

33 יאר נאכן העלדישן אויפשטאנד אין ווארשעווער געטא

דעם 19־טן אפריל איז געווארן 33 יאר, זינט די לעצטע פאר צענדליק טויזנט יידן, האבן מיט פאררייניקטע כוחות אויפגענומען דעם קאמף אין געטא פון ווארשע, קעגן די נאצישע באנדיטן.

דער דאזיקער היסטארישער אויפשטאנד, איינער פון די העראאישסטע קאמפן פון יידישער גבורה האט נישט קיין גלייכן אין דער מארטירער־געשיכטע פון יידישן פאלק.

וואס מער מיר דערווייטערן זיך פון דער היסטארישער דאטע, אלץ מער באוואונדערן מיר און צוזאמען מיט אונדז, די גאנצע וועלט די שטאלצע געטא־קעמפער. וואס מער מיר מיר דערווייטערן זיך פון די היסטארישע טעג, ווערן מיר אלץ מער אויפגעטרייסלט באקענענדיק זיך מיט די אנצאליקע ארטיקלען, אפהאנדלונגען, היסטארישע דאקומענטן, טאג־ביכער, לידער, דראמעס און דערציילונגען, פילמען, וועלכע ברענגען ארויס די שוידערלעכע טראגעדיע פון די יידן אין ווארשעווער געטא, אבער אויך דעם העראאישן קאמף פון די געטא־העלדן.

די נאציס האבן געמיינט, אז עס וועט זיי געלונגען דורך א פשוטער פאליציי־אפעראציע צו ליקווידירן די יידישע אויפשטענדלער פון געטא וועלכע האבן ארויסגערופן די באוואונדערונג און די דערשטוינונג פון דער גאנצער וועלט. די נאצישע בארבארן וועלכן האבן אין קנאפע 2 יאר אויסגעמארדעט דורך הונגער עפידעמיעס און דעפארטאציע 450 טויזענט איינוווינער פון געטא, זיינען דאסמאל געצוואונגען געווען אנצווענדן מעטאדן פון א קריג לויט אלע מאדערנסטע כללים.

באזיגנדיק ענדלעך די צעשפליטערטקייט, האבן די 40.000 איבערגעבליבענע יידן זיך ארגאניזירט, געשאפן די איינהייט פון האס און צארן צו זייערע תלינים.

„גרייט צו מעשים! זייט וואך". האבן די פירער פון אויפשטאנד געווארנט אין אן אויפרוף פון אנהויב 1943.

„ווער עס קעמפט פאר זיין לעבן האט שאנסן זיך צו ראטעווען, ווער עס רעזיגנירט פון פאראויס פון פארטיידיקונג — דער האט באלד שוין פארשפילט! דעם דערוואַרט נאר א שענדלעכער טויט אין דער שטיקנדיקער מאשין פון טרעמבלינקע."

דער יידישער ווידערשטאנד, וואס האט זיך שוין אנגעהויבן אין געטא פון ווארשע ווי אין אנדערע געטאס איז געבוירן געווארן און זיך פארשטארקט פון טאג צו טאג.

דעם 19־טן אפריל האט זיך אנגעהויבן דער קריג אין יעדער גאס. אין יעדער שטוב אין די קעלערס און אויף די דעכער. א קריג וועלכער האט געדויערט מער ווי א חודש צייט און וואס האט פארוואנדלט דעם געטא אין א גיהנום.

און ווען די נאצישע באנדעס האבן שוין פארגיכטעט און פארברענט די לעצטע שטוב, אפווישנדיק יעדע שפור פון לעבן האבן די לעבנגעבליבענע קעמפער, זיך געשלאגן אין די לעכער אין די רואינען און אין די אונטערערדישע וואסער־קאנאלן. אזוי לאנג ווי עס זיינען פארבליבן שאטנס אין ווארשעווער געטא האט זיך קיין האגט נישט א־

ראפגעלאזט, נאר געשלאגן, אין נאמען פון יידישן כבוד און פון דער פרייהייט די נאצישע תלינים.

42 טעג נאכאנאנד האט די וועלט איינגעהאלטן דעם אטעם און נאכגעפאלגט דעם גיגאנטישן קאמף פון די געטא־אויפשטענדלער, וואס האבן אריינגעשריבן איינס פון די שענסטע בלעטלעך אין דער געשיכטע פון פרייהייטס־קאמף נישט בלויז פון יידישן פאלק נאר אויך פון דער פארגעשריטענער מענטשהייט.

ווער נאך מער ווי מיר, געוועזענע פראנט־קעמפער, ווי די געוועזענע דעפארטירטע, וועלכע האבן זיך געשלאגן, קעגן היטלעריזם, וואס האבן געליטן אין די נאצישע לאגערן, ווער נאך מער ווי מיר קענען אפשאצן די לעגענדארע העלדישקייט פון די געטא־קעמפער? ווער נאך מער ווי מיר דארפן (באערנדיק זייער אנדענק), זיך פארטראכטן איבער דער צוואה פון אונדזערע ברידער פון געטא, איבער דער לערע פון זייערע קאמפן?

בער מארק, זכרונו לברכה, געוו. דירעקטאר פון יידישן היסטארישן אינסטיטוט אין ווארשע, איז אין זיין ווערטפול בוך „חורבות דערציילן" געקומען צום אויספיר, אז דער אויפשטאנד אין ווארשעווער געטא איז געווען א המשך, א סוף און א אנהויב פון ווייטערדיקן קאמף קעגן די געשפענסטער פון נעא־מיטלאלטער און פאר דער פרייהייט פון ייד און מענטש.

די געטא־העלדן האבן אונדז קודם־כל געוויזן דעם ביישפיל פון איינהייט.

די צווייטע לערע פון געטא־אויפשטאנד איז נישט מוחל צו זיין די היטלערישע תלינים און די וואס ארבעטן מיט זיי מיט.

די דריטע לערע פונעם אויפשטאנד איז נישט צו לאזן זיך איזאלירן אין קיין געטאס נאר קעמפן צוזאמען מיט אלע קעגנער פון פאשיזם, מיט אלע אנהענגער פון פרייהייט און שלום, ביי דער זייט פון אלע אונטערדריקטע פעלקער, כדי נישט צו דערלאזן צו קיין נייע אוישוויצס און א נייעם חורבן.

די געוועזענע יידישע קאמבאטאנטן שטעלן מיט א באזונדערער צופרידנקייט פעסט, אז דער 33־טער יארטאג איז היאר אפגעמערקט געווארן אויף א ווירדיקן אופן אין דער גאנצער וועלט.

מ. שוסטער

*

אין פראנקרייך איז די דאזיקע דאטע אפגעמערקט געווארן אויף א ווירדיקן אופן.

באזונדערס אימפאזאנט איז אויסגעפאלן אין ישראל דער „יום השואה והגבורה" (טאג פון נאציאנאלער קאטאסטראפע און פון העלדנטום) און דער 33־טער יארטאג פון אויפשטאנד אין ווארשעווער געטא.

די נייעס וועגן אנטשעדיקונגען בנוגע די נאצי-קרבנות

מען רעדט איצט זייער פיל וועגן לעצטן אפגעשטימטן געזעץ דורך דעם העכסטן פעדעראלן דייטשן געריכט וואס שייך די אנטשעדיקונגען פון די קרבנות פון נאציזם, וועלכער זאל די טעג ווערן פארעפנטלעכט.

לויט דעם ווי מען ווייסט ביז איצט האנדלט זיך עס אין א פארארדענונג, וואס זאל געבן די מעגלעכקייט א געוויסער קאטעגאריע, קרבנות, אבער אויסשליסלעך די יעניקע וועלכע האבן אנשטאט א „באשייד" באקומען בלויז א „פארגלייך", די דאזיקע קאטעגאריע וועט נאכן דערשיינען פון דער פארארדענונג קענען אין דעם פאל פאדערן צו רעווידירן זייער קלאסירונג וועגן דעם הויך פון זייער רענטע אויב זיי האבן די קלענסטע דינסט (איינפאכע דינסט).

זיי מוזן אבער קענען באווייזן, אז זייערע פארדינסטן אדער איינקונפטן פון פארן קריג זיינען געווען העכערע ווי די וואס די דייטשע אויטאריטעטן האבן גענומען אין אכט.

ווי ס'איז צו זען קומען דא נישט אין באטראכט אלע קאטעגאריעס פון די דייטשע קרבנות, נאר אין א באשטימטער קאטעגאריע פון די „פערגלייכן" די קלענסטע רענטעס. דאס קען אבער מיט זיך פארשטעלן אן אינטערעס פאר געוויסע פון אונדזערע חברים און אויב זיי פאלן ארונטער דער נייער פארארדענונג ווערן זיי איינגעלאדן זיך זיך צו שטעלן אין קאנטאקט מיט אונדזער פארבאנד.

מער גענויערע אינפארמאציעס וועגן דעם עניין וועלן מיר ברענגען נאכדעם ווי עס וועט פארעפנטלעכט ווערן דער דאזיקער דעקרעט.

גישט פארגעסן מיטצונעמען מיט זיך זייער „פארגלייך".

גרויסע פייערונגען פון 8-טן מאי טאג פון זיג איבערן היטלעריזם

די געוועזענע יידישע קאמבאטאנטן האבן זיך באטייליקט אין די פאלקספייערונגען פון 8־טן מאי, וואס זיינען היאר געווען פון א ברייטן פארנעם אין פאריז און נאך מער אין לאנד.

צענדליקער טויזנטער געוועזענע קאמבאטאנטן, ווידערשטענדלער, דעפארטירטע און קריגס־קרבנות (אן ערך 30 טויזנט לויט די ארגאניזאטארן) האבן דעפילירט שבת, דעם 8־טן מאי אויף שאנז־עליזע.

אין שפיץ פון צוג, הינטער דעם ארקעסטער און די טויזנט פענער זיינען געגאנגען די מיטגלידער פון נאציאנאלן און דעפארטאמענטאלן אופא"ק, אנגעפירט דורכן פרעזידענט ליסיען בעגוען ארומגערינגלט פון פארשטייער פון 57 גרופירונגען און פערזענלעכקייטן פון אלע ריכטונגען פון דער געאייניקטער רעזיסטאנס אין קאמף קעגן נאצישן אקופאנט.

דאס איז געווען א מעכטיקע מאניפעסטאציע, וואס האט געבראכט צום אויסדרוק דעם ווילן פון אלע געוועזענע קעמפער צוריק איינצושטעלן דעם 8־טן מאי אלס נאציאנאלן יום־טוב פון זיג איבערן נאציזם.

דער אויפמארש פון דעם מעטרא זשארוש סענק אן, האט זיך פארענדיקט מיטן אנצינדן דעם פלאם און מיט דער מארסעליעזע, געזונגען דורך אלע אנוועזנדיקע.

דער פארבאנד איז אפיציעל געווען פארטראטן מיט זיין פאן, פארשטייער און מיטגלידער, צווישן וועלכע מען האט אין שפיץ פון צוג באמערקט: ד"ר גאראוויטש, טשארני, מיטגלידער פון אדמיניסטראטיוון ראט פון אופא"ק, י. פרידמאן, ערן פרעזידענט פון פארבאנד, מ. שוסטער, סעקרעטאר און צאלרייכע אנפירנדיקע חברים פון צענטראל־קאמיטעט, ווי: גאדל שולץ, וויצע־פרעזידענט, ח. גאלדגעוויכט, מ. סקורניק, א. גארבארזש, ר. קאהן, גוטענשטיין, א. וועלער, מייער (פאןטרעגער), ב. קויפמאן, זימעט, שטאבאוויטש און פיל אנדערע.

וואקאנס-ווונטשן

דער זומער איז אנגעקומען, צוזאמען דערמיט די צייט פון אפרו.

אלע אונדזערע מיטגלידער, וואס פארן אויף וואקאנס זיך אפרוען נאך א יאר ארבעט, אדער אויף קוראציע ווינטשן מיר א גוטע רייזע, אן אנגענעמען אפרו.

מיר זיינען געווען אנוועזנד ביי דער קריפטע

מיטוואך דעם 2־טן יוני 6.30 איז פארגעקומען א פראטעסט־מאניפעסטאציע ביי דער קריפטע פון דעפארטאציע קעגן דעם קרימינעלן אקט אין געוו. לאגער פון שטרוטהאף.

אונדזער פארבאנד איז געווען פארטרעטן מיט דער פאן דורכן ח' מייער.

PENSIONS MILITAIRES D'INVALIDITÉ

LE POINT D'INDICE A 19 F 76 AU 1-4-1976

Voici un tableau d'indices de pensions selon le taux

Pourcentages	indices	Pourcentages avec ou sans allocation aux grands mutilés	Indices
10 %	42	85 % sans allocation aux G.M.	489
15 %	63	85 % avec allocation aux G.M.	625
20 %	84	90 % sans allocation aux G.M.	522
25 %	105	90 % avec allocation aux G.M.	745
30 %	142	95 % sans allocation aux G.M.	574
35 %	166	95 % avec allocation aux G.M.	872
40 %	189	100 % sans allocation aux G.M.	628
45 %	213	100 % avec allocation aux G.M.	1.000
50 %	236	100 % + 1° sans allocation aux G.M.	928
55 %	260	100 % + 1° avec allocation aux G.M.	1.139
60 %	284	100 % + 4° sans allocation aux G.M.	985
65 %	308	100 % + 4° avec allocation aux G.M.	1.262
70 %	332	100 % + 8° sans allocation aux G.M.	1.061
75 %	356	100 % + 8° avec allocation aux G.M.	1.426
80 %	380		

Rappelons tout d'abord que la valeur du point d'indice des pensions militaires d'invalidité était passée de 19 F 11 à 19 F 34 au 1er janvier 1976.

Depuis le 1er avril 1976, cette valeur a été portée à 19 F 76.

Pour connaître le MONTANT ANNUEL de votre pension, il suffit de multiplier le nombre de points d'indice figurant sur votre brevet de pension par 19 F 76.

Attention, la paierie générale met un certain temps avant de payer les échéances trimestrielles aux nouveaux taux et quand elles les paie, il y a toujours un rappel partant du jour où la valeur du point d'indice a été revalorisée.

NOVEMBRE 1976 — N° 155 Bimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945
58, rue du Château-d'Eau - PARIS-X° - Tél. : 607-49-26

Importante Assemblée générale le 24 octobre dernier, à la Mairie du 9e Arr.

Un hommage particulièrement émouvant a été rendu à la mémoire de notre président B. PONS

NOTRE assemblée générale annuelle, qui s'est tenue le 24 octobre dernier, dans la Salle des Fêtes de la mairie du 9e arrondissement a connu un grand succès. Des centaines de camarades sont venus exprimer leur satisfaction à leur organisation qui, tout en vieillissant, ne cesse de prendre des initiatives nouvelles et audacieuses et de venir avec des réalisations au profit de nos adhérents et en faveur des anciens combattants et victimes de guerre en général. L'assemblée se déroula sous le signe de la perte de notre regretté président B. Pons. L'hommage que l'assemblée lui a rendu était à la fois digne et émouvant.

Commencée comme prévue, à 10 heures par l'allocution d'ouverture du Dr Danowski, qui présidait l'assemblée, et avant d'aborder l'ordre du jour proprement dit, notre secrétaire général, Isi Blum, retraça, en présence de la veuve et de sa fille Françoise, les mérites de B. Pons en tant que militant ardent et dévoué, en tant que dirigeant intelligent.

L'assemblée, debout, écouta ensuite les noms de ceux qui nous ont quitté depuis la précédente assemblée générale, cités par le Dr Danowski. Une minute de silence a été observée en leur honneur.

Un hommage a été rendu à la mémoire de notre camarade S. Korngord, qui fut membre du Comité pendant de longues années.

Après le rapport d'activité, présenté par notre secrétaire M. Sister, c'est notre trésorier, L. Salamon, qui exposa le compte rendu financier.

Notre camarade Cogos, membre de la commission de contrôle, rendit compte des travaux de la commission qui se félicita de la bonne tenue de la comptabilité.

L'assemblée écouta avec beaucoup d'intérêt l'intervention du vice-président, G. Szulc, qui expliqua les avantages que notre Union accorde en faveur de nos adhérents concernant le séjour aux « Lauriers Roses ».

H. Sztabowicz intervint pour souligner le succès de la Tombola de 1976.

I. Beller s'arrêta sur l'importance de l'acquisition de notre local au 26, rue du Renard en soulignant que les détails sur son fonctionnement seront connus ultérieurement.

Après les interventions de nos camarades J. Lublin, Wajeman, Ritwas, Rosencwajg, M. Lewenbaum, Kafka et Segal, c'est notre camarade J. Fridman, président d'honneur de notre Union qui présenta le projet de résolution. Celle-ci a été adoptée à l'unanimité.

L'asseblée prit fin à midi juste. L'esprit de camaraderie et d'amitié ne cessa de régner tout au long de cette belle réunion. On sentait la joie des camarades de se retrouver, de se serrer la main bien que la douleur et la tristesse, occasionnées par la perte que nous venon de subir, se reflétait sur chaque visage.

Longtemps encore, après avoir quitté la salle, de petits groupes se formaient pour commenter le travail et les réussites de notre organisation dans tout ce qu'elle entreprend. Ils soulignaient tous, en se réjouissant de l'esprit de camaraderie et d'union qui anime notre association chaque fois qu'il s'agit de prendre une décision importante.

En se quittant on se donna rendez-vous pour le grand banquet annuel qui aura lieu, comme vous le savez, le dimanche 28 novembre à 13 heures, à l'Hôtel Meridien.

L'assemblée adresse les meilleurs voeux de prompt rétablissement aux camarades Haitman, porte-drapeau de l'association, et à Fogel, membre du Comité, actuellement souffrants.

Vue partielle de la tribune. De gauche à droite : L. Salamon, G. Szulc, M. Sister, I. Blum, Dr Danowski, I. Fridman, Ch. Appel, I. Perstunski, I. Beller, A. Garbarz.

Venez nombreux au

BANQUET ANNUEL

qui aura lieu

le Dimanche 28 novembre, à 13 h

dans les Salons de

L'HOTEL MERIDIEN

(Porte Maillot)

Vous passerez une après-midi agréable, dans une ambiance d'amitié.

Réservez vos places dès à présent par écrit à Notre Volonté, 26, rue du Renard, en y joignant un chèque.

Prix du déjeuner : 90 francs.

Notre président

BERNARD PONS

n'est plus

(Voir 2e page.)

MANIFESTE pour le 11 novembre 1976

(lu le 11 novembre au cours des cérémonies)

11 NOVEMBRE 1918 ! Il est 11 heures...

Le clairon de l'armistice met fin à la grande tuerie de la Première Guerre mondiale, une guerre qui a saigné la France de son sang le plus pur.

Georges Clemenceau — d'une voix étouffée par l'émotion — s'écrie à la Chambre des Députés :

« *Honneur à nos grands morts qui ont fait cette victoire..., quant à nos vivants... qu'ils soient salués d'avance pour la grande œuvre de reconstruction sociale... grâce à eux, la France, hier soldat de Dieu, aujourd'hui soldat de l'humanité, sera toujours le soldat de l'idéal !* »

Quant à Foch, généralissime allié, il écrit, à la même heure, l'ordre du jour suivant :

« *...Vous avez gagné la plus grande bataille de l'histoire et sauvé la cause la plus sacrée, la liberté du monde. Soyez fiers ! D'une gloire immortelle vous avez paré vos drapeaux. La postérité vous garde sa reconnaissance.* »

Aujourd'hui, 11 NOVEMBRE 1976.

Célébrons une fois de plus dans l'allégresse l'une des plus belles victoires qui aient été remportées depuis que le monde existe, par la LIBERTE sur l'asservissement et le mépris systématiques de la dignité de la personne humaine.

La guerre victorieuse de 1914-1918 demeure et doit demeurer un symbole. C'est pourquoi le 11 NOVEMBRE s'adresse en réalité à tous les combattants qui, d'un conflit à un autre, ont, en combattant pour la France, défendu à la fois la VERITE, l'HONNEUR, l'ESPERANCE et la LIBERTE.

Nous sommes des témoins et notre voix, jusqu'à celle du dernier, devra être assez forte pour clamer bien haut ce que nous avons été et ce que nous demeurons, ce que nous croyons et ce que nous espérons.

— Nous voulons que, dans l'homme et dans ses œuvres, le sens patriotique soit respecté.

— Nous voulons que tous ceux qui, hommes et femmes, dans leur chair ou dans leurs affections, ont été les victimes des guerres, soient l'objet de la plus large sollicitude de toute la Nation.

— Nous voulons que les horreurs de la guerre soient définitivement écartées des perspectives de l'histoire des hommes.

— Nous voulons que, sans cesse ni relâche, la paix soit fortifiée.

Pour tout cela, déployons, chacun dans notre sphère, un effort toujours plus grand, plus efficace. UNISSONS NOS MAINS pour que VIVE LA FRANCE !

Lucien BEGOUIN,
Président de l'U.F.A.C.

Notez dès à présent notre nouvelle adresse : 26, rue du Renard, 75004 Paris (Métro Rambuteau)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

NOTRE PRESIDENT BERNARD PONS N'EST PLUS

Des centaines de camarades et de personnalités et amis sont venus aux obsèques de B. PONS, au cimetière de Bagneux

Devant sa tombe, notre camarade M. Sister prononça une courte allocution retraçant les mérites de Bernard Pons en tant que Président et ses valeurs en tant que militant. Dévoué à l'organisation pour contribuer efficacement à son rayonnement.

Il exprima, au nom du Comité, les condoléances émues à la veuve et à sa fille en les assurant de toute notre sympathie.

MESSAGES REÇUS :

André Bord

Secrétaire d'Etat aux Anciens Combattants

J'ai appris avec peine le décès de M. Bernard Pons, président de l'U.E.V. et Anciens Combattants Juifs.

Je vous serais reconnaissant de bien vouloir être mon interprète auprès des membres de votre association pour leur dire toute la part que je prends à leur affliction et les assurer de toute ma sympathie en cette douloureuse circonstance.

Alain de Rotschild

Président du C.R.I.F.

Ressentons profondément disparition cruelle Président Bernard Pons, homme de cœur qui avait mérité estime de tous. Au nom du CRIF vous exprime sympathie émue et sincères condoléances.

C. Fournier-Bocquet

Secrétaire général de l'A.N.A.C.R.

Informée du décès du président Bernard Pons, prie Mme Pons et ses enfants, ainsi que l'UEVACJ d'accepter l'expression de ses condoléances très attristées.

Les membres de notre direction rencontraient souvent Bernard Pons à l'UFAC ou à l'occasion de luttes communes que nous menons contre les nostalgiques de l'hitlérisme et du pétainisme. Elle appréciait la très grande fraternité de nos relations, la compétence et le cordial dévouement de ce militant marquant que vous aviez porté à votre présidence.

Elle peut vous assurer que nous garderons en notre mémoire une grande estime et une sincère amitié.

Le Colonel l'Hospitalier

prie M. I. Blum, Secrétaire général et l'UEVACJ dans l'Armée française d'agréer ses sincères condoléances à l'occasion du décès de son Président B. Pons.

Veuillez bien informer la famille de la part que je prends à sa peine et de l'assurer de sa respectueuse sympathie.

Eugène WEILL

Secrétaire général de l'Alliance Israélite Universelle

Nous apprenons avec regret le décès de M. Bernard Pons, Président de l'UEVACJ, avec lequel nous avons entretenu pendant de nombreuses années d'excellentes relations.

Nous tenons à vous assurer de la part que nous prenons au deuil qui frappe votre association et nous vous adressons nos condoléances que nous vous serions obligés de transmettre à la famille de M. Bernard Pons.

Pierre Paraf

J'apprends avec beaucoup de peine le décès de notre cher camarade, le Président B. Pons. Je connaissais ses éminentes qualités et j'avais gardé un souvenir chaleureux de nos rencontres à Paris comme à Levens.

Voulez-vous être l'interprète de ma sympathie profonde auprès de sa famille, à tous nos amis de l'association, et croire à mes sentiments fidèlement fraternels.

C. Lucibelo

A.R.A.C.

Nous tenons à vous faire savoir que nous nous inclinons respectueusement devant la dépouille du digne représentant d'une association pour laquelle nous éprouvons une grande sympathie.

Nous nous associons au deuil cruel qui vous frappe et vous prions en cette douloureuse circonstance de transmettre à la famille ainsi qu'à vos adhérents nos condoléances émues.

Henri Bulawko

Président de l'Amicale des Anciens Déportés Juifs de France

J'ai appris avec une grande tristesse la disparition soudaine de votre président Bernard Pons.

En de telles circonstances les mots paraissent superflus.

Je tiens néanmoins à dire ce que Bernard Pons a représenté pour tous ceux qui l'ont connu : un homme de cœur, un esprit ouvert et cultivé, un compagnon chaleureux. A la tête de l'UEVACJ, il servait non seulement la cause des combattants mais encore celle qui est chère à tous les Juifs et surtout à ceux qui ont connu la barbarie nazie, la cause de la paix, paix pour Israël et pour tous les peuples.

Cercle Bernard Lazare

Apprenons avec tristesse décès Président Pons. Vous adressons expression condoléances très sincères.

J. Orfus

Président

A. Kaplan

Secrétaire général du Congrès Juif Mondial

Apprenons avec émotion décès Bernard Pons. Section française du C.J.M. vous adresse sincères condoléances.

« Les Lauriers Roses »

Maison de convalescence à Levens

Annonce disparition brutale du Président B. Pons a jeté consternation parmi le personnel et convalescents. S'inclinent solennellement devant sa dépouille. Expriment leur profonde reconnaissance pour œuvre accomplie. Tous s'associent à la douleur de sa famille et de ses nombreux amis.

Dr Selce et son épouse

Nous présentons nos condoléances à sa famille et ses amis.

Juttner

Président de la Section Nice-Côte d'Azur

Condoléances sincères à la famille et à l'UEVACJ.

A. Glowiczower

Président de la Section de Saint-Quentin

Exprimons nos sincères condoléances à la famille de notre Président B. Pons.

Union des Sociétés Juives

C'est avec une grande tristesse que nous avons appris le décès du très valeureux homme qu'était B. Pons, votre président.

Jean-Pierre Bloch

et le Comité Central de la LICA vous adressent leurs condoléances très attristées par le décès de votre Président Bernard Pons et vous prient de croire à l'expression de leur vive sympathie.

Albert Lévy

Secrétaire général du M.R.A.P.

C'est avec une très vive émotion que nous apprenons le décès de votre Président.

Combattant glorieux de la Résistance, Bernard Pons fut l'un des fondateurs de notre Mouvement il y a de cela 27 ans et nous savons combien il était attaché à la lutte contre le racisme et l'antisémitisme que votre Organisation soutient sans relâche.

La disparition de votre Président est une grande épreuve pour l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs mais aussi pour l'ensemble du mouvement antiraciste et démocratique et pour la communauté juive.

M. Lefebvre

Secrétaire général de l'A.C.P.G. (Paris)

J. Lazarus

(Information Juive)

Lucien Fischman

Président de l'Amicale du 22e R.M.V.E.

La Tramontane

Le Président B. Pons avait consacré de nombreuses années de sa vie au service de ses camarades et de l'association qu'il présidait et il y avait manifesté un dévouement, un tact et un sens du devoir unanimement appréciés.

A. Kerberg

Hubert Fruhinsholz

Danielle et Henri Adam

S. Meram

Directeur du Comité Mondial du Mémorial du Martyr Juif Inconnu

Au nom du Comité exécutif du Mémorial du Martyr juif inconnu et du Centre de Documentation juive contemporaine, ainsi qu'au nom de tous nos collaborateurs, je vous présente nos très sincères condoléances.

Notre Parole et Presse Nouvelle

ont publié des compte rendus des obsèques du 30 septembre.

L'allocution d'Isi BLUM à l'assemblée générale

Dans son allocution à l'assemblée générale du 24 octobre, notre camarade Isi Blum fit ressortir les traits essentiels caractérisant la personnalité du disparu.

Nous publions ici quelques extraits de l'allocution de notre Secrétaire général :

Le 27 septembre 1976 disparaissait, après une courte maladie, Bernard Pons, Président de notre Union durant les dix dernières années.

Cette douloureuse nouvelle s'est répandue telle une traînée de poudre, non seulement parmi nos camarades, mais encore parmi les associations d'anciens combattants (juives et non-juives), parmi les organisations antiracistes et la commmunauté juive de France tout entière.

L'hommage posthume que lui ont rendu les centaines de personnes venues aux obsèques, le 30 septembre, les nombreux témoignages de sympathie provenant d'organisations et de personnalités les plus diverses, illustrent s'il en était encore besoin, la popularité de notre Président défunt et l'estime que lui portait l'ensemble du monde combattant.

♣

Né en Pologne, il est venu en France entre les deux guerres. Le pays qu'il avait choisi comme nouvelle patrie, il le connaissait avant même de l'avoir vu. Ce pays il le connaissait à travers les œuvres littéraire et d'histoire.

Humaniste et défenseur des causes justes, la France représentait à ses yeux, le symbole de la liberté et des droits de l'homme.

Grand connaisseur des arts, Paris l'attirait tout particulièrement. Son violon d'ingre était la peinture et les artistes peintres étaient nombreux à le considérer comme un ami sincère.

Lorsque éclate la Deuxième Guerre mondiale, en septembre 1939, il estime que sa place est aux côtés de son pays d'adoption pour se battre contre le nazisme et pour l'honneur du peuple juif.

Son comportement sous l'uniforme et ensuite dans les rangs de la Résistance a été exemplaire. Il a été décoré de la Croix de Guerre et fut ensuite nommé Chevalier de la Légion d'Honneur.

Dès que la guerre prit fin par la capitulation de l'armée hitlérienne, Bernard Pons se trouve parmi les premiers à fonder notre Union.

Dès le début, il occupe une place importante dans la direction de l'association et au cours des trente années d'existence de notre Union, il contribue efficacement à son développement. Pendant de longues années comme vice-président et durant les dix dernières comme président.

Il n'y a pas de réalisation à laquelle Pons n'ait pas participé. Partout il mit la main à la pâte.

En 1947, lorsque nous décidâmes d'ériger le Monument en hommage à nos héros, c'est lui qui s'occupa de la constitution du jury pour le concours des sculpteurs.

Quand nous prîmes la décision de publier le livre-album « Au Service de la France », à l'occasion du 10e anniversaire de notre Union, c'est encore Pons qui obtint les dessins des peintres juifs de valeur, pour illustrer les textes, et comment ne pas mentionner que c'est grâce à lui que nous obtîmes le Chagall, qui constitue en quelque sorte le prologue du livre.

Grâce aux relations chaleureuses qu'il entretenait avec de nombreux peintres, il a pu obtenir un magnifique Jankiel qui orne la salle à manger des « Lauriers Roses ».

Dans chaque initiative il recherchait la perfection. Il ne supportait pas ni la routine, ni le plagiat. Il détestait la médiocrité. Il attachait une grande importance à la construction de la phrase. Il fallait qu'elle exprime et traduise fidèlement et correctement la pensée.

En présence de Pons l'ennui était impensable. Il provoquait des discussions. Homme intelligent et cultivé, s'intéressant à tous les problèmes de la vie, il n'y avait pas de sujet dont il ne pouvait exprimer l'avis.

Durant les périodes difficiles que traversa notre Union au fil des ans, Pons se montra à la hauteur pour surmonter les rudes épreuves.

Homme honnête et droit, désintéressé, il agissait toujours dans un esprit de large union.

La recrudescence de l'antisémitisme et du racisme, la montée du néo-nazisme, le préoccupait sérieusement.

La situation au Proche-Orient et la guerre israélo-arabe l'inquiétait fortement.

Ardent défenseur d'Israël et admirateur des réalisations du jeune Etat, Pons a toujours œuvré pour que la solidarité de notre organisation envers Israël traduise le sentiment de la grande majorité de ses adhérents.

Avec la mort de Pons notre Union vient de perdre un valeureux et quasi irremplaçable camarade, un dirigeant digne d'une grande organisation, un président à la hauteur de sa tâche.

A la suite de la perte que nous venons de subir, resserrons nos rangs, donnons-nous la main comme des frères endeuillés.

C'est ainsi que nous rendrons le meilleur hommage à notre inoubliable Bernard Pons.

VUE PARTIELLE DE NOTRE ASSEMBLEE GENERALE

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

IMPORTANTE ASSEMBLÉE GÉNÉRALE DE L'U.F.A.C. pour la défense des droits des A.C. et pour la Paix

L'assemblée générale de l'UFAC s'est tenue cette année le 1er, 2 et 3 octobre à Paris à Bagnolet.

L'UFAC a voulu donner une plus grande solennité à ses assises nationales en y associant les commémorations du :

1. 5e Anniversaire de l'Appel de Rome pour la **paix**, la **Sécurité**, la **coopération** et l'**amitié** entre les peuples ;

2. 1er Anniversaire du Symposium européen des Anciens combattants pour le **désarmement.**

Onze pays européens ont répondu à l'invitation de l'UFAC parmi lesquels : Belgique, Italie, RDA, RFA, URSS, Yougoslavie, etc. ; ainsi que les quatre grandes organisations européennes et mondiales des Anciens combattants et victimes de guerre : **CTAC, CJAPC, FJR, FMAC.**

Les travaux de l'assemblée générale se sont déroulés devant une assistance très nombreuse. Ils étaient d'un très haut niveau. Ils se sont terminés par un **Banquet de l'amitié international** le dimanche 3 octobre à 13 heures au Novotel de Bagnolet. Banquet auquel ont assistés tous les délégués de notre Union qui ont suivi les travaux pendant les trois jours. La veille a eu lieu une belle cérémonie à l'Arc de Triomphe en présence de toutes les délégations étrangères et sous la présidence du Secrétaire d'Etat aux Anciens Combattants, M. André Bord, qui a reçu après les délégations et le bureau de l'UFAC, rue de Bellechasse.

Les résolutions et motions de cette assemblée générale correspondent à notre attente et réaffirment les grands principes pour lesquels l'UFAC a combattu et continuera à combattre.

1. Sur le **plan intérieur :**

a) La Défense des droits des Anciens combattants — Proposition du Plan quadriennal ;

b) Préparation dès maintenant de la célébration du 8 Mai en 1977.

2. Sur le **plan national et international :**

a) Motion sur les criminels de guerre ;

b) Rappel des grands principes de l'Appel de Rome :

1) Le respect de la dignité et de la liberté de la personne humaine ;

2) La lutte contre toutes formes de racisme et contre la résurgence de l'esprit hitlérien.

J'espère, a dit entre autres le président Begouin, à la fin des travaux que l'appel de Rome des Anciens combattants sera de nouveau entendu dans le monde entier, ainsi que la motion contre la résurgence de l'esprit hitlérien car il est temps que prédomine la voix de la sagesse et que les sacrifices consentis par des millions d'Anciens combattants assurent enfin la liberté des hommes, l'indépendance des peuples, la paix et le bonheur pour tous.

Telle fut la conclusion de ces trois émouvantes journées de l'amitié internationale et de l'assemblée de l'UFAC.

Docteur I.H. GOROVIT.

DÉCLARATION DE L'U.F.A.C.

Au cours de son assemblée générale (1er et 2 octobre 1976), l'U.F.A.C. a adopté le texte suivant concernant tout particulièrement l'Appel de Rome de 1971.

Il y a cinq ans, les représentants de plusieurs millions d'anciens combattants et victimes de Guerre de l'Europe entière se réunissaient à Rome.

A l'issue de cette rencontre pour la paix, la sécurité, la coopération et l'amitié, l'Appel qu'ils lancèrent en conclusion de leurs travaux demeure toujours d'actualité.

C'est pourquoi l'U.F.A.C. a tenu à célébrer ce cinquième anniversaire de l'Appel de Rome, et est heureuse de constater que les grandes organisations internationales d'anciens combattants et des délégations étrangères venues de différents pays d'Europe ont répondu à son invitation.

Elle réaffirme donc les grands principes contenus dans cet Appel :

- *Non ingérence dans les affaires intérieures d'un autre pays ;*
- *Inviolabilité absolue des frontières entre Etats ;*
- *Egalité en droit de chaque Etat ;*
- *Renonciation à toute menace et à tout recours à la force dans les rapports internationaux ;*
- *Respect et de la dignité et de la liberté de la personne humaine conformément à la Déclaration Universelle des Droits de l'Homme ;*
- *Mise hors-la-loi de toute forme de racisme et de toute doctrine de haine religieuse ou nationale entre les hommes et entre les peuples ;*
- *Accroissement de la coopération des différents pays européens dans les domaines scientifique, technique, économique, social, culturel et autres ;*
- *Entente pour le désarmement et la disparition progressive des blocs militaires.*

Elle s'indigne et s'inquiète de la multiplication d'incidents indiquant une résurgence de l'esprit hitlérien, et confirme la nécessité d'informer pleinement la jeunesse sur ce que furent les atrocités nazies et les souffrances dûes à la guerre.

La motion sur les criminels de guerre

Fidèle à la mémoire des millions d'hommes, de femmes et d'enfants ignominieusement torturés et froidement assassinés, L'assemblée générale de l'Union Française des Associations de Combattants des 1er et 2 octobre 1976, considérant qu'il existe une convention franco-allemande du 2 février 1971 selon laquelle il incombe à la justice allemande d'intenter et d'instruire de nouvelles procédures contre les criminels de guerre, attendu que cette convention ne fait pas l'objet d'une application effective, demande d'étudier la possibilité d'inclure un nouveau chapitre pour permettre de faire subir immédiatement leurs peines aux criminels de guerre déjà condamnés par les tribunaux français.

L'odieuse campagne pro-nazie et vichiste s'amplifie

Les manifestations d'organisations d'anciens S.S. et de nazis anciens et nouveaux se sont multipliées en Allemagne de l'Ouest, à Hambourg, à Cologne, à Durstbourg, etc., avec sous le couvert de « Venger le Colonel Peiper », des slogans de revanchisme et nazis plus frénétiques que jamais.

Rien que pour la première quinzaine d'octobre, 15 manifestations nazies de cette nature ont été organisées.

Le gouvernement de Bonn, malgré de multiples protestations, ose affirmer qu'il ne peut interdire ces rassemblements d'anciens S.S., de nazis allemands ou d'autres pays, car il s'agit, dit-il, de manifestations « d'entraide », cela alors qu'elles visent à réclamer un mémorial au dit Colonel Peiper, assassin de prisonniers de guerre américains désarmés et de massacres en Italie du type Oradour-sur-Glane.

Les S.S. sont présentés en héros. Les fours crématoires ont été construits après la guerre prétendent-ils, et ils sont allés jusqu'à envisager l'érection d'un monument à la mémoire de ce criminel de guerre.

Chez nous, en France, l'action « Pétain à Douaumont » se poursuit. Des attentats fascistes se multiplient contre des organisations démocratiques et antiracistes.

De nombreuses associations d'anciens combattants, résistants et victimes de nazisme ont élevé une vigoureuse protestation contre ces faits inquiétants.

Il faut rester vigilants et riposter avant qu'il ne soit trop tard.

Ils récidivent. En effet, un incendie criminelle s'est déclaré à nouveau le 1er novembre au siège du M.R.A.P. Cet incendie criminelle a suscité des vives protestations dans tous les milieux démocratiques et patriotiques.

Des lettres de menace de mort continuent d'arriver aux organisations antiracistes. Elles sont signées par la croix gammée.

LISTE DES DONS

AVRAM	200
BERNSTEIN	200
BORY	300
DRAJER	100
GRANEK	100
ITIC	500
KOPLOWICZ	100
MACCARI	100
MOLLE	100
PIAZZA	50
SERMAN	300
SILBERT	100
STEINBERG	100
STRAVINSKI	150
STRYKOWSKI	100

NOS PEINES

Nous exprimons nos condoléances émues aux familles de nos camarades décédés :

KLUGMAN Herz,
CISINSKI Mordka,
GRUSZKA Lejzer,
MAJER Sucher,
DROGOCZYNER Nuta.

⁂

Nos sentiments attristés à nos camarade Majer qui vient de perdre son frère

MAJER Sucher

à Mendel Levenbaum qui vient de perdre son frère

LEVENBAUM Joseph

décédé en Pologne

à Fajgenbaum Mayer, frappé par le décès de son frère

FAJGENBAUM Juankiel

et à notre camarade Archambaud qui vient de perdre son épouse

HELENE

C.R.I.F.

Le C.R.I.F. nous demande de publier le communiqué suivant :

Alors qu'à Bagdad a lieu un « Colloque International sur le Racisme et le Sionisme »,

- **les Kurdes sont déportés, torturés et massacrés,**
- **les Juifs sont persécutés.**

Dénonçons les violations des droits, des individus et des minorités en Irak,

LE LUNDI

15 NOVEMBRE 1976

à 20 h 30

Salle de la Mutualité,

24, rue Saint-Victor,
75005 Paris

Métro :Maubert

- **Témoignages apportés par « Amnesty International » ;**
- **Documents filmés présentés par la L.I.C.A.**

avec la participation, notamment, de :

Mme Marie-José PROTAIS,
Vice-Présidente de la Ligue Française d'Amnesty International

M. Jean-Pierre BLOCH,
Président de la L.I.C.A.

A la tribune : le présidium de l'U.F.A.C.

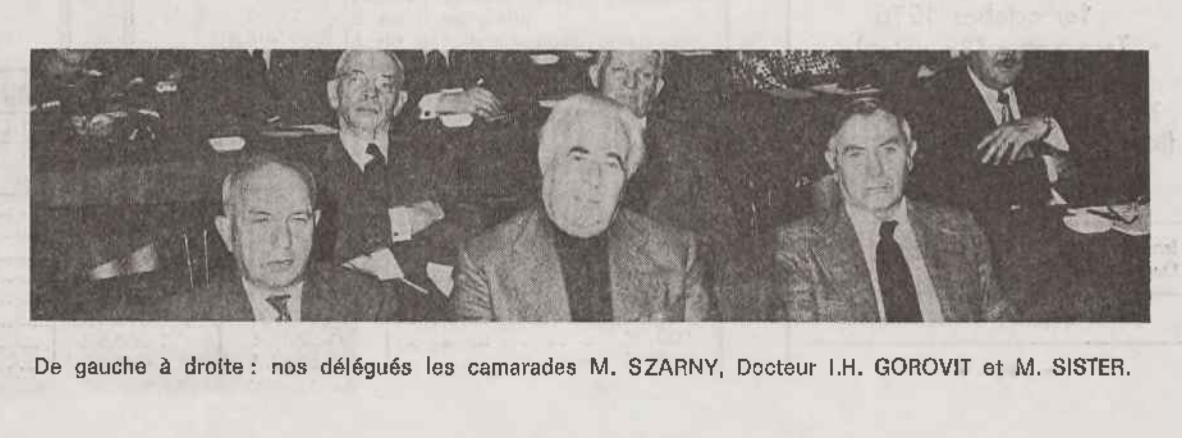

De gauche à droite : nos délégués les camarades M. SZARNY, Docteur I.H. GOROVIT et M. SISTER.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

NOTRE ASSEMBLEE GENERALE a connu un grand succès

L'allocution d'ouverture du président Dr DANOWSKI

Mesdames, et Chers Camarades,

En mon nom personnel et au nom du Comité central sortant, je tiens à vous remercier de votre nombreuse présence.

Vous témoignez ainsi, une fois encore, votre sympathie et votre attachement à notre belle organisation, dont vous allez tout à l'heure juger et discuter son activité de l'année écoulée.

Avant de passer en revue, en grandes lignes, le travail accompli par notre Union, nous devons rendre hommage à nos camarades décédés au cours de cette année, et en premier lieu à notre Président Bernard Pons, disparu il y a à peine un mois.

Bien que notre Secrétaire général, Isi Blum, son collaborateur le plus proche, va vous en parler tout à l'heure, je m'en voudrais de ne pas dire quelques mots l'ayant eu comme Vice-président pendant de longues années.

La perte de Pons est cruelle pour nous tous.

C'était un homme doué, d'un dynamisme étonnant, toujours amical, et d'un abord chaleureux.

Nous lui devons beaucoup, car il a été un des bâtisseurs de notre Union.

Etant son médecin, Pons m'a parlé, avec les larmes aux yeux, de la belle acquisition du nouveau local en me confiant l'honneur de l'inaugurer s'il n'est plus de ce monde. Hélas, il ne s'est pas trompé ! Ceci vous prouve combien il aimait notre organisation !

C'était un homme cultivé, un autodidacte, promenant son intelligence à travers tous les domaines : il pouvait aussi bien parler de la médecine que de la peinture.

Pendant la guerre, il s'est particulièrement distingué, durant la Résistance en épousant sa noble cause et il faisait partie de l'« Armée des Ombres ».

Son courage et son comportement fut exemplaires. Le valeureux exploit dans le Cher lui a valu, par la suite, d'être nommé Chevalier de la Légion d'Honneur, la plus respectueuse distinction en France, surtout à titre militaire.

Tel était l'homme et le soldat que nous regrettons tous sa disparition.

Aussi, de très nombreuses personnalités avaient-elles tenu à apporter un ultime hommage à notre regretté camarade Pons. (Lecture des noms d'autres membres décédés au cours de cette année. Minute de silence.)

Tout à l'heure vous allez prendre connaissance de l'activité de notre Union par plusieurs camarades responsables de diverses commissions.

Si nous avons pu réaliser de belles choses, c'est grâce à vous tous, chers camarades, à votre concours loyal et désintéressé, grâce à votre aide constante, morale et matérielle, et grâce surtout aux membres du Comité qui consacrent tout leur temps libre, au prix même de leur santé, souvent chancellante, et qui constituent les pilliers de notre organisation. Celle-ci s'est taillée une place d'honneur dans le monde combattant français !

Deux questions nous préoccupent cependant beaucoup : Israël d'une part et l'unité des anciens combattants juifs, d'autre part.

Pour Israël, vous n'ignorez pas combien nous sommes sensibilisés par tout ce qui le touche. Quand un événement pénible survient là-bas, l'Union demeure de son côté et participe à toutes les manifestations pour la paix. A part notre concours moral, nous apportons une importante aide matérielle tous les ans au profit de K.K.L.

Quant à la deuxième question, à savoir : l'unité des anciens combattants juifs, nous déclarons toujours que les portes de l'Union demeurent ouvertes pour tous les combattant juifs, quelles que soient leurs opinions politiques ou philosophiques. Nous voulons rester unis, comme au front, car un vrai combattant ne peut penser ni agir autrement.

Quant à nous, restons groupés autour de notre drapeau. Ceci est dans l'intérêt et pour le plus grand bien de nous tous !

— Vive l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs !

— Vive la France !

— Vive la paix !

Extrait du rapport de Maurice Sister

Dans son rapport d'activité, Maurice Sister souligne d'abord le renforcement permanent de l'organisation.

L'attachement de la masse des anciens combattants juifs à leur organisation provient du fait que celle-ci s'occupe sérieusement de la défense des intérêts des anciens combattants et des victimes du nazisme. Là encore, le secrétaire donne quelques exemples : la constitution des dossiers pour la carte et la retraite du combattant, pensions d'invalidité et renseignements pour les indemnités allemandes aux victimes du nazisme, diverses interventions d'ordre général, etc.

Il démontre ensuite l'étroite collaboration de l'Union avec l'UFAC pour la défense des droits des anciens combattants, dans leurs revendications légitimes dans tous les domaines.

Le rapporteur souligne que l'attachement des anciens combattants à leur organisation est dû également au fait que notre Union prend position dans tous les problèmes d'ordre général qui préoccupent particulièrement le mouvement ancien combattant ; entre autres : la lutte pour la paix dans le monde, dans le Proche-Orient, pour la paix entre Israël et ses voisins arabes, la lutte contre l'antisémitisme et la montée du fascisme.

Après avoir rappelé toutes les réalisations de l'Union et surtout la plus belle réussite avec la maison de convalescence « Les Lauriers Roses » à Levens et l'acquisition du nouveau local, l'orateur déclare :

« Notre patrimoine est riche, nos réalisations nombreuses. Si nous avons pu, malgré les obstacles qui ne manquent pas, rester forts et jouir d'une popularité grandissante dans tous les milieux juifs et non juifs, c'est que nous avons su rester fraternellement unis.

« Ce n'est qu'en agissant ainsi, poursuit-il, que nous pourrons continuer après la disparition de notre inoubliable président Bernard Pons, notre tâche pour le plus grand bien de tous les anciens combattants et victimes du nazisme, pour la sauvegarde de la paix dans le monde et la fraternité de tous les peuples.

« Si nous avons pu réaliser, conclu-t-il, une telle tâche, c'est aussi grâce à vous tous, c'est grâce à votre concours loyal et désintéressé, grâce aussi à votre aide morale et matérielle.

« Longue vie à notre organisation ! »

Notre camarade Elie GOLDENBERG à l'honneur

Nos plus chaleureuses félicitations à notre camarade Elie Goldenberg, le merveilleux pianiste, qui vient d'être décoré de la Médaille d'Or des Arts, Sciences et Lettres.

NOS VŒUX

Nous présentons nos vœux les plus chaleureux à notre camarade Albert Sustovski et Madame à l'occasion du mariage de leur fille Déborah avec Monsieur Abner.

LISTE DES GAGNANTS DE NOTRE TOMBOLA ANNUELLE

Nous publions ci-dessous la liste des numéros gagnants qui a été tirée le 29 juin dernier à la Salle Lancry par un jury désigné par l'assistance :

Les numéros gagnants :

2.824 - 10.022 et 11.013 gagnent un voyage en Israël.

1.283 un magnétophone.

281 un électrophone.

1.399 - 2.260 - 2.311 - 13.582 - 14.033 gagnent un transistor.

4.261 et 14.816 gagnent une calculatrice de poche.

1.656 - 2.102 - 4.705 - 14.155 - 14.432 gagnent un rasoir électrique.

381 - 4.061 - 5.328 - 12.389 gagnent un moulin à café.

192 - 884 - 1.787 - 2.732 - 3.210 - 4.348 - 6.996 - 9.201 - 11.877 - 12.212 - 12.423 - 14.636 gagnent une montre bracelet.

509 - 1.341 - 4.343 - 7.135 - 8.855 10.739 - 11.161 gagnent un briquet.

1.281 - 2.941 - 5.952 - 7.166 - 11.643 12.604 - 14.752 gagnent un service de table.

1.043 - 1.847 - 4.829 - 6.212 - 9.863 - 10.238 - 12.741 gagnent un service à thé.

370 - 2.157 - 6.291 - 10.351 - 12.040 - 13.060 gagnent une parure de lit.

Les numéros se terminant par 084 gagnent un disque.

Les numéros se terminant par 668 gagnent un livre.

Notre camarade H. Sztabowicz a rendu compte à l'assemblée générale des résultats particulièrement évidents cette année.

I. BELLER

Au nom de la commission qui s'occupe de l'aménagement de nos nouveaux locaux, notre camarade I. Beller souligna dans son intervention l'importance de notre nouvelle réalisation. Sans rentrer dans les détails, il a toutefois indiqué que la fonction essentielle de ce local doit être un centre de rencontres pour nos camarades.

Suite de l'opération d'Entebe du 7 juillet

Notre Union a adopté une motion exprimant à l'Etat d'Israël « sa profonde joie et son admiration pour la grande réussite dans l'action de sauvetage des otages en Ouganda ».

Retraite du combattant

A partir 1er octobre 1976

Taux entier (33 points)

705,54 F par an

Pour les camarades ne bénéficiant pas de l'indice 33 :

320,70 F par an

Imprimerie IM.PO., 65, rue du Fg-St-Denis, Paris (10e).

Le Directeur : I. CLEITMAN

Tableau des pensions trimestrielles

PENSIONS TAUX DE SOLDATS
Pourcentage compris entre 10 et 80 % (inclus)

INVALIDITE	
10 %	224,49
15 %	336,74
20 %	448,98
25 %	561,23
30 %	758,99
35 %	887,27
40 %	1 010,21
45 %	1 138,49
50 %	1 261,42
55 %	1 389,70
60 %	1 517,98
65 %	1 646,26
70 %	1 774,54
75 %	1 902,82
80 %	2 031,10

VEUVES ET ORPHELINS TOTAUX
TAUX DE SOLDATS

NORMAL	2 445,34
NORMAL (avec conditions de revenus)	2 672,50
REVERSION	1 630,23
SPECIAL	3 260,45
MAJORATION pour les bénéficiaires de l'article L 52/2 du code des pensions	
allocation 5 bis B	1 069
allocation 5 bis A	748,30

ALLOCATIONS AUX GRANDS MUTILES DE GUERRE PAR NATURE D'INVALIDITE — Art. 38
(se substitue au statut art. 36 ou 37 si plus avantageux)

DESIGNATION DES ALLOCATIONS	
a) Amputés et assimilés :	
Désarticulation tibiotarsienne	429,21
Amputation de la jambe	
sans ankylose	802,82
avec ankylose	1 257,15
Désarticulation du genou	2 165,80
Amputation de la cuisse	2 974,50
Amputation sous-trochantérienne	3 426,68
Désarticulation de la hanche	4 284,55
Désarticulation du poignet	857,88
Amputation de l'avant-bras	1 231,49
sans ankylose de l'articulation sous-jacente	
avec ankylose de l'articulation sous-jacente	1 685,82
Désarticulation du coude	2 165,80
Amputation du bras	2 974,50
Amputation sous-tébérositaire	3 426,68
Désarticulation de l'épaule	4 284,55
b) Aveugles	5 248,79
c) Blessés crâniens avec crises	
(suivant la nature et la fréquence des crises)	
1re catégorie	1 071,14
2e catégorie	2 142,28
3e catégorie	3 213,42
4e catégorie	4 284,55

INVALIDES AU-DESSUS DE 80 %

DEGRE D'INVALIDITE	PENSIONS PRINCIPALES	ALLOCATIONS AUX GRANDS INVALIDES: Numéros 1. 2. 3. 4.	N° 5 (*)	N° 5 bis (1)	N° 6 (*)	Statut des G. M. (Art. 36 ou 37) (*)	TOTAL (2)
85 %	1 929,55	684,16				—	2 613,71
85 % avec statut	1 929,55	342,08				1 069	3 340,63
90 %	1 966,96	823,13				—	2 790,09
90 % avec statut	1 966,96	411,57				1 603,50	3 982,03
95 %	1 977,65	1 090,38				—	3 068,03
95 % avec statut	1 977,65	545,19				2 138	4 660,84
100 %	1 988,34	1 368,32				—	3 356,66
100 % avec statut	1 988,34	684,16				2 672,50	5 345

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פראָנט־קעמפער

די רעזאָלוציע אָפּגעשטימט אויף דער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג

נאָכן אויסהערן דעם טעטיקייטס־באַריכט, דעם פינאַנץ־באַריכט און דעם באַריכט פון דער קאָנטראָל־קאָמיסיע פאַר דער אָפּגעלאָפענער קאַדענץ, באַשטעטיקט די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג, אַז די אָפּטרעטנדיקע פאַרוואַלטונג האָט בשלימות אויסגעפירט אירע אויפגאַבן.

זי שטעלט פעסט מיט צופרידנקייט די פאַרצווייגטע סאָציאַלע טעטיקייט פון פאַרבאַנד און דעם פאַקט, אַז די פּאָפּולאַריטעט און דער אָנזען פון אונדזער אָפּרו־הויז אין לעווענס איז נאָך מער געשטיגן אין דער ברייטער עפנטלעכקייט.

אין שייכות דערמיט, נעמט זי מיט אַ באַזונדערער סאַטיספּאַקציע צו קענטעניש דעם באַשלוס פון דער פאַרוואַלטונג צו דערמעגלעכן פאַר די מיטגלידער פון אונדזער פאַרבאַנד צו געניסן פון אָפּרו אין אונדזער הויז אויף ספּעציעלע פאַרלייכטערטע באַדינגונגען.

***

זי באַגריסט גאָר באַזונדערס די אָפּטרעטנדיקע פאַרוואַלטונג פאַר דער רעאַליזירונג פון אונדזער נייעם פּראַכטפולן לאָקאַל, וועלכער אַנטשפּרעכט צו דער פאַרצווייגטער טעטיקייט פון אונדזער פאַרבאַנד און וועלכער וועט דינען אַלס היים און טרעף־פונקט פאַר אונדזערע צאָלרייכע חברים און אַלס פּלאַץ פאַר קולטור־אַקטיוויטעטן.

***

די פאַרזאַמלונג שטעלט פעסט מיט סאַטיספּאַקציע דעם פערמאַנענטן אַקטיוון אָנטייל פון אונדזער פאַרבאַנד, אַלס אָרגאַנישער טייל פון דער מעכטיקער געאייניקטער פּראָגרעסיווער קאַמבאַטאַנטן־באַוועגונג, אין דעם בשותּפותדיקן געראַנגל פון אופאַ״ק פאַר אַ גערעכטער לייזונג פון אַלע נאָך נישט געלייזטע קאַמבאַטאַנטן־פּראָבלעמען („ראַפּאָר קאָנסטאַן״, אָפּשאַפונג פון עובר־זיין דאַטעס („פאַרקלוזיאָן״) אָפיציעלע פייערונג פון 8־טן מאַי אַלס טאָג פון נאַצי־קאַפּיטולאַציע).

טריי דער שטענדיקער שטרעבונג פון אַלע געוועזענע פראָנט־קעמפער און מלחמה־קרבנות צו אַ פערמאַנענטן שלום־צושטאַנד אויף דער וועלט, באַאויפטראָגט די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג די נייע פאַרוואַלטונג צו באַטייליקן אונדזער פאַרבאַנד אין ווירקזאַמע איניציאַטיוון פון באַרופענע נאַציאָנאַלע אָרגאַניזאַציעס, בכדי מיטצווווירקן, לויט זיינע מעגלעכקייטן, צו דער דערגרייכונג פון פּאָזיטיווע רעזולטאַטן.

***

אין אָנבליק פון אַ רייע באַאומרואיקנדיקע פאַקטן (ווי דער ערשט פראַנק און פריי אָפּגעהאַלטענער קאָנגרעס פון געוועזענע וואַפן־ס״ס), קאָנסטאַטירט די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג אַן איינגעפונדעוועטע טענדענץ צו רעהאַביליטירן קריגס־פאַרברעכער און ווישי־לייט.

זי באַאויפטראָגט די נייע פאַרוואַלטונג אַקטיוו צו באַטייליקן אונדזער פאַרבאַנד אין די אַקציעס פון געוו. ווידערשטענדלער און מלחמה־קרבנות קעגן דער דאָזיקער טענדענץ און כסדר צו פאַרלאַנגען אַ געהעריקע באַשטראָפונג פון אַלע קריגס־פאַרברעכער.

די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג שטעלט פעסט אַ מערקבאַרן אויפשטייג פון ראַסיזם און אַנטיסעמיטיזם אין פראַנקרייך און אין אַנדערע לענדער. זי רופט די נייע פאַרוואַלטונג אַרויסצווייזן נאָך מער וואַכזאַמקייט און ענערגיע צו באַקעמפן אַלע סאָרטן פון ראַסיזם און בעיקר דעם אַנטיסעמיטיזם, הן ביי אונדז אין לאַנד, הן אומעטום ווו זיי קומען צום אויסדרוק, אונטער וועלכער פאָרם ער זאָל זיך נישט מאַניפעסטירן (אונטער דער דעקונג פון אַנטי־ציוניזם, אַנטי־ישראלים און אַנדערע).

***

טיף באַזאָרגט דורך דער ערנסטער פּאָליטיש־מיליטערישער סיטואַציע, אין וועלכער עס געפינט זיך היינט צו טאָג מדינת ישראל אין איר געראַנגל פאַר שלום און זיכערקייט, באַאויפטראָגט די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג די שטענדיקע סאָלידאַריטעט פון די יידישע פראָנט־קעמפער פון פראַנקרייך מיט דער יידישער מדינה.

זי באַאויפטראָגט די נייע פאַרוואַלטונג צו שטיין אויף דער וואָך און פאָרצוזעצן די מאָראַלישע און מאַטעריעלע הילף פאַר ישראל.

***

די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג, וועלכע קומט פאָר אין טאָג פון די שלושים פון אונדזער פריצייטיק פאַרשטאָרבענעם לאַנגיאָריקן פּרעזידענט, אונדזער אומפאַרגעסלעכן חבר בערנאַרד פּאַנס, דריקט אויס די טרויער־געפילן און דעם באַוווסטזיין פון שווערן פאַרלוסט, וואָס אונדזער פאַרבאַנד האָט געליטן און רופט אַלע אונדזערע חברים ענגער צו שליסן די רייען אין דעם גייסט פון איינהייט, וועלכער איז אים אַזוי טייער געווען ביים לעבן.

קומט צאָלרייך

זונטיק דעם 28 טן נאָוועמבער 13 אַזייגער

אויף דעם

פריינטשאַפט־באַנקעט

וועלכער קומט פאָר אין די זאַלן פון

האָטעל מערידיען

מעטראָ: פּאָרט ־ מאַיאָ

איר וועט פאַרברענגען אין אַ חברישער אַטמאָספערע

אַ גאַנצן נאָכמיטאָג

★

די צאָל פּלעצער איז באַגרענעצט

פּרייז פון מיטאָג — 90 פר.

פאַרשרייבט אייך באַצייטנס!

★

אונדזער נייער אַדרעס:

U.E.V.A.C.J.
26, rue du Renard
75004 PARIS
Tél.: 277-73-32

פּריווילעגיעס אין לאַריע־ראַז פאַר מיטגלידער פון פאַרבאַנד

אין דער פערמאַנענטער זאָרג צו שטיין אין דינסט פון די מיטגלידער פון פאַרבאַנד, האָט דער קאָמיטעט, נאָך אַ פּראָיעקט פון אַ ספּעציעל באַשטימטער קאָמיסיע, באַשלאָסן צו געבן געוויסע פּריווילעגיעס נוגע דעם אָפּרו־הויז אין לעווענס.

1) יעדער מיטגליד וועט באַפרייט ווערן פון צאָלן דעם „טיקע־מאָדעראַטער״, אויב ער ווערט באַשטעטיקט פון דער סעקיוריטע סאָסיאַל ווייניקער פון 100 פּראָצענט.

2) יעדער מיטגליד, וועלכער פאָרט קיין לעווענס אויף אַ חודש אָדער דריי וואָכן, אויף אייגענע הוצאות קען געניסן פון אַ 50 פּראָצענטיקער רעדוקציע (די רייזע־קאָסטן ווערן פאַרשטענדלעך געדעקט דורכן קאָנוואַלעסצענט).

3) יעדער מיטגליד, וואָס געפינט זיך אין אָפּרו־הויז, אויפן חשבון פון וועלכן אָרגאַניזם עס זאָל נישט זיין קען געניסן פון אַ צוגאָב־וואָך, אויב די דאָזיקע וואָך, ווערט אים אָפּגעזאָגט דורכן אַנטשפּרעכנדיקן אָרגאַניזם.

4) יעדער מיטגליד, וואָס באַקומט די 50 פּראָצענטיקע רעדוקציע ווערט באַטראַכט ווי יעדער קאָנוואַלעסצענט מיט די זעלבע פאַרפּליכטונגען: מעדיצינישע דאָסיע, זיך ווענדן צו דער געהעריקער צייט כדי צו ווערן איינגעשריבן, וואַרטן אויף זיין ריי. א. א. וו.

5) יעדער מיטגליד, וואָס וועט געניסן פון דער 50 פּראָצענטיקער רעדוקציע, וועט באַקומען די זעלבע רעכט און פּריווילעגיעס פון וועלכע עס געניסן אַלע מיטגלידער.

6) מיטגלידער, וואָס האָבן אַן ערנסטע סיבות, פאַרלאָזט די אָרגאַניזאַציע זינט צוויי יאָר אָדער פאַרשריבן זיך היינט, דאַרפן וואַרטן צוויי יאָר כדי צו קענען געניסן פון די אויבנדערמאָנטע פּריווילעגיעס.

7) די אויבנדערמאָנטע באַשלוסן זענען גילטיק דערווייל אויף איין יאָר. דער ענין וועט דאַן אויפסניי באַהאַנדלט ווערן, כדי צו זען ווי אַזוי עס וועט זיך אויסווירקן אויף דער נאָרמאַלער פונקציאָנירונג פון „לאַריע־ראַז״ און בכלל דער רעזולטאַט פון 12 חדשימדיקע רעזולטאַטן.

דערקלערונג פון ייד. קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד וועגן דער געלונגענער אַקציע אין אוגאַנדאַ

אין צוזאַמענהאַנג מיט דער גליקלעך־געלונגענער באַפרייאונג פון די ערובניקעס אין אוגאַנדאַ, האָט דער צענטראַל־קאָמיטעט פונעם יידישן קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד (58 רי די שאַטאָ ד'אָ), אויף זיין זיצונג פון 6־טן יולי אָפּגעשטימט דעם פאָלגנדיקן טעקסט, וואָס איז צוגעשיקט געוואָרן דעם ישראל־אַמבאַסאַדאָר אין פראַנקרייך, מרדכי גזית.

„דער יידישער קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד דריקט אויס דער מדינת ישראל זיין טיפע פרייד און זיין באַוווּנדערונג צום גרויסן דערפאָלג פון דער רעטונגס־אַקציע פון די ערובניקעס אין אוגאַנדאַ״.

דער יידישער קאַמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד וועט זיין פאַרטרעטן אויפן וועלט־קאָנגרעס פון געוועזענע אַנטי־נאַצי־קעמפער אין ישראל

דער יידישער קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד וועט זיין פאַרטרעטן דעם 11־טן יאַנואַר 1977 אין תל־אביב, ווו עס וועט פאָרקומען דער וועלט־קאָנגרעס פון די יידישע אַנטי־נאַצישע קעמפער און קאַצעטלער.

די אַרבעטן פון קאָנגרעס וועלן דויערן כמעט אַ וואָך צייט.

די מיטגלידער פון פאַרבאַנד, וואָס האָבן בדעה צו פאָרן אין דער צייט קיין ישראל, קענען זיך איינשרייבן אין אונדזער פאַרבאַנד.

פאַרגעדענקט אונדזער נייעם אַדרעס:

U.E.V.A.C.J.
26, rue du Renard
75004 PARIS
Tél. 277.73.32

N° 155 NOVEMBRE 1976 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

זייער געלונגענע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג אונטערן צייכן פון די שלושים פון בערנאַרד פאַנס

אין די אָפּגעגעבענע באַריכטן איז געקומען צום אויסדרוק דער פּרעכטיקער בילאַנס פון אונדזער טעטיקייט.

אונדזער היאָריקע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג, וואָס איז פאַרגעקומען זונטיק, דעם 24־סטן אָקטאָבער אין זאַל פון דער מערי פון 9־טן אַראָנדיסמאַן איז אַדורך אונטערן צייכן פון די שלושים פון אונדזער אומפאַרגעסלעכן פּרעזידענט בערנאַרד פאַנס, וועמענס גרויסער פּאָרטרעט איינגעהילט אין שוואַרצן איז געווען אַרויסגעשטעלט אויף דער טריבונע. די פאַרזאַמלונג איז אויך אַדורך אין אַן אַטמאָספער פון איינהייט און פריינטשאַפט.

איבער דריי הונדערט יידישע פראָנט־קעמפער (צום באַדויערן זיינען פאַראַן אַלץ מער קראַנקע), זיינען היאָר געקומען אויסדריקן זייער אינטערעס, זייער צוטרוי און צוגעבונדנקייט צום פאַרבאַנד, וואָס הערט נישט אויף טראָץ די פאַרלוסטן צו פאַרצייכענען ווייטערדיקע וויכטיקע דערגרייכונגען אויף אַ ריי געביטן פון דער ברייט־פאַרצווייגטער טעטיקייט. די גרעסטע דערגרייכונג פון אונדזער פאַרבאַנד איז איצט דער נייער שיינער לאָקאַל אויף 26 רי די רענאַר.

דער פאַרזיצער, פּרעזידענט ד״ר דאַנאָווסקי עפנט די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג. נאָכדעם ווי ער שטרייכט אונטער מיט טרויער דעם גרויסן פאַרלוסט וואָס דער פאַרבאַנד האָט געליטן מיטן טויט פון פּרעזידענט בערנאַרד פאַנס און רעדט וועגן זיין פּערזאָן און זיינע פאַרדינסטן, רופט ער צו באַערן די פאַרשטאָרבענע מיטגלידער מיט אַ מינוט שטילשווייגן.

דאָס ערשטע וואָרט באַקומט א. בלום, וועלכער האַלט אַ טיף־איינדרוקספולע רעדע וועגן ב. פאַנס, דעם מענטש דעם טייערן חבר און פאַרדינסטפולן פּרעזידענט.

מ. שוסטער, סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד, גיט אָפּ דעם מאָראַלישן און טעטיקייטס־באַריכט. ער באַהאַנדלט דערביי די אַקטועלע פּראָבלעמען פון דער קאָמבאַטאַנטן־וועלט, דעם קאַמף קעגן אַנטיסעמיטיזם און ראַסיזם, דאָס פּראָבלעם ישראל און דעם קאַמף פאַר שלום.

מיט גרויס אינטערעס זיינען דאַן אויסגעהערט געוואָרן, דער קאַסירער לעאָן סאַלאָמאָן, קאַגאַס, פּרעזידענט פון דער קאָנטראָל־קאָמיסיע; ג. שולץ וויצע־פּרעזידענט, וועגן געוויסע פּריווילעגיעס אין אַפּרו־הויז פאַר די מיטגלידער פון פאַרבאַנד; ח. שטאַבאָוויטש וועגן דערפאָלג פון דער היאָריקער טאָמבאָלאַ און א. בעלער וועגן נייעם לאָקאַל.

אין דער קורצער דיסקוסיע, וואָס איז פאַרגעקומען האָבן זיך באַטייליקט פאָלגנדיקע חברים: זשאַק לובלין, וואַזשמאַן, ריגוואַס, ראָזענצווייג, קאַווקאַ, מ. לעווענבאַום און סעגאַל.

נאָך דער דיסקוסיע ווערן אָפּגעשטימט דער מאָראַלישער ראַפּאָרט און דער פינאַנציעלער באַריכט און עס ווערט איינשטימיק אויסגעוויילט דער צענטראַל־קאָמיטעט און די קאָנטראָל־קאָמיסיע.

מיט פיל אויפמערקזאַמקייט איז אויסגעהערט געוואָרן די רעזאָלוציע, פאָרגעשטעלט דורכן ערן־פאַרזיצער י. פרידמאַן. זי איז איינשטימיק אָנגענומען געוואָרן.

עס איז שוין נאָך 12 אַזייגער ווען די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג פאַרענדיקט זיך, אָבער דאָ און דאָרטן האָבן לאַנג נאָך חברים דיסקוטירט צווישן זיך וועגן די אַלע פּראָבלעמען, וואָס זיינען נאָר־וואָס באַהאַנדלט געוואָרן.

דער קאָנגרעס פון אופּאַק

דער קאָנגרעס פון אופּאַ״ק, וואָס איז פאַרגעקומען פרייטיק, שבת און זונטיק, דעם 1־טן, 2־טן און 3־טן אָקטאָבער, איז געשטאַנען אויף זייער אַ הויכן ניוואָ. חוץ די קאָנגרעס־אַרבעטן, וואָס אינטערעסירן קנאַפּע דריי מיליאָן געוועזענע קאָמבאַטאַנטן, רעזיסטאַנטן און קריגס־קרבנות, זייערע פּראָבלעמען, זייערע פאָדערונגען און די אויפגאַבן וואָס שטעלן זיך — איז פאַרגעקומען אַן אייראָפּעאישער צוזאַמענטרעף פאַר פריינטשאַפט און שלום.

קאָמבאַטאַנטן־פאַרשטייער פון 11 לענדער, געוועזענע אַלירטע אָבער אויך פון צווייטן לאַגער האָבן אָפּגעמערקט דעם צוזאַמענטרעף אין רוים פון צוריק מיט 5 יאָר און 1 יאָר פונעם סימפּאָזיום אין פּאַריז פאַר אַנטוואָפּענונג און שלום.

דער קאָנגרעס אויף וועלכן אונדזער פאַרבאַנד איז געווען פאַרטראָטן דורך די צוויי חברים טשאַרני און ד״ר גאָראָוויטש, פּערמאַנענטע מיטגלידער פון אַדמיניסטראַטיוון ראָט פון אופּאַ״ק, ווי דורך י. פרידמאַן, וויצע־פּרעזידענט און סעקרעטאַר מ. שוסטער, האָט זיך פאַרענדיקט מיט אַ גרויסאַרטיקן באַנקעט אין רעסטאָראַן „גאַוואָטעל״ אין באַניאָלע. אַ טאָג פריער, שבת דעם 2־טן אָקטאָבער, 6.30 אָוונט, האָט דער אופּאַ״ק אָנגעצונדן דעם פלאַם אויף עטואַל.

מען דאַרף באַזונדערס דערמאָנען דעם פריינטלעכן זשעסט פון ליסיען בעגוען, פּרעזידענט פון אופּאַ״ק, וועלכער האָט בעת אַ זיצונג פון קאָנגרעס באַערט מיט אַ מינוט שטיל־שווייגן אונדזער פאַרשטאָרבענעם פּרעזידענט ב. פאַנס.

וועגן די אַנטשעדיקונגען פון די נאַצי־קרבנות וואָס באַזיצן „פאַרגלייכן"

ווי מיר האָבן שוין געשריבן וועלן אַ געוויסע צאָל פון די נאַצי־קרבנות, וואָס האָבן באַקומען אַ „פאַרגלייך״, פּענסיעס קענען געניסן פון אַ נייער פאַראָרדענונג, וועמענס אָנווענדונג איז נאָך נישט אַריין אין קראַפט.

נישט קוקנדיק דערויף, האָט אונדזער פאַרבאַנד זיך אינפאָרמירט און אָנגעהויבן צונויפצושטעלן די דאָסיעס פון די פּערזאָנען, וואָס האָבן זיך צו אונדז געוואָנדן.

וועגן גענויערע אינפאָרמאַציעס קענען זיך אונדזערע מיטגלידער ווענדן יעדן נאָכמיטאָג אין אונדזער ביוראָ, 26 רי די רענאַר.

טעל: 32 73 277.

דער פאַרבאַנד וועט בלייבן וואַכזאַם קעגן דער ווידעראויפלעבונג פון נאַציזם

ווי לאַנג איז, אַז אונדזער פאַרבאַנד האָט געפייערט דעם 30־טן יאָרטאָג פונעם נצחון איבער היטלער־דייטשלאַנד? דאָס איז געווען מיט אַ יאָר צוריק. דעם 16־טן נאָוועמבער אויפן גראַנדיעזן באַנקעט אין די פּראַכטפולע סאַלאָנען פון „האָטעל מערידיען״, ווו מיר וועלן אין אַ פּאָר טעג אַרום, דעם 28־טן נאָוועמבער, זיך פונדאָסניי טרעפן אויף אונדזער יערלעכן באַנקעט פון פריינטשאַפט און פאַרברידערונג.

אויב מיר דערמאָנען דאָס, איז עס בלויז דערפאַר, וואָס אונדזער פאַרבאַנד איז זינט זיין עקזיסטענץ געווען באַזאָרגט צוליבן אַנוואוקס און אויפשטייג פון אַנטיסעמיטיזם, ראַסיזם און גאָר באַזונדערס צוליב דער פיבערהאַפטער טעטיקייט פון די נעאָ־נאַציס.

ס'איז גענוג צו דערמאָנען, אַז אונדזער פאַרבאַנד, וועלכער איז שטענדיק געווען ביי דער זייט פון די, וואָס קעמפן קעגן אויפלעבן פון נאַציזם, האָט דעם הייגטיקן זומער, פעסטגעשטעלט מיט צאָרן די צאָלרייכע צוזאַמענפאָרן פון די נאַציס אין פעדעראַלן דייטשלאַנד.

צום ערשטן מאָל, האָבן אויך פראַנצויזישע נאַציס, צווישן זיי עדי ב. 53 יאָר און אַלבערט צ. 54 יאָר, דער ערשטער אַן אינזשיניער אין באָרדאָ און דער צווייטער אַ שישקע פון די בוי־געזעלשאַפטן אין קאַן, וועלכע האָבן פאַרטיידיקט היטלערן אין בערלין ביז צו זיין טויט, האָבנדיק געהערט צו דער נאַצישער דיוויזיע שאַרלעמאַן — זיך באַטייליקט צום ערשטן מאָל אין דער צונויפזאַמלונג פון די געוועזענע דייטשע נאַציס אין ווירצבורג, די צונויפזאַמלונג איז אָרגאַניזירט געוואָרן דורך דער 18־טער פאַנצער־דיוויזיע, די גרענאַדירן „האָרסט וועסעל״. ס'איז כאַראַקטעריסטיש, אַז די צונויפזאַמלונג איז פאַרגעקומען קוים אַ פּאָר טריט פון דער דייטשער מיליטערישער פּאָליציי, וואָס האָט געהיטן די ס״ס פאַר די אַנטי־נאַציס, וועלכע האָבן געשריען „טויט דעם פאַשיזמוס״, „נאַציס ראַוס אַוס ווירצבורג״.

ס'איז אויך נישט קיין סוד, אַז די פּראָ־נאַציס זיינען זייער טעטיק אין דער בונדעסווער, פּונקט ווי אין דער יוסטיץ, פּאָליציי און אַנדערע אַדמיניסטראַציעס. ערשט מיט אַ פּאָר טעג צוריק, האָבן צוויי גענעראַלן, וואַלטער קרופּינסקי און קאַרל היינץ פראַנקע פון דער לופטוואַפע אויפגענומען מיט שאַמפּאַן דעם געוועזענעם אוויאַציע־קאָלאָנעל האַנס אולריך רודעל, דעם זעלבן גרויסן „גענאָסע״ פון היטלערן, וועלכער האָט פאַר רודעלס אויפטוען אים באַלוינט מיט ספּעציעל פאַר אים געשאַפענע דעקאָראַציעס. רודעל, וועלכער איז זינט דער מפּלה פון היטלערן געבליבן אַן אַקטיווער אָרגאַניזאַטאָר פון די נאַציס אין לאַטיין־אַמעריקע, איז זיך רואיק צוריקגעקומען אין זיין לאַנד, וויסנדיק אַז ער האָט נישט וואָס מורא צו האָבן.

די 2 אויבנדערמאָנטע גענעראַלן פון דער דייטשער לופטוואַפע זיינען ווי באַקאַנט דערוויל באַזייטיקט.

עס גייט נישט פאַרביי קיין איין טאָג, אַז די פאַשיסטן, אַנטיסעמיטן און פּראָ־נאַציס זאָלן לעצטנס נישט לאָזן הערן פון זיך. דאָס שטעלט מען באַזונדערס פעסט אין פעדעראַלן דייטשלאַנד, ווי דאָס איז ערשט געשען אין מאַנהיים, ווו די מאַכט האָט אויף אַ נישט דערלאָזבאַרן אופן דערלויבט אַ צערעמאָניע פאַרן געוועזענעם ס״ס־קאָלאָנעל יאָאַכים פּעיפּער, און פאַר אַנדערע ס״ס־לייט.

148 נעאָ־נאַציסטישע אָרגאַניזאַציעס אין באָן

מיר האָבן ערשט נישט לאַנג געלייענט אין דער אילוסטרירטער האַמבורגער וואָכנצייטונג „דער שטערן״ (פון 6־טן אויגוסט) די רעזולטאַטן פון זיינס אַדורכגעפירטע אַנקעטע וועגן די נעאָ־נאַצישע טעטיקייטן. די צייטונג פאַרזיכערט אַז זי האָט אָפּגעציילט אין 1975, 148 נעאָ־נאַצישע און פּראָ־מיליטאַריסטישע אָרגאַניזאַציעס אין מערב־דייטשלאַנד, וואָס פירן פראַנק און פריי זייערע נאַצישע טעטיקייטן, זיי האָבן געמעלדעט אין זייער רשות 121 זשורנאַלן און רעוויס, וואָס צעגייען זיך אין מיליאָנען עקזעמפּליאַרן.

„דער שטערן״ פּרעציזירט, אַז ער האַלט די אינפאָרמאַציעס פון דער דינסט־אָפּטיילונג „צו שיצן די מערב־דייטשע קאָנסטיטוציע״.

אין פראַנקרייך

אין פראַנקרייך, האָבן מיר הייגטיקן זומער געהאַט צו פאַרצייכענען מערערע שענדלעכע אַגרעסיעס איבער די לאָקאַלן פון דער „ליקאַ״, „נייע־פּרעסע״, „ליגע פאַר מענטשן־רעכט״ און „מראַ״פּ״, ס'איז שוין צום צווייטן מאָל פאַרגעקומען אַ פאַרברעכערישע שׂרפה. דאָס באַווייזט, אַז די פאַשיסטן, אַנטיסעמיטן און פּראָ־נאַציס קענען אומבאַשטראָפט פאָרזעצן זייערע קרימינעלע אַקטן.

דער ענטפער פון די דעמאָקראַטן מאָנטיק, דעם 8־טן נאָוועמבער פאַרן לאָקאַל פון מראַ״פּ, איז געווען זייער אַ ווירדיקער.

דער פאַרבאַנד האָט פון זיין זייט מיט גרויס צופרידנקייט פעסטגעשטעלט אויף וויפל דער אופּאַ״ק בלייבט וואַכזאַם קעגנאיבער די וואַקסנדיקע געפאַרן. דער בעסטער עדות זיינען די רעזאָלוציעס, וואָס זיינען אָפּגעשטימט געוואָרן אויף דער לעצטער גענעראַל־פאַרזאַמלונג, פון דער גרויסער קאָמבאַטאַנטן־באַוועגונג אין לאַנד. דערמוטיקנדיק זיינען אויך די רעזאָלוציעס פון די פראַנצויזישע געזו. קאָמבאַטאַנטן פון צפון־אַפריקע, וועלכע האָבן באַזונדערס איינגעשריבן זייער קאַמף קעגן אַנטיסעמיטיזם.

דער פאַרבאַנד וועט פון זיין זייט, אויך אויף ווייטער בלייבן וואַכזאַם און וועט פאָרזעצן זיין קאַמף קעגן אַלע אומרעכטן; ווו נאָר זיי זאָלן נישט פאָרקומען.

מ. ש.

די טעטיקייט פון „מיטיעל"

דער קאָמיטעט פון „מיטיעל״ ביי אונדזער קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד, איז אין פאַרלויף פון יאָר געווען ווי אַלע מאָל זייער אַקטיוו. די פּערמאַנענצן זיינען פאָרגעקומען אויף אַ רעגולערן אופן און פיל מיטגלידער זיינען געקומען דערליידיקן זייערע ענינים. ער איז אַפילו טעטיק געווען אין פאַרלויף פון די וואַקאַנסן. דאָס הייסט, אַז געוויסע חברים זיינען באַאויפטראָגט געוואָרן צו דערליידיקן די פּראָבלעמען אין פאַל פון אַ קראַנקהייט אָדער אַן אומגליק. צום גליק זיינען די וואַקאַנסן אַדורך אָן אַ מכשול.

דער קאָמיטעט האָט אויך געזאָרגט אַז עס זאָלן באַזוכט ווערן די קראַנקע אין שטוב אָדער אין שפּיטאָל. דאָס איז באַזונדערס געווען דער פאַל מיט אונדזער חשובן מיטגליד וו. פאָגעל, וואָס געפינט זיך נאָך אונטער דער אויפזיכט אין אַ שפּיטאָל־צענטער און דער „מיטיעל״ ווינטשט אים אַ שנעל געזונט ווערן.

אַ גרויסע צאָל מיטגלידער פון „מיטיעל״ איינגעהילט אין טרויער, זיינען געקומען דעם 30־טן סעפּטעמבער אויף דער לוויה, אָפּצוגעבן דעם לעצטן כבוד דעם פאַרשטאָרבענעם פּרעזידענט פון פאַרבאַנד און אונדזער מיטגליד בערנאַרד פאַנס, וועלכער איז געקומען צו קבורה אין אונדזער קאַווע.

כבוד זיין ליכטיקן אָנדענק!

צווישן די אַנדערע אַקטיוויטעטן ווילן מיר דערמאָנען, אַז דער „מיטיעל״ האָט ווי יעדעס יאָר אָנטייל גענומען דעם 3־טן אָקטאָבער, ערב יום־כיפּור אין דער צערעמאָניע אויף באַניע, אָרגאַניזירט דורכן פאַרבאַנד פון די יידישע געזעלשאַפטן. אונדזערע מיטגלידער האָבן זיך פאַרזאַמלט ביי אונדזערע קאַוואָס כדי צו דערמאָנען און אָפּגעבן כבוד אונדזערע פאַרשטאָרבענע מיטגלידער.

רוף פון „מיטיעל"

דער „מיטיעל״ רופט אַלע זייערע מיטגלידער זיך צו פאַרשרייבן באַצייטנס און קומען צאָלרייך אויפן באַנקעט פון פאַרבאַנד אין האָטעל „מערידיען״ דעם 28־טן נאָוועמבער 1976, 13 אַזייגער.

Le nouveau Comité élu par l'assemblée générale le 24 octobre 1976

APPEL S.
APELOIG H.
BELLER CH.
BLUM I.
BLUM S.
BORY CH.
SZARNY M.
Dr DANOWSKI S.
ERMAN I.
FOGEL W.
FRIDMAN J.
GARBARZ A.
GOLGEVIT C.
GORENTIN D.
Dr GOROVIT I.
GUTENSTENNE L.
HAITMAN J.
HERSZKOWICZ S.
HERSZKOWICZ F.
KAUFMAN B.
KREMSKI M.
KRYSTAL J.
KRAISIN M.
KON A.
KLAJDER M.
Mme LILENSTEN
MAIER S.
MALACH S.
PERSTUNSKI I.
SALAMON L.
SADOWSKI C.
SER C.
SISTER M.
SKURNIK M.
SOSEWICZ M.
SZRAGA J.
SZTABOWICZ H.
SZULC G.
SZWARC D.
URJEWICZ J.
WAJCMAN S.
WELLER H.
ZILBERBERG S.
ZIMET L.

N° 155 NOVEMBRE 1976 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>